

DOLAZIM

Mirko Vučilovski

Copyright © 2013

Kristova pentekostna crkva

Eugena Kvaternika 9

31551 Belišće

www.pentekost.hr

Sadržaj

Uvod.....	3
Svetost.....	5
Pouzdanje.....	16
Zavodništvo.....	25
Ohladnjela ljubav.....	37
Bdijte	49
Agresija	57
Agresija na istinu.....	62
Agresija na vjeru	64
Agresija na egzistencijalna pitanja u životu	65
Agresija straha.....	67
Agresija od većine.....	71
<i>Marljivo nastojimo da se pokažemo pred Bogom kao</i> <i>prokušani.....</i>	73
<i>Isus je učio: „Uđite na uska vrata“</i>	74
Agresija preko Crkve	76
<i>Što možemo i što moramo urgentno mijenjat?</i>	78
<i>Izdavat će jedni druge i mrzit će se međusobno.....</i>	80
Agresija na duhovno stanje	82
Agresija od mnogih ljudi na različitim područjima.....	87
Agresija preko sumnji	92
Zaručnik i Zaručnica	96
Svadba Janjetova	103
Ne svi	112
Mir	119

Uvod

Posjet uredu i rezidenciji predsjednika Republike potakao me da dam svoj skromni prilog toj biblijskoj istini o skorom dolasku Isusa Krista. Nemam namjeru da sa ikim polemiziram niti da vodim dogmatske bitke o tom pitanju, jer znam i svjestan sam da o dolasku Isusa Krista postoje razna učenja i neučenja. Kralju vjekova, neuništivom, nevidljivom, jedinom Bogu neka je čast i slava za uvijek vjekova. Amen! Neka je slava u onima i od onih koji Ga sa punom nadom iščekuju i vjeruju i žele ustrajati u tome do konca. Bio sam dirnut ambijentom u kojem se nalazio ured i središte predsjednika. Sve je odisalo mirom i redom, brigom i disciplinom. Na samom ulazu dočekali su nas ljudi iz osiguranja predsjednika. Temeljito su nas pregledali i ispitali jesmo li na listi primljenih. Prijavu smo potvrdili svojom osobnom iskaznicom kao identifikacijskim dokumentom. Kad smo ušli, ljudi iz protokola sve su činili da ni u jednom trenutku ne budemo nezapaženi, osamljeni ili bez nadzora. Sve je bilo postavljeno i uredno toliko profesionalno da se nije moglo odvojiti strogo od ljubaznoga, red od mira, odgovornost od slobode. Doista, sve je djelovalo slobodno, ali se u svakom trenutku znalo što je korisno i na izgradnju. Ljudi iz mog društva su bili oduševljeni predsjednikovim ulaskom u salu za svečane prijeme. Bili su oduševljeni jedinstvenom prilikom da budu primljeni u neposrednu blizinu i da mogu komunicirati osobno sa predsjednikom Republike. Sve to sam promatrao i razmišljao o nečemu što nas vjerne iščekuje u skoroj budućnosti – susret Nevjeste i Ženika. Predsjednik

Republike nas je primio vrlo dojmljivo. Susret sa njim bio je dirljiv, ali vrijeme susreta je neumoljivo istjecalo. Vidio sam jednu mladu službenicu iz predsjednikova protokola gdje mu šapće: 'Predsjedniče, imate još pet minuta!' Uslijedila su slikanja za uspomenu i povratak iz bajke koja je trajala samo nekoliko sati. Na povratku sređivali su se dojmovi. Mnogi ma se ostvario san, a ja sam sanjao o svome Ženiku i o tome da nikada neću otići od Njega. Svi su jedva čekali da se vrate u svoje domove i da mogu dati svoje svjedočanstvo - mi smo danas uistinu sreli predsjednika Republike.

~ prvo poglavlje ~

Svetost

- Kad odem te vam pripravim mjesto, vratit ću se da vas uzmem k Sebi i da vi budete gdje sam Ja. /Iv.14.3/

- ...Onaj isti Isus Koji je uznesen na nebo između vas opet će se VRATITI isto onako kako ste Ga vidjeli da odlazi na nebo. /Dj.1.11/

Isuse molim Te da me blagosloviš razumijevanjem i odgovornim odnosom u odnosu na Tvoj povratak! Govoriti o povratku ili o drugom dolasku Isusa Krista nema za svrhu zadovoljavanja naših taštih znatiželja. Ovaj govor je namijenjen onima koji su ispunjeni nadom iščekivanja koja će biti ispunjena kao i sva proročanska i ostala obećanja Božja. Povratak sa jedne strane govori da se netko vraća nekome, a s' druge strane govori da netko sa svim srcem iščekuje povratak Nekoga. Ta slika je veličanstveno opisana u dva lika, Zaručnika i Njegove Zaručnice. Zaručnik tako želi povratak, tako želi doći po onu koja je Njemu zaručena, dok Zaručnica tako ustrajno iščekuje povratak i svoje sjedinjenje sa Zaručnikom. Ta veza nije vezana uz naša vjerska uvjerenja ili uvjerenja koja slijedi sljedba kojoj pripadamo, već je to veza ljubavi izlivena po Duhu u srca. Na Jordanu Isus je bio pomazan, u gornjoj sobi zaručnica je primila svoje pomazanje, i rodila se ljubav Zaručnika i Zaručnice. Kršćanstvo je najljepša ljubavna priča ikada doživljena i ispričana. Puna je romantike, osobnosti, odgovornosti i nježnosti. Kroz povijest to je bila i ostala crkvena nit kojom se hodilo, kojom se

nadalo, kojom se iščekivalo. Povratak Isusa Krista rasplamsao je gorljivost za urešavanjem i spremnošću. Uvijek je to bio silan vjetar u leđa kršćanina da ustraje u svetom i pobožnom življenju. Uvijek je to bilo vezano uz duhovno stanje crkve. Prva crkva je bila prva koja je iskusila Očevu ljubav izlivenu rukama Svoga Sina – svi se oni napuniše Duha Svetoga. Bili su postojani u apostolskoj nauci, zajedničkom životu, lomljenju kruha i u molitvama. Hvalili su Boga i uživali naklonost naroda. Narod ih je visoko cijenio, a ostali nisu se usuđivali doći k njima blizu. Gle kako si lijep, Dragi moj, gle kako si mio. Glas Dragoga moga! Evo Ga dolazi, prelijeće brda, preskakuje brežuljke, po Duhu Svetome sa usana drage Zaručnice. Prva je crkva bila samo prva, a mi smo tok rijeke koja još uvijek teče. Vode koje potekoše iz gornje sobe i danas su izvori vode koja teče u nama i iz nas i teći će sve do ulijevanja umrlih i preobraženih živih u slavno zajedništvo sa Zaručnikom. Ja spavam, ali srce moje bdi – govori Zaručnica očekujući glas svoga Dragog! Golubice Moja, savršena Moja – to je glas Dragog. Otvori mi – to je iščekujući nad svih onih što cilj svoj ostvariše kroz spasenje duše. Ima li što veličanstvenije od susreta Zaručnika i Zaručnice, Boga i čovjeka.

Posjetit ću vas na jedan susret koji se dogodio na Horebu brdu Božjem i opisat ću vam jednu istinu koja se tamo dogodila a u punini je fascinirala moje srce. Sinovi Izraelovi nalazili su se u Egiptu. Egipćani su ih tlačili, a vapaji Izraelovih sinova uzdizali su se sred ropstva do Samoga Boga. Bog je čuo njihovo zapomaganje i sjetio se Saveza sa Abrahamom, Izakom i Jakovom. I pogledao je na njih i zauzeo se za njih. U isto to vrijeme Mojsije je napasivao ovce svoga tasta. Dok je pazio na svoje stado, anđeo mu se Gospodnji ukaza u rasplamtjeloj vatri jednog grma. Grm je gorio ali nije izgarao. Mojsiju se to učinilo vrlo neobično pa je prišao bliže da vidi taj čudan prizor: zašto je grm sav u plamenu a

ne sagorijeva. Kad je Gospodin vidio kako znatiželjni Mojsije prilazi grmu da razmotri, iz grma ga zovnu glas: 'Mojsije! Mojsije!' Evo me! – javi se Mojsije. Ne prilazi bliže! Izuj obuću! Jer mjesto na kojem stojiš sveto je tlo! Ja sam Bog tvoga oca; Bog Abrahamov, Bog Izakov, Bog Jakovljevi. Mojsije se bojao Boga gledati pa je zaklonio svoje lice. Tlo je bilo sveto! Mojsije se bojao! U Starome Zavjetu često se susrećemo sa pojmom svet, a vezano uz Boga. Težište značenja te riječi je potpuna, savršena, odvojenost od svega što je nečisto. Ta svetost toliko je uzvišena i govori o jednoj apsolutno savršenoj moralnoj osobini Boga i svega što okružuje Boga kao Osobu. Ta svetost u susretu sa čovjekom proizvodi strah, jer čovjek u svijetlu svetosti vidi istinu o sebi. Kad je Izaija nakon smrti kralja Uzije vidio Gospodina gdje sjedi na prijestolju visoku i uzvišenu vidio je kako skuti njegova plašta ispunjavahu Svetište, a serafi iznad nje ga gdje klicahu jedan drugome: 'Svet, Svet! Svet je Gospodin nad vojskama. Puna je sva zemlja slave Njegove. Izaija se uplašio i reče:' Jao meni, propadoh, jer čovjek sam nečistih usana, u narodu nečistih usana prebivam, a oči mi vidješe kralja, Gospodina nad vojskama. I Mojsije i Izaija svjedoče o velikoj i nepromjenjivoj svetosti Božjoj. Tlo na kojemu je Mojsije stajao bilo je sveto. Bog ga je posvetio Osobno Svojom prisutnošću. Susret sa Bogom susret je i sa Njegovom svetošću. Ja ne želim zanemariti i ostala Njegova moralna svojstva kao – dobrota, pravednost. Ako pravo shvatimo Božju dobrotu i tu ćemo uočiti elemente savršene svetosti – Božja dobrota usmjerena je k našem obraćenju, ka promjeni mišljenja i unutrašnjeg čovjeka. U Svojoj pravednosti Bog je svet, apsolutno odvojen od svega nečistoga. Pravednost se pokušava umno dokučiti, ali ona je duhovna i kroz dobrotu i svetost izražava Božje neslaganje i Božje neodobravanje. Zato je mojsije izuo svoju obuću. Prihvatio je svetost i dobrotu i pravednost u duboku strahopoštovanju. Zaklonio je svoje lice. Prorok Ezekijel se žalio na svećenstvo jer ne poš-

tuju Božji Zakon i oskvrnjuju njegove svetinje ne razlikujući sveto od nesvetog, ne učeći se lučiti čisto od nečistog. Živimo u vremenima kad je sve tako relativizirano pa i svetost. Mnogi ne razlikuju zlo od dobroga ili obrnuto. Ono što je dobro u našim očima ne mora biti dobro i u Bogu. Jao onima koji zlo dobrom nazivaju a dobro zlom, koji od tame svjetlost prave, a od svjetlosti tamu, koji gorko slatkim čine, a slatko gorkim! Jao onima koji su mudri u svojim očima i pametni sami pred sobom, onima koji za mito brane krivca, a pravedniku uskraćuju pravdu. Svemu tome protivi se Božja svetost. Puno je na zemlji deklariranih vjernika. Mnogi se naziva dobrim čovjekom, ali tko će naći vjerna čovjeka? Crkve imaju svoje biltene, svoje statute i svoja mišljenja, ali usuđujem se reći da su crkve zanemarile svoju osnovnu zadaću, biti svjetlo, biti sol... biti sveti i učiti i odgajati u svetosti one koji trebaju da se susretnu sa Gospodinom. Malo danas vjerskih vođa može reći – jer sve učinih da vas zaručim s jednim zaručnikom: da vas privedem Kristu kao čistu djevicu. Svetost je Božja moralna osobina i ona se razlijeva na prostor i osobe u Njegovoj nazočnosti. Četiri živa stvorenja opisana u knjizi Otkrivenja sa šest krila, puna očiju posvuda koja su dan i noć, nikad ne prestajući govorila, svet, svet, svet je Gospod Bog svemogućí, svemoćni, Koji je bio, Koji jest i Koji će doći. Ta živa stvorenja uvijek prinose slavu i čast i zahvalnost Njemu Koji sjedi na prijestolju, Koji živi zauvijek i uvijek – od vječnosti do vječnosti. U knjizi Otkrivenja se spominje i nebeski sanhedrin – veliko vijeće, dvadeset i četiri starješine koji padaju ničice pred Onim Koji sjedi na prijestolju i štuju Onoga Koji živi uvijek vijeka i oni polažu na tlo svoje krune pred prijestoljem uzvičući: Dostojan Si Ti, naš Gospode i Bože, da primiš slavu i čast i moć. Jer Si Ti stvorio sve; sve Tvojoj volji duguje postojanje i stvaranje. Mojsije se upravo sreo sa Bogom, Ja Jesam, Koji Jesam, svetim... sve je bilo sveto pa i tlo na kojemu je stajao. Svet je bio i poziv i služba koja mu je bila

povjerena. I garancija da će uspjet bila je sveta – Ja Ću biti s tobom.

Svetost u Izraelu kroz sva vremena govorila je o neposrednoj Božjoj nazočnosti. U Crkvi Isusa Krista, upravo svetost govori o prisutnosti Krista i Duha Svetoga. Duhom ispunjena Crkva, Crkva je ispunjena Kristom, posvećena, osvećena i sveta. Nikada nisam vidio Kristovu Crkvu bez Krista, ni Duhovnu Crkvu bez Duha Svetoga. Po Kristu Crkva postaje posvećena, odvojena, Duhom Svetim Kristu namijenjena. Crkva je sveta, satkana od onih koji su sveti, sveti puk, kraljevsko svećenstvo, predraga Kristova svojina mimo svih naroda. Izraelci su sagradili Svetište da slava Božja u svoj svetosti može boraviti među njima. Po tom su ih drugi narodi i poštivali a i mrzili. Upravo boravak Božji među njima činio ih je drugačijima od svih naroda na zemlji, kao što i stanovanje Božje u srcima kršćana po Duhu čini kršćane drugačijima. Svet, onda i sada, znači posvećenost Bogu, znači stvarno zajedništvo sa Bogom. A tko se združi s Gospodinom, s Njim je jedan duh. Ne znate li da ste hram božji, Svetište Božje i da Duh Božji, Duh Sveti prebiva u nama. U Isusu Kristu smo sazidani za stan Božji u Duhu. Ispunjenje Kristovim Duhom čini nas svetom Zaručnicom odvojenom za Zaručnika. Nažalost, zavodnički Duhovi gdje god mogu i kad god im je to omogućeno, oni čine svoje – a njihovo je da Crkvu razoružaju od svetosti. Mišljenje da to oni rade kroz ljude iz svijeta djelomično je istinito. Svi mi u sebi imamo iskustva ne svetih poriva. Zavist je poticaj tijela koji zapaljen od pakla duhovima tame može dovesti do takvih stanja da se ljudi strašno mrze, ne podnose, ne uvažavaju, a da pri tom toliko budu duhovno slijepi da ne shvaćaju da nikada ništa nečisto neće i ne može ući u prisutnost Božju. Mrtvački veo toliko može pokriti duhovno kršćansko oko da ono jednostavno ne vidi – mržnja nije karakter svetosti. I ako ne odbacujemo zavist, ogovaranje i sve drugo što napa-

da naš status u Božjim očima – sveti, već se podamo ili dopustimo da nam sotonski duhovi zaposjednu srca onda tu svetosti više nema. Kako je bolesno poimanje kad ljudi vide da svetosti nema, a i dalje tvrde da je Bog s njima i da oni služe Bogu, pa to je strašno. Sveti su posvećeni Duhom Svetim i po Duhu su odvojeni za Onoga tko ih je Sebi stekao krvlju Svojom. Svetište doslovce znači sveto mjesto. U hramu je bio prostor koji se nazivao svetinjom nad svetinjama i tamo se nije tako olako ulazilo. Tu je prebivala slava Božja. Svetište je mjesto gdje se obavlja služba služenja svetosti. Svetost je karakter ili narav Onoga tko je svet. Bog je svet i u Svojoj naravi je čist i bez ikakva zla. Rođeni od Njega po Duhu Svetome imamo udio u Njegovoj Božanskoj prirodi. Kroz ispunjavanje u Duhu preobličavamo se u tu sliku, rastemo u mjeru veličine Kristove. Kad smo se obratili, nanovo rodili od Duha Svetoga otvorila su nam se vrata kraljevstva svetosti. Bog nas je u Isusu izabrao još prije postanja svijeta i odvojio za Sebe. Isus Krist dolazi po nas! Isus Krist dolazi po stvarnu svetost. Po one koje resi praktična svetost, stvarno odvojenje od svijeta. Stavimo ruku na srce i priznajmo – On zaslužuje najbolje. Najbolje Njemu pripada. Duh Kojega je nastanio u nas učinio nas je doista drukčijima. Jozua i Kaleb bili su ljudi drugog Duha i ušli su u obećanu zemlju. Po Isusu, poziv da budemo sveti dobio je svoju ostvarujuću dimenziju – postali smo sveti. Njegovim djelom i djelom Njegovog Duha postali smo baštinici svetosti. Ta svetost ne dolazio od nas, od naših tjelesnih vrlina i vrsnoća, želja i truda, već je to milost Duha Milosti Koji je nastanjen u nama i upravo On je uzrok i posljedica naše svetosti. On je Taj Koji potiče i daje htjenje i djelovanje i snagu da jesmo i da možemo biti sveti kao što je svet Onaj čijom krvlju smo otkupljeni. Bog je svet i svetost je stanje prouzrokovano Njegovom prisutnošću. Mojsije je sreo Boga. Susreo se sa svetošću Božjom, zaklonio je svoje lice. I tlo je bilo sveto, izuo je svoju obuću. Žalosno promatram i slušam svjedo-

čanstva modernih susreta sa Bogom. Ti susreti i ta svjedočanstva najčešće govore o promjenama koja su nastala na razini ljudskih osjećanja. Znaš kako se dobro osjećam. Doživio sam ljude koji su doživjeli to isto kao i ja – stvaran susret sa Bogom i stvarno zajedništvo najviše se manifestira na nivou naših karaktera. Bio sam mrtav a sad sam živ! Bio sam u mraku a sad sam u svijetlu Krista! Bio sam slijep ali sada vidim! To nisu promjene u osjećajima to su promjene u karakteru čovjeka koje preplavljaju i naše osjećaje. Sretao sam ljude koji su i dalje živjeli u bludu, u alkoholu... u spletkarenjima. Slušao sam svjedočanstva tipa – prošao sam carinu, nisu me uhvatili, Bog me sačuvao. Kako jadno zvuči takvo razumijevanje svetosti, a još jasnije zvuči nad da će i takvi baštiniti kraljevstvo Božje. Kako graditi na osjećajima a znati da je grijeh u podlozi. Neki su se molili za duhovno krštenje, a neki su čak svjedočili nove jezike. Normalno, nije im bilo pravo kad sam iskazao nevjeru, jer znam sigurno da svijet ne može primiti Duha Svetoga. Pitali su me a odakle onda jezici. Zar se đavo ne može pretvoriti u anđela svijetla? I kad se pretvori on i dalje ostaje đavo. Zar bijele vračare ne skidaju uroke, zar mnoga mjesta na zemlji ne iskazuju neka natprirodna svojstva... i kakve to veze ima sa svetošću. Zbrka dobrih osjećaja i ne razumijevanje karaktera svetosti pravi je poligon djelovanja demona raznih zabluda. Posljedak je nesvetost u stvarnim životima, a naročito u kri-lu Crkve. Svetost je ozbiljno shvaćanje istine Isus Krist će se vratit. Zanimarivanje volje Božje, jer volja Božja nisu samo dobri osjećaji već stvarna svetost po Duhu, zanemari-vanje je istine pojave sjaja Velikoga Boga, našeg Spasitelja u oblacima kad će doći po svoje. Svetost je da po Duhu Svetome budemo odvojeni i sačuvani za Ženika, čisti, bez mane i bez mrštine. Vođeni Duhom Svetim da svaki od nas zna kako održati, upravljati i voditi svoje vlastito tijelo u čistoći, odvojeno od svega onoga što je u svijetu. Ja želim biti svet jer ozbiljno iščekujem skori dolazak Isusa Krista.

Kroz spoznavanje pravog Boga i Njegove volje živim život u posvećenju koji ostvaruje Duh Sveti sve dok potpuno ne naslijedim ono konačno spasenje koje je spremno da se otkrije za nas u posljednje vrijeme. Otac nas nije pozvao na nečistoću nego k posvećenju, u posvećenje najviše čistoće. Tko može izaći pred Svetog a da nije svet. Koliko dugo i sa koliko pažnje su pripremali djevice što su izvodili pred ovozemaljske careve. Mi se spremamo da kao čista djeвица izađemo u susret Krista, Kralja iznad svih kraljeva. Posvećenje i svetost danas su prilično odbačene istine ili su stavljene po strani u mnogim crkvenim zajednicama. Mnoge druge vriednosti su zauzele pažnju i zaposjele mjesto važnosti u vjerničkim srcima iako jasno stoji napisano – tko god prezire ili stavlja na stranu ili odbacuje poziv na svetost, ne prezire čovjeka nego Boga čiji Duh Sveti Kojega nam je dao je savršeno svet, krjepostan, čist i zato Ga veselih srca nazivamo Svetim Duhom.

Kako može nedostajati svetosti u srcima pozvanih, zvanih...? Svjedoci smo raznih zbujujućih zbivanja. Svjedočimo raznim zbujujućim govorima, pričama, učenjima, propovijedanjima, pjesmama i pjevanjima. Sve je tako zbujujuće jer ne vodi ka svetosti, jer ne izgrađuje svetost, jer ne djeluje u smislu i smjeru posvećenja, potpunog odvojenja za Boga. Zar svi sveci nisu imali jednu jedinstvenu zajedničku istinu – bili su odvojeni od svijeta za Boga, za Isusa Krista. I kad se govori ili razmišlja o svetosti zavodnički duhovi vrlo brzo vodu skrenu na svoj mlin. Sveti trebaju biti – pastir i njegova obitelj, oni koji obavljaju neku crkvenu dužnost i slično, ali taj netko tko želi i treba i mora biti svet – to smo ti i ja, to više što vidimo da se doista približuje dolazak Isusa Krista. Ja želim susret sa Isusom. Ja znam da je On svet i sve oko Njega je sveto. On dolazi po svete i sveti će biti Njegova pratnja, Njegova Zaručnica, Njegova žena. Otkupljeni smo skupocjenom svetom krvlju Krista kao

nevinna i bez mane Janjeta – za svetost, da bismo mogli biti posvećeni, odvojeni, sveti. Svako zajedništvo sa Kristom danas posvećuje nas i čini svetima za zajedništvo kad će doći po nas, kad ćemo biti s' Njim i zauvijek ostati. Ne varajmo sami sebe, ako doista imamo zajedništvo sa Kristom bit ćemo doista i jedno u Duhu Njegovom, s Njim. Ako izgubimo to zajedništvo, ako otpadnemo od Njega, bez obzira što ispovijedali ili što vjerovali, postat ćemo otpad. Mi možemo graditi i izgrađivati vanjski oblik pobožnosti i on može biti po našim standardima biti prihvaćen, ali nema pobožnosti bez sile. Nema posvećenja ako ga ne ostvaruje Duh Sveti. Živimo u vremenima kad priča o svetosti zvuči kao bajka izvučena iz nekih prošlih vremena. Smisao Crkve i njenog pripadništva dobio je humanističke manire. Pravi smisao kod nekih je već odavno zaboravljen. Definicija Crkve – ona je zajednica naroda koji čini kuću Božju i stup i potpora istine, je istinita. Istina je da je to kuća Božja, da On osobno prebiva u njoj. Istina je da smo mi živo kamenje, izabrani rod, kraljevsko svećenstvo, posvećen i svet narod, narod određen za Božju svojinu. Prisutnost Svetog Duha u nama Izvor je sile svetog života. Crkvu kao zajednicu naroda Božjega uvijek je resila svetost. Puno puta se pitam tko bi se od nas usudio ući u prvu Crkvu? Unatoč mnogim pritiscima i nevoljama, svetost je bila i ostajala njeno glavno obilježje. Svetost nije bila, kao što mnogi danas žele prikazati, opći pojam vezan u Crkvu. Upravo svetost je otkrivala Božju prisutnost u samoj Crkvi, a Božju narav i Božji karakter u srcima vjernika. Ljubav izlivena u srca po Duhu u one koji uzvjerovaše, koji ostaviše sve, koji se odrekli sebe i svojih života i pođoše za Njim. Njih nije trebalo podučavati na bratoljublje. Njima nisu trebali kršćanski sociolozi, psiholozi ili etičari. Bog je ljubav i svojom nazočnošću ulio je Svoj karakter u srca koji Mu vjerovaše. Svetost je kao magnet koja nas silno privlači Bogu i svemu onome što je od Boga. To je magnet koji nas vuče molitvi, čitanju, zajedničkom

življenju sa svima koji čistog srca zazivaju Ime Božje. Ona nas priljubljuje uz samu Osobu Krista kao Glave i veže uz mnoge udove tijela. Svetost je osobina ili karakter u čemu ćemo u krajnosti postati kao On.

Bog nas je izabrao u Svojoj ljubavi, istinski nas otkupio iz ropstva grijeha i izvadio iz kraljevstva ovoga svijeta i položio u kraljevstvo Svoga Sina. Istinski nas je odvojio za Sebe kao Svoje u Kristu Isusu još prije stvaranja svijeta sa svrhom i ciljem da budemo sveti, posvećeni Njemu i odvojeni za Njega. Da budemo drukčiji! U Isusu je sve učinio da samo vjerom u Njegovo Ime možemo postići da budemo bespriječni u Njegovim očima, bez mane i mrštine pred Njim u ljubavi. Sam Njegov Duh svjedoči našem duhu da smo djeca Božja. On Sam nam svjedoči naše stanje pred Njim. Namijenio nam je u ljubavi da budemo posvojeni i otkriveni kao Njegova vlastita djeca, naravno po vjeri u Isusa Krista. U Njemu nas je izbavio, oslobodio spasio, oprostio naše grijehе, krivice i svakovrsne prijestupe. U Njemu nam je omogućio da se obučemo u ponašanje koje karakterizira i odaje da smo Božji izabrani, veleposlanici i konzuli, razglašivači slavniх dijela Božjih. Puni ljubazniх i razumniх osjećaja, blagosti i milosrđa, skromni i skromnog mišljenja o sebi, a bogati snagom neumornog strpljenja. Onaj Koji nas je pozvao je svet, a i nama je omogućio da u Njemu i Njegovom Duhu i mi budemo sveti u svom ponašanju, mišljenju i načinu života. Zar doista nije prelijepo biti svet. Zar nije prelijepo očekivati Sveca Koji će doći da budemo s' Njim i da budemo kao On zauvijek. Napisano je, budite sveti, jer sam Ja svet! Sve je učinjeno da napisano bude i ostvareno vjerom. Nismo pozvani, a da nismo osposobljeni i opremljeni. Ako se nazivamo kršćanima i Boga nazivamo Ocem tada smo u dužnosti ponašati se dostojno i sa pravim poštovanjem u svetosti. Građeni na temeljima apostola i proroka gdje je sam Isus glavni ugaoni Kamen, nismo više

neupućeni ili u neznanju, isključeni od predivnih duhovnih građanskih prava, već sada po Isusu imamo pristup Ocu jednim Duhom Svetim i na radost dijelimo duhovna nebeska građanska prava sa svetima, sa Božjim narodom posvećenim i odvojenim za Njega. Kroz svetost mi pripadamo Božjem domaćinstvu i s punim pravom iščekujemo povratak Mesije, pojavu sjaja Velikoga Boga, našeg Spasitelja Isusa Krista. Dajmo hvalu Ocu Koji nas je osposobio po Isusu i učinio nas prikladnima da imamo udio u nasljedstvu svetih da budemo Božji sveti narod u ovom izgubljenom svijetu. Dajmo hvalu Bogu jer Njegova namjera je usavršavanje i puna oprema svetih da bi uspješno vršili djelo službe za izgradnju Kristova tijela. Da možemo stići do stvarne zrele i potpune osobe koja nije ništa manja nego prava visina i savršena mjera uzrasta Kristove punine i potpunosti koja je u Njemu, tako da nas može predstaviti u slavnoj krasoti bez mrlje ili bore bilo čega takvog, tako da budemo sveti kao što je On svet. Kad dođe, On će biti proslavljen u Svojim svetima. U dan dolaska On će se proslaviti u svom narodu, u svima koji su Ga vjerovali, koji su se priljubili i oslonili na Njega. Bit će to slavan dan, dan svih svetih, dan svetošću okupan. Vama dakle, svima Božjim ljubljenima bilo gdje želim milost i duhovni blagoslov jer će doći Gospodnji dan kao lopov... kakvi sve onda moramo biti svetim življenjem i pobožnošću. Dok čekamo i ozbiljno čeznemo, dok očekujemo i iskreno požurujemo dolazak Isusa Krista, budimo sveti... posvećujemo se.

~ drugo poglavlje ~

Pouzdanje

- Ali, hoće li Sin Čovječji, kada dođe, naći pouzdanja na zemlji.

Svetost je bila napadana i bit će napadana, a napadi su uvijek bili grijehom. Grijeh je kršenje zakona. U svojoj naravi on se ne podvrgava Božjim zapovijedima i Njegovoj volji. Grijeh je zapravo bezakonje kad se sve ono što je ustrojeno i postavljeno od Boga negira, kada i prijestupima vrši nasilje. Vremena grijeha su vremena nasilja. Učili su nas da sa opismenjavanjem dolazi vrijeme bolje svijesti, ali nažalost sa napretkom civilizacije osviještenost o nasilju raste, pa smo svjedoci svih oblika nasilja. Svrha života je čovjek, ali nažalost on postaje objektom gdje vlada zakonitost, cilj opravdava sredstva. Čovjek je Božje stvorenje. Vjerujemo da je to kruna Njegova stvaranja. Kad je sve ustrojio, stvorio je i čovjeka da sa svim upravlja kao dobri upravitelj svoga Gospodara. Neposlušnošću, nepouzdanjem, nevjerom, kršenjem Božje zapovijedi – ali sa stabla spoznaje dobra i zla da nisi jeo! U onaj dan u koji s njega okusiš, zacijelo ćeš umrijeti! Čovjek je prekršio Božju volju i sebe doveo u poziciju prijestupnika sa plaćom za grijeh, smrću. sotona ga je uvjeravao da neće umrijeti, naprotiv, otvorit će mu se oči i bit će sposoban razlučivati dobro i zlo. I doista otvorile su mu se oči, ali na žalost ono što je vidio nije bilo ono što je vjerojatno želio da vidi. Uto čuju korak Jahve, Boga, Koji je

šetao vrtom za dnevnog povjetarca i skriju se među stabla u vrtu. Kad su čuli Božje korake u vrtu, pobjegli su se, uhvatio ih je strah, jer su vidjeli da su goli. Slava Božja bila je skinuta, odjeća svetosti bila je odložena, jer su jeli sa zabranjenog stabla spoznaje dobra i zla, jer su prekršili Božju zapovijed, učinili su grijeh. Grijeh je donio smrt, muku i trudove pri rađanju, prokletstvo zemlje, trnje, korov, znoj, ogroman trud, a vidimo da je i nasilje već u liku Kajina dobilo svoje obrise. Abel kao prva žrtva nasilja sa prolijevanjem krvi bio je samo otvaranja vrata koja su u posljednjim danima posljednjih vremena širom otvorena. Pedeset šest milijuna žrtava posljednjeg velikog svjetskog nasilja i milijuni znanih i neznanih žrtava i njihove krvi koje svakodnevno viču iz zemlje k Bogu, produkcija su grijeha. U vrijeme kada dođe Sin Čovječji bit će kao što je bilo u Noino doba kad se jelo i pilo, ženilo i udavalo sve do dana kada Noa uđe u lađu. I dođe potop te ih sve uništi. Svega osam duša bi spašeno, Noa glasnik pravednosti i članovi njegove obitelji. Riječ kaže da je Noa propovijedao sto dvadeset godina. Bio je čovjek pravedan i neporočan u svom vremenu. S Bogom je hodio. Kao Henok koji je hodio s' Bogom, potom iščeznu, Bog ga uze. Biti s' Bogom znači biti u svetosti, biti ozračen svetošću, hoditi sa Svetim u svetosti i biti podignut od Svetoga u Njegovu prisutnost koja je sva sveta. Noa je hodio u svetosti i sve kako mu je Bog naredio, tako je radio i naredbe izvršavao. Što je bilo sa ostalim stanovnicima zemlje. Riječ kaže da se u Božjim očima zemlja iskvarila, nepravdom se napunila i da svako biće na zemlji se izopačilo. Bog je vidio kako je čovjekova pokvarenost velika i kako je svaka čovjekova pomisao u njegovoj pameti uvijek samo zloća. To ne znači da oni nisu jeli, pili, gradili, radili, ženili se, ali nisu marili za ono što je Bog govorio. Grijeh je postao standardom ponašanja i življenja. Nitko nije ni slutio koliko je bila ozbiljna opomena da će Bog pustiti potop da izgine svako biće pod nebom. Jedini koji je našao milost bio je

Noa. Jedini koji se u očima Božjim našao pravednim u to vrijeme. Njegovu pravednost ističe i Ezekiel: Sine čovječji, zgriješi li koja zemlja protiv Mene nevjerom i Ja podignem ruku na nju, te joj uništim i posljednju pričuvu kruha i pustim na nju glad da zatrem na njoj sve ljude i stoku; preostanu li u njoj samo tri čovjeka – Noa, Danijel i Job – ti će se svojom pravednošću spasiti.'

Nama se nameće pitanje – zar je u Božjim očima, među mnogima, samo Noa bio pravedan. Nameće nam se pitanje – zar je istina da o drugom dolasku Isusa Krista postaje upitno – hoće li Sin Čovječji naći vjere, pouzdanja, oslonca na Njega uopće na zemlji. U svojoj predivnoj propovijedi na gori blaženstva imamo osnovu za vjeru da je doista mnogo zvanih, ali je jako malo onih koji su se odazvali. Uđite na uska vrata, jer široka vrata i prostran put vode u propast, i mnogo ih je koji idu njim. Kako su uska vrata i tijesan put koji vodi u život i malo ih je koji ga nalaze. Noa je živio dostojno Boga hodio je sa Bogom, slušao je Boga... imao je uho da čuje što Bog obznanjuje. Vrlo je ozbiljno i odgovorno shvatio milost da je pozvan u život, da je sklonjen u koračlju da ne bi bio satrven sa svima ostalima. Zar u Novom Zavjetu nemamo toliko opominjanja, hrabrenja poticanja i zaduživanja da živimo sveto, dostojno Boga Koji nas je pozvao u Svoje kraljevstvo i slavnu blaženost da bismo kao pravi vjernici mogli ući u to kod Kristovog dolaska. Bog nas je pozvao na posvećenje, da se posvećujemo Duhom Kojega nam daje, a Koji je Sam svet krepostan i čist. Kad se pojavi Isus Krist da možemo biti uzeti i zajedno živjeti s Njim i imati udio u Njegovom životu. Druga slika koja nas silno opominje na razumnost je slika Lota. Bit će tada kao u Lotovo vrijeme, kad se jelo i pilo, kupovalo i prodavalo, radilo i gradilo. Ali kad Lot iziđe iz Sodome, udari oganj i sumpor s neba te ih sve uništi. Isto će se tako dogoditi u onaj Dan u koji se pojavi Sin Čovječji. Slušao sam i čitao razne propo-

vijedi o Lotu. Ja se ne želim na njih osvrnati. Ja vjerujem da je Pismo od Boga te da su pisci – ljudi pisali i govorili potaknuti od Duha Svetoga. Ja vjerujem da zemaljski čovjek, ne razumije i ne prima ono što dolazi od Duha Božjega, jer je to za njega ludost. Zemaljski čovjek ne može to ni upoznati, jer se to mora uz pomoć Duha Svetoga prosuđivat. Vjerujem da prirodni, neduhovni ljudi ne mogu prihvatit niti pozdravit niti primit u svoja srca i razume učenja i otkrivenja Božjega Duha, jer nisu osposobljeni duhovno da to poznaju, shvate, procjene i priznaju kao istinito. Zato i imamo razna mišljenja o Lotu. Pogledajmo što kaže Riječ – ako je izbavio pravednoga Lota, koji je teško patio od raspuštenog življenja tih zločinaca – njegovu je, naime pravednu dušu iz dana u dan strašno mučilo promatranje i slušanje strašnih djela onih među kojima je ovaj pravednik živio, to znači da Gospodin može izbaviti prave štovatelje iz kušnje. Apostol Petar potaknut od Duha Svetoga govori o pravedniku Lotu koji je živio puno godina prije njega. On ne slijedi tradiciju, ne govori o svojim umnim dostignućima, on svjedoči istinu u koju ga je uveo Duh Sveti. On vidi pravednost Lotovu i razumije da je Bog izbavio iz Sodome upravo njega koji je bio jako izmučen i iscrpljen obijesnim putovima bezbožnika i bezakonika. Taj pravedni čovjek živio je u zlu vremenu i među zlim ljudima i njegovu pravednu dušu mučilo je svaki dan što je gledao i slušao. Velika je vika na Sodomu i Gomoru i velika tužba je stizala do Gospoda. Grijeh je bio pretežak. Dva anđela i Gospodin uputili su se na zemlju da vide radi li se doista kako tužba i vika govore. Anđeli su otišli do Lota, a Gospodin je ostao sa Abrahamom. Lot je ozbiljno primio govor anđela. On je vjerovao da će Gospodin uništiti grad, ali je u očima svojih budućih zetova ispao kao da šalu zbija. Nitko nije vjerovao da će zapljuštati s neba na Sodomu i Gomoru, sve gradove i svu ravnicu, sve žitelje gradske i sve raslinstvo na zemlji, sumpornim ognjem. Kad je Abraham u rano jutro upravo pogled prema Sodomu i Gomoru i svoj

ravnici u daljini, vidio je kako se diže dim nad zemljom kao dim kakve klačine. Bog je uklonio Lota ispred propasti sa obje kćeri, ali žena ne poslušala obavijest da se ne okreće unazad. Ipak, obazre se i pretvori u stup soli. Lot je bio pravedan, živio je posvećenim životom iako je oko njega sve vrvjelo grijehom. Kad su Gospoda njegovi učenici pitali o znacima između ostaloga On im je rekao da će se bezakonje razmahat. Grijeh će zaposjesti srca ljudi. Bezakonje svih vrsta imat će svoje poklonike u raznim razmjerima. Svi društveni nivoi će biti zahvaćeni i već jesu inficirani grijehom kao modernim standardom mišljenja, ponašanja i življenja. Teško nam je prihvatiti i razumjeti, da za pravednike u posljednjim danima nastaju teška vremena. Kao i u Lotovo doba, Lot je podnosio muku, tako će i pravednici, taj sveti ostatak podnositi dane teških vremena, vremena velikog pritiska i velikih nevolja. Vrijeme svetog ostatka bit će tako teško da se jedva izlazi na kraj sa njime i sveti će ga teško nositi i snositi. Da Bog Sam ne intervenira pitanje je tko bi ostao. I ako se dakle pravednik jedva spašava, gdje će se pokazati bezbožnik i grešnik? Jer je došlo vrijeme da sud započne u Božjoj kući ili Božjem domaćinstvu i ako dakle počinje od nas, sa nama, kakav će biti svršetak onima koji ne poštuju, ne vjeruju i ne pokoravaju se Božjoj radosnoj vijesti? Grijeh je u svijetu i crkva je u svijetu. Tko ima više utjecaja na koga? Grijeh je napadao Izrael. Grijeh napada crkvu i najmoćnije je kad djeluje iz njene nutrine. Juda, sluga Isusa Krista i brat Jakovljević je bio prisiljen opominjati Crkvu da se bori za vjeru koja je jedanput zauvijek predana svetima. Nevjera razgrađuje svetost Crkve kao što ju vjera i pouzdanje u Boga izgrađuje. Ušuljali su se, naime među vas ili nas neki ljudi, već odavno predodređeni za ovu osudu: bezbožnici koji na mjesto milosti našega Boga stavljaju raspuštenost i nijeću našega jedinog Gospodara i Gospodina Isusa Krista. Grijeh je negacija svetosti. Grijeh vreba priliku da negira naše odvojenja za Boga, Božju naklonost prema

nama. Kako su se te osobe uvukle u Crkve. Našle su nebranjene ulaze, sporedna vrata ljude koji ne stoje više na branicima vjere. Malo Crkava je kadro raspoznat bezbožno od pobožnog, svjetovnog od svetog... jer i same stoje u nekom prostoru između neba i zemlje. Pisma sedmorim Crkvama koja je diktirao osobno – Ja Sam Prvi i Posljednji. Onaj Koji živi! Bio Sam mrtav, ali evo, živim u vijeke vjekova, imam ključeve smrti i podzemlja. Napiši sadašnje stanje i ono što će se poslije ovoga dogoditi! Napiši sadašnje stanje – napiši istinu koja je upravo sada istina. Napiši Efežanima da su svoju prvu ljubav ostavili. Zamislite Crkvu koja se trudi koja je ustrajna, neumorna u trpljenju za Njegovo Ime, a ta ista Crkva nema ljubavi. Mrziš djela Nikolaita, ne možeš podnositi zlikovce, ispituješ službe i otkrivaš lažne apostole, ali ljubav ti je ohladnjela. grijeh će se razmahat i ljubav će kod mnogih ohladnjat. Ljubav dolazi od Boga i tko god ljubi, od Boga je rođen i poznaje Boga. Tko ne ljubi, tko ostavlja svoju prvu ljubav, nije upoznao Boga ili ostavlja i odustaje od spoznaje Božje, jer je Bog ljubav, a Njegova ljubav je izlivena u naša srca po Duhu Svetome Koji nam je dan. Duhovna Crkva je crkva ljubavi, ali ne ove duševne, zemaljske već duhovne nebeske, od Boga, po Božjem Duhu. Crkva u Efezu mogla je isticati svoje prednosti, ali morala se suočiti sa svojom stvarnošću – pokaj se, promjeni unutrašnjeg čovjeka da udovoljiš Božjoj volji i čini djela koja si činio prije, kao u vrijeme kad si upoznao Gospoda. Možeš i odbit Moju opomenu, doći Ću k tebi i ukloniti tvoj svijećnjak s njegova položaja. Jeste li ikada razmišljali na kojoj poziciji danas stoji naš svijećnjak. Svijetli li on kao u vrijeme prve ljubavi ili je on već uklonjen i ne svijetli ni nebu ni zemlji.

Napiši sadašnje stanje i ono što će se poslije ovoga dogoditi i anđelu Crkve u Laodiceji. Stanje ove Crkve najčešće se povezuje sa sadašnjim stanjem Crkve. Kad bi nas netko upitao: jeste li vrući kršćanin? Gorite li u Duhu Gospod-

njem. Jeste li žarki i gorući Duhom? Odgovor bi vjerojatno bio – pa nije baš tako. Ne radujem se i ne veselim u nadi, nisam baš silno ustrajan i strpljiv u trpljenju i nevolji, a ne gorim ustrajnošću ni u molitvi ni u čitanju Riječi Božje ni u djelu Gospodnjem. Na pitanje: jeste li hladni? Mnogi odgovori bi bili – ma ne! Sačuvaj Bože. Poslušajte riječi Amena, pouzdanog i vjernog i istinitog Svjedoka, Početka i Nastanka i Začetnika ili Početak Božjeg stvorenja: Niti si studen niti vruć! Oh, kad bi bio studen ili vruć! Ali, jer si mlak, tako budući da si mlak nisi ni studen ni vruć, ispljuvat Ću te ili izbacit Ću te iz Svojih usta. Pa to je strašno! Kad su ne mudre djevice došle na vrata suočile su se sa istinom: Zaista, kažem vam, ne poznajem vas. Dakle bdijte, jer ne znate ni dana ni časa! Ja vidim da su mnogi spremni čuti kraljev glas: Dođite blagoslovljeni Oca Mog i primite u posjed kraljevstvo... Ali ja znam da će mnogi čuti nešto što im se neće nimalo milit: Idite od Mene, prokleti, u oganj vječni što je pripremljen đavolu i anđelima njegovim. Oni će otići u muku vječnu, a pravednici, sveti, posvećeni Duhom Svetim u život vječni. Nije problem nadati se, ali svaki nad mora imat svoju osnovu. Težite za ljubavlju. Ljubav ne čini bližnjemu zla! Ljubav je ispunjeni Zakon! To je osnov crkvi u Efezu. Budi-te žarki u Duhu! Ispunjavajte se u Duhu. Budite jaki u Gospodinu i Njegovoj silnoj moći! Obucite se u Očevo obećanje! To je osnov nade Crkve u Laodiceji. Ti tvrdiš, a Gospod savjetuje, kori i kara jer ljubi. Ako čujemo, ako želimo čuti ili ako smo spremni čuti i poslušati i pokoriti se i staviti u red kojim nas Bog uređuje, otvorit ćemo vrata svojih srca i Gospodin će ući i Njegova Riječ će činiti ono na što je poslana.

Anđelu Crkve u Sardu napiši sadašnje stanje: Poznam tvoja djela. Kažu da si živ a mrtav si. Budi uvijek budan i ojačaj ostatak koji već leže u smrti! Ti pretpostavljaš da si živ, a u stvarnosti si mrtav. Pretpostavka ili stvarnost!? Preni

se i probudi se i ojačaj i okrijepi što je preostalo i na pragu je umiranja; jer nisam našao nešto što si učinio – nikakvo tvoje djelo koje bi zadovoljilo zahtjeve moga Boga ili bi bilo savršeno pred Njegovim očima. Kako je Crkva puna tvrdnji, mišljenja, pretpostavki, želja, a tako malo je ispunjena stvarnošću Duha životvornog. U Sardu su pretpostavljali da su živi, u Laodiceji su tvrdili da su bogati i da im ništa ne treba. Mnogi će mi – veli Gospodin, u onaj dan reći: Gospodine, Gospodine zar nismo pomoću Tvoga Imena prorokovali... Tada Ću im kazati: Nikad vas nisam poznao. Odlazite od Mene, zlotvori! Henoha, Nou, Danijela, Joba... Abrahama, Bog je poznao. Oni su hodili sa Bogom. Oni su bili prijatelji Božji. Oni su bili miljenici Božji. Oni to nisu tvrdili, već su doista u tome stajali.

Anđelu Crkve u Pergamu govorio je Onaj Koji drži dvosjekli mač; Znam da čvrsto držiš Moje Ime i nisi se odrekao vjere u Mene... Ali imam štošta protiv tebe: imaš pristaša nauke Balama, imaš pristaša nauke nikolaita. Prema tome, obrati se! Previše je tolerancije na razne nauke, pa mnoge već djeluju kao udomaćene u Crkvama. Pavle u svom obraćanju crkvama u Galaciji spominje neke ljude koji uznemiruju i zbunjuju Crkvu različitim vrstama učenja koja nude kao evanđelje i time kvare i iskrivljuju Evanđelje Isusa Krista, Mesije, u nešto što ono sigurno nije.

Ali čak ako bismo vam mi ili anđeo s neba propovijedao evanđelje suprotno i različito od onoga koje smo vam mi propovijedali, neka je proklet-anatema, određen za propast, osuđen na vječnu kaznu. Grijech je izrodio mnoge zbunjujuće nauke. Ustali su mnogi lažni proroci, stvoreni su mnogi nadomjesci stvarnom Evanđelju. Nikla su nova otkrivenja, nova viđenja, nova modernistička evanđelja, evanđelja u duhu ovog posljednjeg vremena. Isus i danas govori: ostanite u Mojoj ljubavi. Ostatak ćete u Mojoj ljubavi ako budete vršili Moje zapovijedi kao što sam i ja vršio zapovijedi Oca

Svog te ostajem u Njegovoj ljubavi. A kada dođe On, Duh Istine, uvest će vas u svu istinu. On neće govoriti Sam od Sebe, već će govoriti što čuje i objaviti vam buduće. Branitelj, Duh Sveti, Kojeg će Otac poslati zbog Mene, naučit će vas sve i sjetiti vas svega što vam reko. Duh Sveti je aktivni kreator nauke svetosti. Riječ koju Duh Sveti govori izgrađuje Crkvu u svetosti za susret u skorom Kristovom dolasku. Mnoge nauke uspjeha ili prosperiteta vrlo su privlačne i Duh Sveti govori da će u posljednjim vremenima neki otpasti od vjere i pristati uz prijevarne duhove i đavolske nauke, podmukle lašce, koji su ožigosani u vlastitoj savjesti. Mnogima nije jasno da se đavo može pretvoriti u anđela svijetla, ali on i nadalje ostaje krvnik ljudski, otac laži, zavodnik i tužitelj.

Anđelu Crkve u Tijatri napiši: Poznam tvoja djela, tvoju ljubav, tvoju vjeru, tvoju uslužnost, tvoju postojanost. Ali imam protiv tebe to što podnosiš Jezabelu, ženu koja sama sebe naziva proročicom i koja zavodi moje sluge... Nisu svi dijelili tu nauku i njima je savjetovao da ono što drže drže čvrsto sve dok On ne dođe. Nije dobro podnositi u Crkvi svetih ništa što nije sveto i nitko od nas ne bi smio biti nemanan preko bilo čega što nas odvodi od svetosti i Božje naklonosti. Grijeh će uoči Kristovog dolaska ispuniti zemlju kao što je to bilo i u vremenu Noe i u vremenu Lota. Vika grijeha je već velika. Ono što mogu na kraju ove glave reći – ostani vjeran do smrti i dat ću ti vijenac – život! Otvorio Sam pred tobom vrata kojih nitko ne može zatvoriti. Čuvaj moju poruku o postojanosti i Ja ću tebe sačuvati od časa kušnje koji će doći na sav svijet da podvrgne kušnji stanovnike zemlje. Dolazim uskoro! Drži čvrsto ono što imaš, da ti nitko ne ugrabi vijenca. Pazite sami na se, da ne izgubite što ste zaradili, već naprotiv, da primite potpunu plaću.

~ treće poglavlje ~

Zavodništvo

*-Tada im Isus poče govoriti: 'Pazite da vas ne zavedu!'
/Mk.13.5/*

Zavodništvo! Kad govorimo o grijehu prvo govorimo o zavodništvu. Razlikujemo zavodnika, zavedenog i sredstvo kojim se zavodi – zavodništvo. Bojim se sada da kao što je zmija zavela Evu lukavstvom, da se tako ne pokvare vaše misli i ne zavedu od srdačne i iskrene i čiste odanosti Kristu. Bojim se, piše apostol Pavle korintskoj crkvi. Strah je imao osnovu jer učenici su znali da je veli zmaj, ta vječna stara zmija koja se zove đavo i sotona, zavodnik i varalica svega čovječanstva po čitavom svijetu zajedno sa svojim anđelima i duhovima, demonima. Služe se lukavstvom što govori da studiozno promatraju i proučavaju žrtvu. Kad otkriju želje očiju, želje tijela i ono čime se žrtva ponosi u životu oni lukavo i mudro stupaju u akciju zavodjenja. Ono što prvo žele neutralizirati je vjera u ono što je Bog rekao: 'Zar vam je Bog rekao da ne smijete jesti ni s jednog drveta u vrtu?' Prvo zamjećujemo jedan vrlo lukav napad na istinu koju je Bog izgovorio. On je zapovjedio čovjeku da smije jesti sa svih stabala osim stabla spoznaje dobra i zla. Sa njega mu je zabranio da jede uz opomenu da u onaj dan u koji s njega okusi plod zacijelo će umrijeti. Dali je ta stara zmija koja bijaše lukavija od sve zvjeradi što je stvorio Gospodin Bog znala istinu o tome što je uistinu Bog zapovjedio. Je! Znala

je kao što i danas zna istinu o Isusu, o križu, o sili križa, o moći i vrijednosti krvi Kristove kao i o ulozi Duha Svetoga! Ipak, ona se služi lukavstvom i varanjem da skrene pogled žrtve sa svoje nakane i namjere. To čine mnogi zavodnici danas. Prvo su zavedeni, a onda koriste staroj zmiji kao oruđa zavodenja. Kršćanin tu istinu mora ozbiljno pohraniti u svoje srce i o njoj razmišljati kako ne bi postao, žrtvom, a još manje oruđem zavodenja novih žrtava. Kad sam propao ja neka propadnu svi! Znamo da uistinu, svi koji se raduju pobožnosti, svetosti i odlučni su u duhu da žive pravednim, svetim i pobožnim životom u Kristu Isusu, naići će na progonstvo, to jest, morat će trpjeti zbog svog vjerskog stava ili stava srca da vjeruje u ono što Bog govori. Nasuprot istinskog kršćanstva zli su ljudi i varalice i oni napreduju iz zla u gorje. Zavodnici i zavedeni ujedno, koji odvede druge na krivi put jer i sami su zavedeni i otišli krivim putem, doista napreduju iz zla u gorje. Njih srećemo i oni sreću nas. Mi imamo dobru nakanu za njih ali to ne znači da oni imaju dobru namjeru za nas. Kad su ljudi zavedeni; prevareni oni i nisu svjesni da druge varaju i zavode na krivi put, oni to rade kao revni sluge svoga gospodara. Eva je ušla u dijalog sa sotonom. Nije mu se suprotstavila vjerom svoga srca – Bog je zapovjedio i to je amen. Drugi korak koji je zavodnik i varalica učinio je negiranje istine koju je Bog zapovjedio. Prvo je doveo u pitanje, a potom, kad je žrtva prihvatila dijalog, potpuno je negirao ono što je Bog rekao: 'Ne, nećete umrijeti!' Kakvo olakšanje! I danas svijet živi u lažnom olakšanju – ne, nećemo umrijet. Ako neće umrijet, sve nam je slobodno. Vrata slobode širom se otvaraju. Tko to kaže tko to laže da je plaća za grijeh smrt, smrt u tijelu i smrt u duhu, u vječnom odvojenju od Božje prisutnosti. Tko kaže i tko to laže da je Bog tako strog da će kaznit sav nemoral, sve nečistoće, sve nepristojnosti, sva idolopoklonstva, sva vraćanja i magijska djela, sve svađe, sve ljubomore, ljutnje, zle naravi, sebičnosti, rasprave, raskole, nesloge, sve zavisti,

pijanstvo i pijančevanje i sve tome slično. Opominjem vas, veli Riječ, unaprijed kao što sam to već činio i prije, da oni koji čine takve stvari neće naslijediti Božje kraljevstvo, neće baštiniti kraljevstva Božjeg. I Eva je povjerovala sotoni – kakva greška!! Vidje žena da je stablo dobro za jelo; vidje Eva da je stablo zanimljivo za oči! Vidje žena da je stablo za mudrost poželjno, ali ne vidje žena da je istina ono što Bog zapovjedi – sa stabla spoznaje dobra i zla da nisi jela, jer u onaj dan u koji s njega okusiš, zacijelo ćeš umrijeti.

Ta priča ima vrlo tužan kraj. Adam i Eva su uvidjeli da se Bogu treba vjerovat. Njihova tragedija nevjere nije pogodila samo njih nego se prelila i na sve nas kao njihove potomke. Njihova nevjera ih je usmrtila, Bog ih je odvojio od Svoje svetosti. Istjera Bog dakle čovjeka, Evu i Adama, pa postavi kerubine i plameni mač koji se svjetluca – da straže nad stazom koja vodi k stablu života. Tko je bio kriv za tu tragediju! Eva je tvrdila da ju je ta stara lukava zmija prevarila, zavela i na krivi put uputila, Adam je tvrdio da je jeo jer mu je to dala žena koju je Bog stavio uz njega. Da Bog nije stvorio ženu i stavio pored njega on ne bi jeo, jer ona mu je dala od ploda sa drveta spoznaje dobra i zla. Uistinu kriva je nevjera. Da su vjerovali Bogu, ne bi poslušali đavola. I đavo kad prevari kaže; Nisam ti ja kriv, zašto si mi vjerovao? Vjera je stav našeg srca, ona nas opredjeljuje da li ćemo prihvatiti ili odbiti. U Noino doba njegovi suvremenici mogli su vjerovati, a mogli su i da ne vjeruju. Lotovi budući zetovi mogli su da vjeruju, ali jednako tako nisu morali vjerovat. Ljudi našeg vremena mogu vjerovat i ne moraju. Mogu birat što će vjerovat. Svatko od nas može vjerovat Riječ po Duhu Svetome obznanjenu i otkrivenu ili ćeš vjerovat riječima mnogih zavodničkih duhova. Ananiji i Safiri sotona je zaposjeo srce i oni su poginuli jer su u svetost zajedništva naroda Božjega htjeli prošvercat svoju pohlepu. Posvetitelj, Duh Sveti Koji je bio kao Branitelj na vratima svetosti naro-

da, nije to dopustio. Zato u liberalnim crkvama radije ne dopuštaju izliće Duha, nego da Duh Sveti učini izliće svetosti, pobožnosti i odvojenosti za Boga. Po Adamu grijeh je ušao u čovječanstvo, grijeh djeluje i manifestira svoju silu među onima koji ne vjeruju. Kako divno i milozvučno zvuče riječi napisane od apostola Ivana: Dječice, neka vas nitko ne prevari i ne zavede. Ne dajte se varati. Tko čini što je pravedno, tko izvršava Božju pravdu, tko je ispravan i po Duhu Svetome usklađen s Božjom voljom u namjeri, misli i dijelu. Tko dosljedno i dostojno živi savjesnim i odgovornim životom, pravedan je i ispravan u Božjim očima. Ta ispravnost produkt je vjere u Isusa i jedinstvo Duha sa Isusom. Onaj koji čini grijeh kao dobro jutro, koji živi u grijehu i to mu se mili, i koji vrši i izvršava zla od đavola je. đavo je sagriješio, pao, prestupio Božji Zakon od početka i kao takav vara i zavodi sve i svakog. Kad bi bilo moguće prevario bi i zaveo odabrane. Isus ga zato naziva ocem laži. Kad govori uvijek govori laži. on je krvnik ljudski od početka. on je tužitelj koji nas optužuje, zavodnik i varalica koji nas vara. Sin Božji se pojavio da uništi đavolska djela. Pošto smo vjerom u Isusa izmireni s Bogom, oslobođeni grijehovnog zakona, pozvani smo u svetost, u posvećenje. Pozvani smo da donesemo rod posvećenja, potpunog odvojenja po Bogu za Boga. Mi vjerujemo da je plaća za grijeh smrt, a milosni dar Božji jest život vječni u Kristu Isusu, Gospodinu našem. Ne dajte se zvesti, ne dopuštajte da nas zavedu različitim i raznovrsnim i stranim naučavanjima. Ustat će mnogi lažni proroci i mnoge će zvesti. Njihov Bog je sotona, njihova je služba služba zavodjenja. Takvi su ljudi lažni, prijeverni radnici koji se pretvaraju u Kristove poslanike. Nije ni čudo, jer se sam sotona pretvara u anđela svjetla. Ako se sotona preoblači u anđela tada ne iznenađuje da se njegove sluge pretvaraju ili preoblače u sluge pravde, kao da služe pravednosti. Kad je Isus bio na zemlji mnogo se o njemu šapotalo u narodu. Jedni su govorili: 'Dobar je!' – 'Nije – govorili su drugi – već

zavodi narod. Vjerujem da ćete se složiti sa mnom, mnogi su zavedeni ali ne od Isusa. Čuvajmo svoju vjeru, u danima kad imamo potpuno i cjelovito pravo na iščekivanje dolaska Isusa Krista. Dajmo se zavest Duhu Svetome i u svetosti čekajmo i dočekajmo svoga Zaručnika.

Mnogi će doći pod Isusovim Imenom i mnoge će zavesti. Zavodništvo je započelo još u kolijevci crkve. Isus dolazi! Obzirom na dolazak našeg Gospoda Isusa Krista, Mesije i našeg zajedničkog okupljanja da ga sretremo, da budemo s Njim i da ostanemo zauvijek, već u početku javljale su se polemike. Nažalost, ono što je manje bitno po nas zavodnik i varalica učinio je važnijim od onoga što je za nas bitno i važno. Isus dolazi, maranata – to stoji. Budite spremni, bdijte... u svetosti i posvećenju to je posao Duha Svetoga u nama. Neki zavodnici su još u vrijeme apostola Pavla učili da je dan Gospodnji već došao i ovdje je. Pavlov savjet crkvi u Solunu je. Ne dozvolite svojim umovima da se tako brzo pokolebaju ili uznemire ili uzbude ili zastraše, bilo da je to tobože otkrivenje Duha Svetoga ili riječ ili pismo od nas. Neka vas nitko ne zavede ili prevari na nikoji način, jer taj dan neće doći dok najprije ne dođe otpad, to jest, dok ne dođe prorečeni veliki otpad onih koji su ispovijedali da su kršćani. Duh Sveti jasno i izričito kaže da će se u posljednjim vremenima neki odvratiti od vjere obazirući se na zavodničke duhove i demonske nauke. Past će pod utjecajem licemjerstva i težnji lažljivaca, varalica, zavodnika čije savjesti su umrtvljene, otupljene i njima ništa ne znači to što će sljedbenici požet propast duše. Zavodništvo se često koristi i licemjerstvom, dvoličnošću. Isus je često govorio svojim učenicima: 'Čuvajte se farizejskog kvasca, to jest licemjerja!' Budite na oprezu. Eto, sve sam vam unaprijed rekao. Ustat će lažni mesije i lažni proroci i činit će čudesne znakove, da zavedu, kad bi bilo moguće i izabranike. Najžestće zavodenje i varanje dešava se u nauci. Krive nauke, kri-

va učenja su u osnovi neke druge ili neke nove istine. Propovijedanje, promicanje i aktivno učešće u širenju evanđelja koje to u istini nije je podređivanje mnogim lažnim i varavim duhovima koji djeluju tako da zavedu i prevare sve neprežno, krhko, neodlučno, sumnjičavo, slabo u vjeri i slično. Mi, iako čitamo Riječ Božju i znamo Njenu odredbu ne postupamo po Riječi i Božjoj zapovijedi već često eksperimentiramo gradeći se većim katolikom i od pape. U Edenu je postojala vrlo jednostavna zapovijed: 'Sa svakog stabla u vrtu slobodno jedi, ali sa stabla spoznaje dobra i zla da nisi jelo! U onaj dan u koji s njega okusiš, zacijelo ćeš umrijeti!' Zar ta zapovijed nije vrlo jednostavna i jasna. Svako umovanje, rasprava, polemika ili razmatranje ne da dovodi u pitanje istinitost njenu, nego otvara vrata zavodniku i varalici, krvniku i protivniku koji kao bijesni lav traži koga da proguta, raskida ili proždere. Pojam đavola kao lava koji riče daje dojam surovog nasilja, ali on djeluje licemjerno, profinjeno laskavim i našem umu prihvatljivim riječima. Narode Božji pa on je zavodnik. Budite uravnoteženi, trijezni, razboriti i oprezni. On vara vasioni svijet. Okrenite se oko sebe i pogledajte koliko robova njegovih hoda u lancima i kladama njegove prijevare, njegovog zavodništva. Rekao sam jednom prijatelju ovih dana – homoseksualizam nije bolest kako on misli, već zavedenost od krvnika ljudskog svih onih koji su istinu Božju zamijenili lažju. Zbog toga ih je Bog predao sramotnim strastima: žene zamijeniše naravno općenje protu naravnim, jednako muškarci, ostavivši prirodno općenje sa ženom, usplamtješe pohotom jedan za drugim, vršeci – muškarci s muškarcima – sramotne stvari. Problem je u nauci, problem je u istini. Ako zamijeniš istinu koju Bog govori zavodničkim i varavim učenjima koja dolaze od demona i riječ ih naziva sotonskim naukama, đavo koji krstari kao lav ričući u ljutoj gladi, tražeći koga da proždere i zgrabi, naći će te i učinit će ti isto ono što je učinio Evi i Adamu i mnogima, mnogima do nas, danas. Riječ nas

upućuje da se odupremo protiv njegovih napada čvrstoćom u vjeri, stavom u srcu da vjerujemo Bogu. Ukorijenjeni, utvrđeni, jaki, nepokoreni i odlučni po Duhu Isitne, čuvajmo istinu u koju nas je upravo Sveti Duh Istine i uveo. Čuvajmo ono što nam je Bog u Isusu obznanio. Čuvajmo svetost kao hramovi nastanjeni od Boga, po Duhu Koji tu svetost ostvaruje i odražava.

Ipak vam istinu velim: vama je bolje da Ja odem, jer ako ne odem, Branitelj neće doći k vama. Odem li, poslat Ću Ga k vama. Pošto je Isus otišao uzvišen Božjom desnicom i pošto je od Oca primio obećanog Duha Svetoga, izlio je Očevo obećanje. Došao je Duh Istine da uvede i uvodi sve koji to vjeruju u svu istinu. Upoznat ćete Istinu, a Istina će vas osloboditi. Ustrajnost u Kristovoj nauci moguća je jedino po Duhu Istine, jer Duh je Onaj Koji oživljava, a tijelo ne vrijedi ništa. Ako se oslanjamo na vlastiti razbor, u podlozi oslonca ćemo imati duševne, tjelesne ili ovozemaljske osjećaje. Njih će sigurno zavodnik iskoristiti da nas svede sa pravog puta, da nas zavede i u konačnici da ne dočekamo u dostojnoj svetosti, svoga Zaručnika, Sveca, Isusa Krista. Pazite, gledajte na sebe da ne izgubite, odbacite ili uništite sve za što smo se trudili vjerom u Isusa po Duhu Njegovom. Pazite da ne izgubimo što smo zaradili. Vi i ja, ustrajte u nauci u Isusu obznanjenoj i po Duhu Istine uvedenoj u nas sve dok ne primimo savršenu nagradu u punini, dok ne primimo potpunu plaću. Vjerujmo Riječi da svaki koji ide ili trči pred Boga a ne ostaje u Kristovoj nauci, koji se ne zadovoljava s' onim što uči – nema Boga. Onaj koji ostaje u toj nauci, onaj koji živi po Kristovoj nauci – ima Boga, on ima i Oca i Sina. Ako netko dolazi k vama, fin, ugladen, naizgled prihvatljiv ali ne donosi one nauke nemojte ga primati u kuću i nemojte ga pozdravljati! Tko ga pozdravlja, sudjeluje u njegovim djelima. Vjerujemo li mi u to? Vjerojatno kao što su Adam i Eva vjerovali u ono što im je Bog

zapovjedio. Stara zmija će vam reći da to ne priliči pravovjernima. Da oni nas zavedu, da nam unište cilj vjere, spase-nje naše duše, da zbog njih ne budemo uzneseni u dan do-laska Isusa Krista, to nam priliči. Da, to nam priliči po na-šim duševnim uvjerenjima. Bog se ne mijenja. Nebo i zem-lja će proći, ali Njegova Riječ – ne! Ako primamo, dočeku-jemo, potvrđujemo dopuštanjem da uđu u naše kuće pa im još u maniru dobrog kršćanina poželimo sretan put, uspjeh i blagoslov, postajemo sudionicima u njihovim zlim djelima. Ako vam zbilja tko navješćuje evanđelje protivno onome koje ste primili, neka je proklet. Želimo li doista imati udio ili mjesto među prokletima. Čitao sam jedan vrlo zanimljiv tekst. Zemlja je posjedovala sve vrste rudače ali dok nauka i tehnologija nisu uznapredovale, svi ti zemljini resursi bili su mrtvi kapitali. I upravo u ovih posljednjih stotinjak godina sve je to iskorišteno i danas imamo svijet kakav imamo. Tako su i u Bibliji bili skrivi mnogi mrtvi kapitali i danas u posljednje dane posljednjih vremena pojavili su se mnogi rudari, inovatori i otkrivači Biblijskih istina. Božanska oz-dravljenja, duh na sve strane. Novi zakoni univerzalne vjere, nove mogućnosti bogaćenja i bogatstva, nove snage izgovorene riječi... Sve bi ja to lako vjerovao, kad bi to nudilo još više svetosti, posvećenja, odvojenja za Boga, još više zajed-ništva sa Isusom i još više punine Njegovog Svetoga Duha. Oni misle da baš sve mogu očarati rječitošću, pjesmom i refrenima do transa. Samo sam rekao da ja imam istinu i Onoga Koji je od uzašašća Isusovog do danas uvodio mnoge u istu istinu u koju uvodi i mene. Odmah nastaje mrak i oni pokažu svoje pravo lice. Ne samo da mi se suprotstavljaju, nego u maniru mraka obasipaju me kamenjem mržnje. Gdje je sad ta finoća, ta glagoljivost, ta ljubaznost i ta spremnost da se pomogne. Đavo kaže pomoći ću ti ako pođeš za mnom i doista kad ti on pomaže budi siguran da je put popločen njegovom dobrotom put u pakao. Kome ćemo se pokorit? Pokorimo se Bogu, budimo tako pokorni Bogu. Suprotstavi-

te se đavolu, oduprite se, stojte čvrsto protiv njega i pobjeći će od vas. Ne trebamo ni njega, ni njegovih slugu, ni njegovih učilišta i veleučilišta.

Približavajmo se Bogu, iz dana u dan, više i više i On će se približiti k nama. Kad se približavamo Bogu budimo duboko raskajani i žalosni, plačimo nad svakom vrstom svoje nevjernosti. Operimo svoje zaprljane ruke, odbacimo svoje prljave interese i očistimo svoja srca od svoje duhovne preljube. Zaručniče, prizivamo moć Tvoje dragocjene krvi da nas očisti od svake naše nepravde. Ponizimo se u ovim teškim vremenima. Osjećajmo se vrlo beznačajnima u Gospodnjoj prisutnosti i On će nas podignuti i učiniti naš život značajnim. Ponizimo se pred Gospodinom i On će nas uzvisiti. Približimo se postom i molitvom i svakovrskom revnošću da bi Isus Krist, Koji ima potpunu silu života i smrti, Koji može da spasi i uništi, izlio životvorni Duh, da bi ispunio sudove za puninu naših svjetiljki, da bismo bili opremljeni i spremni za susret sa Njim. Puno puta nas iznenađuje i začuđuje kako se ljudi brzo okreću u otpadništvo i kako olako napuštaju Onoga Koji nas je pozvao i probudio po milosti. Iznenađuje nas kako mnogi ne mudro prenose svoju odanost Kristu na drugoga, štoviše suprotno učenju i Duhu Evandjelja. Tko je taj drugi? Knez ovoga svijeta! došlo je vrijeme potrošačkog konzumizma i u kršćanstvu. Za svakog ima, tko što voli neka izvoli. Došlo je vrijeme kad ljudi ne podnose niti trpe zdravu i spasonosnu pouku, nego kako ih uši svrbe, ono što je ugodno i što ugađa to će slušati i tome teže. Nakupljaju si učitelje, veliki broj i veliki izbori da bi izabrali ono što zadovoljava ukuse i podupire zablude koje drže. Što se tiče istine oni se uklanjaju, a vrlo su revni i da je ušutkaju i uklone u smislu mogućnosti da uznemirava njihova uvjerenja. Riječ nas opominje da se okrenemo od njih i da ih izbjegavamo! Čuvajte se braćo onih koji stvaraju razdore i poteškoće i uzrokuju dijeljenja nasuprot nauci ili nau-

čavanju kojem smo podučeni u Isusu, po Duhu i ljudima koje je Bog upotrijebio. Naša duševnost ne može promijenit njihove stavove jer to nisu problemi uzrasta u duhu već problemi opredjeljenja u služenju. Svatko od nas je slobodan i može po svome nahođenju biti sluga kome i u čemu želi. Ljudi ne služe Gospodinu Isusu Kristu nego svojim vlastitim prohtjevima i niskim željama, svojim stavovima i svojim promišljanjima i dodvoravajućim i laskavim govorima odvrćaju srca bezazlenih i prostodušnih ili nedoraslih ili neinformiranih ljudi. Toga danas ima more. Zato i imamo toliko opomena – pazite da vas tko ne prevari zavodljivim riječima. Da vas ne bi nitko zaveo i prevario nekim vjerodostojnim uvjerljivim i privlačnim argumentima i zavodničkim govorima. Jer su se pojavile u svijetu oko nas mnoge varalice, zavodnici i lažni vođe ljudi koji ne ispovijedaju i ne priznaju da je Isus Krist, Mesija. Koji negiraju da je Mesija došao u tjelesnom obliku, negiraju Kristovo božanstvo, negiraju trojstvo Boga Oca, Boga Sina i Boga Duha Svetoga, negiraju osobnost Duha Svetoga. Svaki takav je varalica, zavodnik, lažni vođa, suparnik Kristov jednom riječju rečeno – antikrist. Danas je vrijeme velikog zavodništva i vrijeme velike prijevare. Teže je biti ne prevaren nego prevaren ili zaveden.

Za vrijeme kralja Jeroboama u Betelu, Gospodin je mladome proroku, Božjem čovjeku zapovjedio da prorokuje protiv Jeroboama i njegovog bezboštva. Žrtvenik je pukao i pepeo se rasuo prema znaku što ga je dao Božji čovjek po naredbi Gospodnjoj. Jeroboam je ispružio ruku prema mladome proroku vičući: 'Uхватите га!' Ali se osušila ruka koju je ispružio i nije se mogla povratiti. 'Umilostivi Gospodina Boga svoga da bih mogao vratiti ruku k sebi.' Božji čovjek umilostivi Gospodina i ruka se kraljeva vrati k njemu i bila je kao i prije. Kralj je pozvao Božjeg čovjeka da mladi prorok pođe sa njim u kuću da se okrijepi i da ga daruje. Božji

čovjek nije to mogao prihvatiti jer mu je Gospodin zapovjedio da ne jede kruha i ne pije vode, niti se vraća istim putem kojim je došao. I mladi prorok se strogo držao danih naputaka. U Betelu je živio stari prorok. Kad je čuo od sinova što je Božji čovjek učinio u Betelu, osamario je magarca i pošao za njim. Kad ga je našao pod hrastom gdje sjedi pozvao ga je k sebi da ga nahrani. Mladi prorok i nadalje se držao Božje zapovjedi: 'Ne smijem se vratiti s tobom, niti smijem jesti kruha nit piti vode na ovom mjestu jer mi je Gospodnjom riječju naređeno da ne jedem kruha, ne pijem vode, niti da se vraćam putem kojim sam došao'. Nato mu stari prorok reče: I ja sam prorok kao i ti i anđeo mi je riječju Gospodinovom rekao da te povedem kući sa sobom da jedeš kruha i piješ vode'. Nažalost to nije bilo istina! Da je stari prorok bio prorok, da, ali da mu je anđeo Gospodnji govorio to nije bila istina. Slagao ga je, zaveo i prevario! Božji čovjek je otišao sa starim prorokom i dok su sjedili za stolom, stari prorok proreče: Ovako govori Gospodin, zato što nisi držao naredbe koju ti je dao Gospodin, Bog tvoj, nego si se vratio, jeo i pio, zato tijelo tvoje neće leći u grob otaca tvojih. Kad je mladi prorok, Božji čovjek, osedlao magarca i pošao natrag u Judeju, na putu ga zaskoči lav i usmrti ga. Sjedio je lav pored njegovog mrtvog tijela i magarac je stajao, ljudi su prolazili i javili u grad Betel starome proroku što su vidjeli. Stari prorok kad je našao tijelo reče: To je čovjek koji se usprotivio Riječi Gospodinovoj. Netko će reći, stari zavjet, stara vremena – Bog se promijenio. Riječ Božja govori da se Bog ne mijenja a ni Njegova Riječ. Mladi je prorok jedno divno svjedočanstvo nama napisano za opomenu – pazite da vas tko ne zavede bilo riječima, bilo djelima i slično. Ono što je Bog dao Svojom Riječju – da je i amen. Mnogo puta sam čuo – pa i mi smo kršćani! Mirjam i Aron kad su rogo-borili protiv Mojsija zbog žene Kušanke kojom se oženio, oslanjali su se na činjenicu – zar je samo Mojsiju govorio Gospodin? Zar i nama nije govorio? Tako danas imate puno

raznih Božjih govora. Mnogi se oslanjaju na te govore. Bog je govorio i Njegov govor je zapisan u Bibliji. Autor Biblije je Duh Sveti, a On je i Onaj Koji uvodi u Božje tajne i nas po njima čini sličnima Njemu. Anđeo Moron diktirao je iza zastora djelo koje je danas poznato kao knjiga morona. Russell je objavio Biblijska tumačenja kao hranu za misaone kršćane, a danas nadomješten kulom stražara. Odbacio je ideju o nebu i paklu. Proročica Jelena Vait ima svoje knjige. I tako bi mogli nabrajati u nedogled razno razne pojave sa istim ciljem da zavedu da prevare. Ostao bih pri stavu da se ne suprotstavljamo Božjoj Riječi, da ne odustajemo od istine jer samo istina će nas izbaviti.

~ četvrto poglavlje ~

Ohladnjela ljubav

...I ljubav će kod mnogih ohladnjati. Ali tko ustraje do konca, bit će spašen. /Mt.24.12-13/

Ljubav je pojam koji se upotrebljava u svim područjima čovjekovog života. U među odnosima i u odnosima prema stvarima i pojavama ljubav je nezaobilazni način koji svojom posebnosti svakom odnosu daje ukus. Ljubav može biti prema dobru kao i prema zlu. Čovjek voli da krade, da leže... da licemjeri. Ono što će obilježavati vrijeme Kristova dolaska je ljubav će ohladnjati. U praktičnom životu moramo razmišljati koja će to ljubav ohladnjati. S nakanom da kuša Gospodina, jedan učitelj Zakona upitao je Isusa: 'Učitelju, koja je najveća zapovijed u Zakonu?' Isus mu odgovori: 'Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom pameti svojom! To je najveća i prva zapovijed. Druga je toj jednaka: 'Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!' O tim dvjema zapovijedima ovisi sav Zakon i Proroci. Ljubav je ispunjeni zakon. Pošto su doručkovali, Isus upita Šimuna Petra: 'Šimune sine Ivanov, ljubiš li me više nego ovi?' 'Da, Gospodine – odgovori mu – Ti znaš da te ljubim. Upita ga drugi put: 'Šimune, sine Ivanov, ljubiš li me?' Da Gospodine - odgovori mu – ti znaš da te ljubim'. Upita ga treći put: 'Šimune, sine Ivanov, ljubiš li me?' Ražalosti se Petar što ga upita po treći put: 'Ljubiš li me?' Pa mu reče: 'Gospodine Ti znaš sve. Ti znaš da te

ljubim'. Zatim mu reče: 'Slijedi me!' Ispovijest vrlo dojmli-
va, ali ona se ne odnosi samo na Šimuna Petra, nego se jed-
nako može postaviti pa i postavlja se svima nama. Mi mo-
žemo razmišljati i zamišljati susret Zaručnika i Zaručnice,
okupljanje svih svetih, ali možemo li mi dokučiti u duhu
glavno obilježje toga susreta. Trebali bi znati da će to biti
susret Onoga Koji je ljubio i Svoj život položio i one – crk-
ve, koja je ljubila svim srcem svojim, svom dušom svojom i
svom pameti svojom i slijedila Ga. Dolazak Isusa Krista
ispunjenje je ljubavi. Ljubav je zagovarala, ljubav je zastu-
pala, ljubav je bila strpljiva gore sa desne strane Očeve, dok
dolje na zemlji ljubav je ustrajna, iskrena i motivirajuća.
Tko će nas ikada odvojiti od Kristove ljubavi? Da li trpljenje
i potištenost i nevolja? Ili nesreća i muka? Ili progonoštvu, ili
glad, ili oskudica ili opasnost, ili mač? Zbog Tebe nas ubija-
ju svaki dan, gledam nas i računam kao ovce za klanje. Mr-
ze nas i progone. Ranjavaju naša srca i naše duše. Ali ništa
to nije naspram ljubavi. Mi ljubimo svim srcem svojim,
svom dušom svojom i svom pameću svojom. Da bi doista
slijedili Isusa jedino pogonsko gorivo koje možemo učinko-
vito koristiti je ljubav. Isus je Šimuna Petra pitao da li Ga
ljubi. To pitanje nije bilo formalne prirode već je htjelo Ši-
munu Petru reći – ako me ljubiš i slijedit ćeš Me. Mnogo
puta sam dobivao pitanja poput: 'Kako može čovjek na svim
svojim putovima misliti o Riječi Božjoj?' Psalmista kaže
blago čovjeku koji ne slijedi savjeta opakih, već uživa u
Zakonu Gospodnjemu, o Zakonu Njegovu misli dan i noć.
Sjetio sam se svoje ljubavi prema djevojci koja je sada moja
supruga od Boga dana. Svako njeno pismo nosio sam i na
srcu i u srcu, razmišljao sam o svakoj riječi, a nikada mi nije
bilo teško ponovo ga otvoriti i ponovo ga čitati. Uživao sam u
svakoj titli jer bilo je pismo osobe koju ljubim i u čijoj lju-
bavi sam uživao. Dao sam svoje srce. Zato i Riječ Gospod-
nja govori: 'Daj mi, sine moj, srce svoje i neka oči tvoje
raduju putovi moji'. Ljubi Gospodina svim srcem svojim...

zar to ne nedostaje danas u mnogim od nas. I ne samo da nedostaje nego će još više nedostajat, ljubav će kod mnogih ohladnjati. Prorok Ezekijel je prorokovao Božju volju za nas: Dat ću vam novo srce, novi Duh udahnut Ću u vas! Izvadit Ću iz tijela vašega srce kameno i dat ću vam srce od mesa. Duh Svoj udahnut Ću u vas da hodite Mojim zakonima i da čuvate i vršite Moje naredbe. Ljubav je ispunjeni Zakon. Govori se o zakonima, pokušavaju se implementirati u religiozne sustave, Ali sve to slabo ide.

Čisto srce stvori mi Bože, i Duh postojan obnovi u meni! Bila je to molitva Davidova, a često je i na mojim usnama. Tako Te trebam Bože, trebam Tvoj Duh i Tvoju ljubav. Trebam Tvoje srce, jer istina je ono što je Gospodin govori- o: 'Zmijski porodi! Kako možete govoriti dobro kad ste zli? Ta, usta govore onim čega je srce prepuno! Dobar čovjek iz dobre riznice iznosi dobro, a zao čovjek iz zle riznice iznosi zlo.' Iščuđavamo se što se sve može čuti iz naših usta. Ako hoćete znati što čovjek nosi u srcu, pustite da priča i slušajte jer usta govore onim čega je srce prepuno. Pustite i sami sebe da govorite i slušajte se pa ćete otkrit istinu čime vam je srce ispunjeno. Svima nam je poznat govor Gospodnji Samuelu pri traženju pomazanika u domu Jišaja, Davidova oca: 'Ne gledaj na njegovu vanjštinu ni na njegov visoki stas, jer sam ga odbacio. Bog ne gleda kao što čovjek gleda, čovjek gleda na oči, a Gospodin gleda što je u srcu.' Što Bog vidi u našim srcima danas. Mi svojim očima vidimo velike religijske napore i trud. Vidimo razne učitelje, razna nasto- janja da se ljudi dovedu Bogu. Čujem i vidim – Bog vas ljubi. Čitam na mnogim mjestima Ivana 3.16. Mi zanemarujemo da ovi ljudi oko nas traže nešto mnogo više, traže da u nama vide da ljubimo Boga svim svojim srcem,. Da vide da smo srce predali Bogu i da je drugi Duh u nama. Kad su vidjeli Petrovu i Ivanovu neustrašivost da ono što oni jesu i što oni govore da oni to ljube svim srcem svojim, i kad saz-

naju da su neuki i priprosti ljudi, počeli su se divit. Prepoznali su u njima Isusove sljedbenike. Što se prepoznaje u nama – crkvi danas. Što naša usta iznose. Što to tako gorljivo gori u našim srcima i izlazi iz usta naših. Crkva u Efezu je ostavila svoju prvu ljubav. Uslijedila je opomena – ali imam jednu opomenu protiv tebe, što si ostavila i napustila ljubav koju si imala najprije. Ostavila si Mene, svoju prvu ljubav. Čak i svijet pjeva – prva ljubav zaborava nema, ali Gospodin svjedoči narod moj Mene zaboravi. Zaboraviše Boga Koji ih izbavi. Crkva u Laodiceji nije bila ni studena ni vruća. Postala je mlaka. Nama u mnogo čemu koristi mlakost, ali Bog želi da mi budemo gorljivi u Duhu. Ljubav je pogon gorljivosti. Oni koji ljube svim srcem oni su vrući u molitvi, u čitanju, u obdržavanju zajedništva, u slavljenju, u obožavanju, u svjedočenju u čežnji da Bog spašava. Bio sam pozvan na evangelizaciju. Svi učesnici su se trudili pokazati u najboljem svjetlu. Svega je bilo – pjevalo se, sviralo se, pljeskalo se... propovijedalo ali slušaoci su to mirno promatrali. Razmišljao sam – pa što fali? Odgovor je brzo došao – nedostaje živo ugljevlje, nebeski žar, oganj Duha... ono što je zapalilo tri tisuće ljudi u Jeruzalemu. Ono što je dalo nove jezike i slavljenje Boga u Kornelijevom domu. Još dok je Petar govorio, siđe Duh Sveti na sve koji slušahu Riječ. Ne sumnjam da je Petar ljubio Isusa svim svojim srcem. Ne sumnjam da je ljubav Božja bila izlivena po Duhu Svetome Koji je sišao na sve koji su slušali. Mnogo puta se divimo prvoj Crkvi i njenoj postojanosti u nauci, njihovom zajedničkom životu, lomljenju kruha i u molitvama. Svi koji tada prigriše vjeru držahu se zajedno i sve im bijaše zajedničko. Hvalili su Boga i uživali naklonost svega naroda. Sve to bio je produkt njihove ljubavi, ljubi svim srcem prema Bogu. I upravo ljubav govori da je Bog u nama i da Ga mi poznajemo. Ta ljubav dolazi od Boga i tko god ljubi od Boga je rođen i poznaje Boga jer je Bog ljubav. Mi često puta srećemo govor o ljubavi, tražimo ljubav jedan od dru-

goga. Propovjednici nastoje da nagovore ljude da se ljube, jer to je Božja zapovijed. Ne smijemo ispustiti iz vida istinu da oni koji Boga ljube svim srcem svojim svom dušom svojom i svom pameti svojom, od Boga su i naučeni da ljube jedan drugoga. A obzirom na bratsku ljubav za sve kršćane, za sve nanovo rođene, nema potrebe da nam se govori ili piše, piše apostol Pavle, jer nas je Bog osobno naučio da ljubimo jedan drugoga. Ljubite jedan drugoga kao što sam Ja ljubio vas – učio je Isus svoje učenike. Duh Istine, Kojeg svijet ne može primiti, jer niti ga vidi niti Ga poznaje. Vi ga poznajete jer boravi s vama i jer Će biti u vama – govorio je Gospodin. Primit ćete snagu pošto Duh Sveti dođe na vas, pa ćete Mi biti svjedoci. Vaše svjetlo neka tako zasja pred ljudima da vide vaša djela te slave vašeg Oca nebeskoga. Nema ljubavi ako nije izlivena. Želja može biti i htjenje može biti ali snagu za svjedočanstvo ljubavi daje osobno Bog po Duhu Kojega nam je dao. Prvi do Duha je ljubav. Kad bi ljudske i anđeoske jezike govorili, a ljubavi ne bi imali ne bi nam puno pomoglo. Kad bi imali dar proricanja, znali sve tajne i sve znanje imali, kad bi puninu vjere imali tako da i brda premještamo, a ljubavi po Duhu izlivena od Boga ne bi imali, bili bi ništa. Trud davanja hrane siromasi- ma i kad bi cijelo svoje imanje razdijelili pa i tijelo svoje predali da se sažeže, a ljubavi izlivena u srca od Boga po Duhu Koji vam je dan, ne bi imali, ništa vam koristilo ne bi. I upravo nazočimo snažnim tendencijama crkve da se žrtvu- je kroz razne socijalne aktivnosti, a u isto vrijeme svi osje- ćamo kako se ljubav hladni. Ljubav prema Bogu nije više svim srcem svojim niti svim razumom svojim niti svom dušom svojom. Nevjesta kao da posustaje. Zaručnica postaje sve hladnija. Tako je malo gorljivih u Duhu. Vruće čežnje za ljubavlju. Gorljivog nastojanja da se ispunjavamo u Du- hu. Mi zato nemamo vremena. Mi smo sve manje motivira- ni. Ljubav prema Bogu Istine, ljubav prema istini sve se manje prihvaća. Srca su nam religiozna, i vrlo se trudimo

očuvati vanjski oblik pobožnosti, ali se odričemo sile koja tu pobožnost čini stvarnom. Umovi su nam preopterećeni svim i svačim tako da ne možemo ljubiti Boga svim svojim razumom. Znamo da znanje napuhuje a ljubav izgrađuje pa ipak puno toga se ulaže u znanje, dok ljubav postaje samo pojam iz teologije, iz sociologije iz psihologije i slično. Nesretni pjesnici pjevaju o izgubljenoj, o srušenoj, o prevarenoj, o izigranoj ili neiskrenoj ljubavi. O tome pjevaju, pisci pišu, sudovi svjedoče. Što je do nas, mi moramo jer ljubimo Boga svim srcem svojim, uvijek zahvaljivati Bogu za sebe i svu braću koju Gospodin ljubi, jer nas je Bog od početka izabrao za spasenje koje se postizava posvećenjem Duha i vjerom u istinu, pristanku, pouzdanju i osloncu na istinu. Iz tog razloga On nas je pozvao kroz Evandjelje tako da bismo mogli dobiti i dijeliti slavu našeg Gospoda Isusa Krista, Mesije. Neka sam Gospodin Isus Krist i Bog naš Otac, Koji nas je ljubio i dao nam vječnu utjehu i ohrabrenje i dobro utemeljenu nadu kroz Svoju milost, nezasluženu sklonost, utješio i ohrabrio naša srca i ojačao ih, učinio ih čvrstim i držao ih postojanim u svakom dobrom djelu ili riječi, a naročito u ljubavi. I doista je istina da tko god hoće ići za Isusom mora ići s ljubavlju. Tko god vjeruje Boga mora to činiti kroz Božju ljubav. Tko god želi vršiti zapovijed Božju mora to činiti natopljen ljubavlju Božjom. Ako idemo u molitveni dom, ako ispovijedamo i svjedočimo svoju vjeru u Isusa, činimo to ljubavlju Njegovom izlivenom u naša srca po Duhu Njegovom. Ne dopustimo da nas antikristov duh ohladi u ljubavi. Ne zanosimo se da se to nama ne može dogodit – nažalost istina je, ljubav je kod mnogih ohladnjela.

Druga zapovijed je jednaka prvoj. Puno puta sam čuo ljude gdje govore da ljube samo Boga i da se samo Njemu pokoravaju. To zvuči prilično neuvjerljivo, jer još nisam vidio da netko ljubi Boga svim svojim srcem i svom dušom svojom i svom pameti svojom i da bližnjemu čini nepravdu.

Sve zapovijesti kao ne čini preljube, ne ubij, ne ukradi, ne poželi, nemaj zlu želju i bilo koja druga zapovijed sažete su u jednu jedinu – ljubi bližnjega svoga kao samog sebe. Kao što sam Ja ljubio vas i vi ljubite jedan drugoga. Ljubav od Boga izlivena po Duhu Koji nam je dan ne čini zla bližnjemu. Ona nikada ne čini nešto na žao nekome. Ako i učini ona će priznanjem i kajanjem nastojati da krv Sina Božjega koja nas čisti od svakoga grijeha, krv bez koje nema oprostjenja da nas opere i dovede iznova u ispravno stanje pred lice našeg nebeskog Oca. Zato, ljubav udovoljava svim zahtjevima Božjim i ona je ispunjenje zakona, uočavanje volje Božje. Ljubav je duhovna kategorija, pripada produhovljenim, nanovo rođenim sinovima i kćerima Božjim. Ona je direktna prisutnost Božje ljubavi u nama i među nama. Požalio mi se jedan prijatelj – čovječe, pa danas nitko nikoga više ne treba, ne trpi, ne podnosi. Objasnio sam mu da će i ovozemaljska ljubav ohladnjet. Mnoge pa i mene teško zabrinjava što je ljubav u Crkvi toliko ohladnjela unatoč svim nastojanjima i ispovijedanjima vjere i uvjerenja. Postoji prijatnost, ljubaznost ali ne postoji ona srdačna, duhovna privlačnost. Kao mlad čovjek i mlad vjernik zagrlio sam i poljubio od sveg srca jednu dragu staricu, sestru u Gospodinu. Nikad neću zaboravit njen osmijeh i njene riječi: Nemoj me ljubiti braco, ja sam stara i ružna! Ne vi niste ružni vi ste najljepša baka koju ja imam. Jednom mi je prišla sa suzama u očima. Gledao sam je i razmišljao – što se dogodilo. Braco, jesam li ja tebe ičim povrijedila? – Niste! – Ja stvarno mislim da jesam pa me to uznemiruje. – Niste, sigurno niste. Tako je bila sretna – oboje smo zaplakali. Teško je ljudima objasniti ljubav sa neba izlivenu. Često puta sam govorio, težite za ljubavlju. Težite za ispunjenjem u Duhu. Težite da Bog izlije ljubav u naša srca po Duhu Koji nam je dan. Težite, jer ljubav tako izgrađuje i iznutra i iz vana nas osobno i cijelo djelo-Crkvu kao tijelo Isusa Krista. Ne makar koja ljubav već koja je ukorijenjena u ljubavi prema Bogu i iz tog

ispija snagu za ljubav prema bližnjemu. Božja ljubav u djeci njegovoj dugo trpi kao što i On trpi. Božja ljubav u nama strpljiva je i ljubazna kao što je i On osobno strpljiv i ljubazan. Mi smo Njegovo ogledalo. Tko gleda nas vidi Njega. Mi smo odsjaj slave Njegove i otisak biti Njegove. Ne samo zato što idemo u neku zajednicu čitamo Bibliju i ispovijedamo neko od uvjerenja koja kruže ovom zemljom. Mi smo narod Božji, sveti posvećeni za djela ljubavi. Božja ljubav u nama govori i o Bogu i o nama. Ljubav od Boga nikada nije zavidna niti ikada prekipi u mržnju. Koliko danas u molitvenim domovima sjedi ljudi u kojima kao u loncima ključa mržnja, ne trpljenje, ne podnošenje i svi oni čekaju kraj i obznanu istine, obznanu svojeg prava i svoje ispravnosti. Bojim se da će mnogi preseliti u podzemlje i nadalje kuhat mržnju, zavisti, ljubomore i slično. Božja ljubav se ne hvališe ili razmeće, ne uznosi se. Ona sama svojim djelom navodi i na zahvalnost na veličanje i obožavanje svih onih koji su njome taknuti. Ljubav od Boga izlivena nije uobražena, drska napuhana ponosom jer je svaki koji je njome ispunjen osviješten da ništa ne bi imao, da bi bio nitko i da nema mjesta uobraženosti, jer sve što imamo imamo po Njemu i Njemu dugujemo. Božja ljubav nije surova, neodgojena, prostačka i ne djeluje neumjesno. Nažalost, svjedoci smo suštih suprotnosti Božjoj ljubavi. Ljudi koji ispovijedaju tobože vjeru u ime iste ispovijedaju i čine tako nasilje, takvu surovost, takvu neumjesnost i nepriličnost da čovjek ne može vjerovat. Njih ne zanima kako će se to odraziti na one koji to moraju gledati i slušati. Nazočio sam mnogim surovim napadima na pastire ili pojedine dijelove tijela. Nazočio sam takvim nepriličnim ponašanjima i pitao se – Bože, što je to? Ljubav je ohladnjela! Božja ljubav, za razliku od mnogih tjelesnih čovjekovih ljubavi, u nama nije uporna u svojim pravima ili svojim putovima, jer ne traži svoje. Ona je spremna oprostiti, pregorjet kao gubitak. Ona je spremna izgubiti na zemlji da bi ostvarila dobitak na nebu, u Isusu i u

zajedništvu svetih. Ali nažalost, svjedoci smo ljubavi koja je ohladila. Ljudi po cijenu raskola, pogibije nevinih kao kolektoralnih žrtava, tjeraju svoje, inate se... ne odustaju od sami sebi postavljenih prava.

Sjećam se, crkva je isključila neke osobe, jer nakon svih pokušaja da se umire, oni su i dalje tjeroali svoje. Znao sam da to isključenje nije bilo motivirano mržnjom nego da ih dovede u jedno ispravno duhovno stanje, a i da mnogima drugima posluži kao primjer ili uzor vladanja u molitvenom domu. Oni to nikad nisu prihvatili niti su se mijenjali u svojoj retorici niti u svom ponašanju. I pastiri su se mijenjali i mnogi su se odvratili od vjere, ali oni su ostali uporni u svom do dana kad će se obznanit istina – Isus dolazi sa plaćom i nagradom da da svakom po njegovim djelima. Kako to? Ljubav će ohladnjet! Ljubav Božja u nama nije osjetljiva pa ni preosjetljiva, zlovoljna ili srdita. I u molitvenim domovima srećemo ljude koji prije podne nisu u ljubavi sa sobom, a poslije podne ne valja im cijeli svijet. Više-manje su vrlo osjetljivi, a ta osjetljivost se prelijeva u zlovolju i srditost. I kako sjedit u takvom društvu. Ljubav je kod mnogih ohladnjela. Božja ljubav u nama po Duhu Koji nam je dan, ne obazire se na zlo koje joj je učinjeno pa čak ne svraća pažnju na pretrpljenu krivicu. To je težak izazov za mnoge. Mnogi naši sastanci sa strane koriste se na svraćanje pažnje na pretrpljeno. Mnoge susrete koristimo da obznanimozlo koje nam je učinjeno, da izazovemo sućut i empatiju onih kojima smo to iznijeli. Nerijetko takvi postupci stvaraju klanove, rastrojavaju i raskoljavaju tijelo. Ljubav izgrađuje. Ako sa Isusom podnosimo nevolje, sa Njim ćemo i kraljevati. Ali to nam nije uvijek u prvom planu – volimo da nas netko žali, da nas veliča kao žrtvu urota i zlih pothvata da imamo potporu onih koji su za pravicu. Sotona je zavodnik, i ako to ne uspije na jedan način on će to pokušat na drugi način sve dok ne uspije. Nije uzalud rečeno da je soto-

na tisuću i jedan majstor i u mnoge zavodničke majstorije vrlo se dobro razumije. Božja ljubav u nama ne raduje se nepravdi i nepravednosti, a raduje se kad preteže pravo i istina. Nisam mogao vjerovat da nečiji uspjeh može nekoga koji kaže da vjeruje-ožalostit. Nisam mogao vjerovat da kad su neka braća ili sestre doživljavale nepravdu ili nepravednost da su neki takozvani vjerni likovali. Tako im i treba! Neka, neka! Bog ih je kaznio i tako treba! Znam da se ničijem zlu ne treba radovat, a pokojni otac iako nevjeran, učio me da se ni grbavom drvetu ne treba rugat. Zlo ne treba nikome željet i u ničijem zlu ili nepravdi ne smije se uživat i likovat. Božja ljubav vjeruje u apsolutnu pravednost Božju i sve sudove prepušta pravednom Sucu. Duh mi je Božji govorio – žali sve ljude koji su na putu u propast jer to je najstrašnije što im se može dogodit, a nažalost nema kraja, jer i pakao i svi njegovi stanovnici na kraju bit će bačeni u ognjeno jezero koje gori dan i noć, ognjem i sumporom. Božja ljubav u nama sve podnosi, jer ona uvijek ima u prvom planu najviše ciljeve. Najviši cilj vjernika koji ima vjeru kao stav srca je biti kao On, rasti u mjeru Njegove veličine, preobličiti se u Njegov Lik iz dana u dan dok jednog trenutka kod Njegovog dolaska ne postanemo kao On i ne ostanemo zauvijek sa Njim. Ali nažalost, ljubav je kod mnogih ohladnjela! Ono što me posebno impresionira u ljubavi Božjoj u nama je istina da ona nikad ne presušuje, nikad ne blijedi, nikad ne zakržlja ili da dođe do kraja. Njen izvor je ispod samog trona, izvor iz srca Kristova i Očevog obećanja stvarno snabdijeva novom snagom, novom nadom, novom vizijom i slikom. Božja ljubav u nama trpi sve a da ne oslabi, a njezine nade su neugasive u svim okolnostima. Ljubav kao prava naklonost prema Bogu i prema čovjeku koja uvijek i iznova izbija i izvire iz Boga i Božje ljubavi za nas i u nama po Duhu Koji nam je dan, ostaje danas i sutra i zauvijek. Revno težite i nastojte da je zadobijete. Da zadobijete upravo tu ljubav, Božju ljubav. Ljubite Boga svim svojim

srcem, ljubite Ga svom dušom svojom, ljubite svim razumom svojim dok ne uronite i ne natopite se obiljem ljubavi Njegove. To neka bude naš cilj bez obzira što živimo u vremenima kad je i kad još hoće, ljubav kod mnogih ohladnjeta.

I na kraju, kad znamo da je ljubav kod mnogih ohladnjela? Kako možemo znati i čvrsto sa sigurnošću tvrditi da je ljubav prema Bogu doista hladna. Ako gledamo na broj izgrađenih molitvenih domova, ako gledamo na humanitarne aktivnosti crkava ili na ustrojavanju obrazovnih vjerskih institucija istina o hladnoći ljubavi prema Bogu bit će zamagljena. Koliko danas imamo velikih crkvenih veliko dostojanstvenika, teologa, magistara i doktora iz teoloških znanosti. Biblioteke ispunjene mnogim knjigama o teološkim promišljanjima, a ljubav se hladi, a ljubavi ima sve manje i manje. Unatoč svemu navedenom, jedan virus napada i obara ljubav u Crkvama. To je grijeh. Ljubav prema Bogu se hladi, ali ljubav prema grijehu se usijava. Narod bi rekao, apostoli se u grobovima okreću kad vide kako se grijeh ušetao u crkve, kako se grijeh rasplamsao i razmahao u srcima mnogih. Homoseksualci propovijedaju, isto spolne zajednice se sklapaju u okriljima crkava. Pedofilije, mnogoženstva, srebroljublja, raspuštenosti kao da nema kraja. Sve je natopljeno bezakonjem i grijeh je postao uzmi sve što ti život pruža. Tlaka bogatih nad siromašnima, lukavih nad priprostim više sa ove zemlje. Trgovina sa ljudima, djecom, ljudskim organima naprosto postaje vijest na koju se više nitko i ne osvrće. Prodaja dostojanstva, pušenja, opijanja, i konzumacija razno raznih opijata postala je našalost naša svakodnevnica. Bezosjećajnost, bezobzirnost, neodgovornost vlada u svim segmentima društva u kojem živimo. Perverzije, namjerna iskrivljavanja, mita i korupcije gotovo su standardi bez kojih se ne može ni mislit ni radit. Budi dobar, budi pošten, budi savjestan i odgovoran postali su savjeti iz mitskih vremena. Istina Biblije dobila je nove i moderne inačice. Ide

svijet ide i crkva ka kraju. Veliki otpad u samoj crkvi govori – Isus, dolazi. Molimo te Sine Božji napuni naša srca uljem ljubavi da bismo mogli i u ovim posljednjim metrima trku istrčati, vjeru očuvati i plemenitu bitku dobiti. Pomogni nam da te slijedimo sve do cilja.

~ peto poglavlje ~

Bdijte

Što se tiče onog dana i časa, o tome nitko ništa ne zna; ni anđeli nebeski, ni Sin, već jedino Otac. /Mt.24.36/

Ljudska znatiželja nikad nije mirovala a ni danas ne miruje u odnosu na vrijeme dolaska Isusa Krista po Crkvu, kao i vrijeme Njegovog dolaska sa Crkvom da vlada i upravlja zemljom jedan milenijum. Mnogima to nije jasno, a usudio bih se reći da mnogo toga nam nije jasno, ali nas ne smeta da jednostavno živimo. U kršćanskom smislu i pro kršćanskom stavu, život kojega sada živimo u ovom našem bijednom tijelu živimo u vjeri, odanosti i povjerenju, u potpunom pouzdanju u Božjega Sina Koji nas je ljubio i dao Sebe osobno za sve nas. Život koji sada provodimo u okvirima ovog zemaljskog šatora, provodimo na način dostojan Gospodina, potpuno ugađajući Njemu i želeći Mu ugoditi u svemu, donoseći rodove u svakom dobrom djelu i odmjerenom rastu. Naš interes i glavni cilj je posvećenje, odvojenje za Njega i spoznanja slave Njegove s punijim dubljim i jasnijim uviđom, poznavanjem i raspoznavanjem volje Njegove. Isus Krist će doći. Kad i kako ne znamo, ali ono što znamo to je da smo spremni za susret sa Njim. Zavodnik i varalica, krvnik ljudski od početka uvijek ima za cilj smetnut naš pogled sa bitnoga na nebitno, sa važnoga na manje važno. Kad će Isus doći to Crkvi nikad nije bitno, jer On će doći to je sigurno. Ovo što je Crkvi važno je kako će Ga dočekati. Hoće

i biti spremna za taj susret. Apostol Pavle je pozvao Crkvu u Efezu da živi život dostojan poziva kojim su pozvani. Molim vas hodite dostojno božanskom pozivu, vladajte se vladanjem koje odgovara dostojanstvu poziva u Božju službu. Provodite život dostojno imena kojeg nosite. Ako ste kršćani onda doista to i budite da se poradi vas ne ruži Ime i djelo Onoga po Kome ga i nosite. Vladajte se dostojno Kristove radosne vijesti, Evanđelja. Čvrsto stojte u jednome Duhu te da se ujedinjeni po tom Duhu borite za vjeru radosne vijesti koja je jednom za uvijek predana svetima, vjeru koja je ona cjelina zdravog i ispravnog u istini kršćanskog vjerovanja. Stojte čvrsto u jedinstvenom duhu i namjeri, jedan uz drugoga i rastite u jedinstvenoj misli kojoj je cilj da Krist bude sve u svemu. Što bi nam donijelo znanje dana i časa dolaska Isusa Krista. Ponavljam, On će uskoro doći... a ja želim da Ga dočekam živeći dostojno Boga Koji me pozvao u Svoje Sinu u Svoje kraljevstvo i slavnu blaženost u koju će ući svi pravi, nepatvoreni vjernici kod slavnog Kristovog dolaska. Učili su me da se godine od rođenja Isusa ne poklapaju sa godinama našeg računanja vremena. Dobro. Po tome Isus je trebao doći u vremenu od 1993 pa nadalje. Plašili su me ratovima, potresima, promjenama na nebu i na zemlji. Da je ratova bilo, bilo je. Da se zemlja tresla i da su i ljudi ginuli, bilo je. I sam sam bio učesnik rata, a doživio sam i potres sa značajnim materijalnim štetama i mnogim ljudskim žrtvama. I doista, dok se zemlja tresla, dok sam imao dojam da se nebo drobi od tutnjave potresa – vikao sam; 'Isuse smiluj mi se, Isuse oprosti mi...!' Kod dolaska dvije tisućite godine opet su proradile tvornice za uzbunu. Avioni će padati, kompjuteri će poludjeti... bit će opći kaos. Hvala Bogu pa ja nisam poludio. Tako sam divno osjećao u svom srcu – dok se svijet trese, ti se spremaj, a kad svijet počne vikati mir i sigurnost, ti moraš biti potpuno spreman i sve podrediti istini – Isus dolazi. Ljudi su uznemireni onim što će bit, što će se događat što razno razni predskazivači prokazuju, a sve

manje nemira preko svetosti i posvećenja. Otpad niče kao gljive poslije kiše. Ne mogu vjerovat da ljudi koji su svoje desetke godina podarivali Gospodinu sad odustaju. Sad isповijedaju neka nova načela vjere i žive nekim novim principima življenja.

Došlo neko novo prosperitetno vrijeme. Slušao sam propovijed o zadaći crkve u novom – trećem milenijumu. Što je sad to? Pazi dolazim uskoro... Gle, dolazim skoro i Moje plaće i Moje nagrade donijet Ću sa Sobom, da platim i učinim svakome pravo to što zaslužuju njegove djelatnosti i njegov vlastiti rad ili dijela. Zar to više nije istina? To je istina! Isus doista dolazi, ali što se tiče vremena i časa, određenih razdoblja i datuma, nema potrebe da nam se nešto tako piše, jer sama Riječ zanemaruje element vremena, to ne znači da zanemaruje pojmove kao premilenijski dolazak i postmilenijski dolazak. Nije isto kad se uči da će Isus doći prije tisuću godišnjeg carstva i da će On i sveti u tom vremenu vladati ili učenje da će Crkva zemlju pokorit, sotonu povezat, a onda će Isus doći kao Kralj na gotovo. Kako danas Crkva pokorava svijet i kako uspješno veže sotonu ta služba ne djeluje progresivno već regresivno. Imam osjećaj da svijet pokorava Crkvu a Sotona mnoge veže uz samoljublja, uz ljubav prema novcu, uz ponositost. Mnogi su danas vezani od sotonskih duhova hvalisanjem, uvredljivošću, licemjerjem, nepokornošću i neponiznošću. Mnogi su kršćani više nesveti nego sveti, više odvojeni za svijet i svjetovnost nego za Boga i Njegova Duha posvećenja. Mnogi kršćani danas oskudijevaju i u prirodnoj ljudskoj ljubavi. Nemilosrdni su nemirni, klevetnici, lažni optuživači, stvaratelji nemira, razdora i raskola. Vrlo su laki u moralnim pitanjima i ponašanju, razuzdani i neobuzdani. I zar nam se to može činit kao pokoravanje svijeta Crkvi. Mnogi propovjednici i crkveni dužnosnici uživaju i ljubitelji su tjelesnih užitaka i plitkih zabava. Više gledaju i više rade na svom imidu nego

što im je stalo do svetosti i posvećenja i Božje ljubavi i njenih karakteristika. Bahati, uobraženi, oholi... drže oblik pobožnosti, vanjske manire crkvenosti, ali sve je veća tužba sa zemlje, grijeh više i siguran sam da stiže do Boga. Čuje se vika bezakonja, ljubav hladni, grijeh se razmahao... da li će Isus naći vjere, pouzdanja ili oslonca na Njega, postaje sve otvorenije pitanje.

Znaci vremena u prostoru, u Crkvi i u Izraelu postoje. Oni se dodiruju, preklapaju a mnogo puta i stoje potpuno razdvojeno. Znaci vremena dolaska Isusa Krista ne otkrivaju godine, datume i sate, već usmjeravaju na bdijenje i straženje. Zato imamo stalno učenje: bdijte, jer ne znate u koji dan dolazi vaš Gospodin! Bdijte, jer ne znate ni dana ni časa, bdijte i molite da ne padnete u napast! Duh je spreman, ali je tijelo slabo. Budite oprezni! Bdijte, jer ne znate kad će doći to vrijeme! Bdijte, jer ne znate kad će doći Gospodar kuće, uvečer, u ponoći, kad se oglase pijetlovi ili ujutro. Blago slugama koje Gospodar, kada dođe, nađe gdje bdiju! Bdijte i molite svaki čas, da biste mogli umaći svemu onomu što se ima dogoditi i održati se pred Sinom čovječjim. Bdijte i budite na oprezu; čvrsto stojte u vjeri to jest u svom presvjedočenju čuvajući pouzdanje i svetu revnost rođenu vjerom. Molite u svako vrijeme i u svakoj prilici, u svako doba ali u Duhu, uz suradnju Duha Svetoga. U tom smislu i u tom cilju budite oprezni i bdijte u odlučnoj namisli i ustrajnosti, budimo trijezni, jer Isus doista uskoro dolazi. Sa punim pravom možemo nazvati blaženima i sretnima one koji bdiju i ozbiljno straže. Možemo im zavidjeti jer su budni i čuvaju svoje haljine da se ne postide u dan kad će biti izloženi Zaručnikovom pogledu. Blaženi su i sretni svi oni koji sa istom ozbiljnošću i duhovnom odgovornošću čiste i peru svoje duhovne haljine u krvi Janjetovoj da mogu imati vlast i pravo približiti se drvetu života i ući kroz gradska vrata novoga Jeruzalema. Jezovito ali istinito zvuči da ništa što je onečiš-

ćeno i što onečišćava ili ne poštuje ili je neoprano, nikada neće ući u njega, nitko koji čini mrska djela, to jest, nečiste, gnjusne, moralne odvratne stvari ili provodi laž, nego jedino oni čija su imena zapisana i zabilježena krvlju Janjeta u Janjetovoj knjizi.

Da će sunce pomrčati, da mjesec neće sjati, da će s neba zvijezde padati u to ne treba sumnjati. Ali ja ne iščekujem te prirodne i nad prirodne fenomene. Pozvan milošću koja se baš tim očitovala u svoj spasiteljskoj snazi da me obučava i odgaja da se odričem i odbacujem bezbožnosti i sve vrste svjetskih želja i požuda te da živim umjereno, dostojno, pravedno i pobožno u ovom tijelu i u ovom svijetu kao čovjek, kršćanin, koji iščekujem blaženo ispunjenje nade, pojavu sjaja velikoga Boga, moga i našega Spasitelja Isusa Krista. Kad se pojavi On, Isus Krist Koji je moj, naš život, tada ću se ja i svi mi vjerujući također pojaviti s Njim u sjaju Njegove slave. Obučeni i obučeni u duge bijele haljine oprane i obijeljene u krvi Janjeta bez mane. Nećemo više gladovati, niti žednjeti, niti će nas sunce peći, niti ikakva žestoka vrućina pržiti. Stajat ćemo pred samim Božjim prijestoljem i služiti Mu dan i noć u Njegovom svetištu i Onaj Koji sjedi na prijestolju zaštititi Će nas i raširiti Svoj šator nad nama i skloniti u Svoju prisutnost i tako ćemo zauvijek biti s Gospodinom. Poseban problem u dolasku Isusa Krista po crkvu čini vrijeme dolaska u smislu iznenadnosti. Svaka iznenadnost izaziva iznenađenje. Ako nas netko posjeti, a mi se tome ne nadamo, on nas iznenadi. Jer vi sami potpuno znate da će dan Gospodnjeg povratka doći tako neočekivano i iznenadno kao lopov u noći. Kad će ljudi kazati sve je dobro i sigurno, mir i sigurnost, tada će doći nepredviđeno uništenje, propast i smrt u trenu, tako nepovratno kao trudovi što dođu trudnoj ženi i neće je izbjeći jer se neće moći izbjeći. Ali kršćani ne bi smjeli biti u tami i taj dan nas ne bi smio iznenaditi kao lopov. Ako bdijemo i stražimo odgovorno i

iščekujemo onda ne bi smjelo biti iznenađenja. Lopov je osoba koja u svojoj lopovskoj službi koristi faktor iznenađenja. On dugo i studiozno priprema napad, a napada kad se to najmanje očekuje i najčešće u okrilju noći. Apostol Petar je pisao, ali će doći dan Gospodnji kao lopov, mnoge će iznenadit, mnogi a da ništa nisu naslućivali bit će suočeni sa istinom. Isus je došao. Meni je žao što se zavodnik koristi strahom i mnoge drži u strahu. Mnogi se boje kazne, boje se ratova, potresa, gladi, kako će nebesa iščeznuti i proći s gromovitim treskom a materijalizam rastopit će se od vatre, a zemlja i djela koja su na njoj počinjena izgorjet će. Dok zemlja i njeni žitelji drhte od straha, mi drhtimo u strahu Gospodnjem jer shvaćamo kakva vrsta kršćanina, kršćanske osobe treba biti svaki od nas biti u posvećenom i odanom ponašanju i iskrenim i pobožnim svojstvima. Taj strah je početak mudrosti Božje. Što će biti oko nas, Bog odlučuje, što će biti s' nama mi odlučujemo svojom vjerom ili nevjerom Bogu. Mi ne znamo kad će lopov doći, ali mi moramo biti pripravnici. Mi ne znamo ni dana ni časa kad će se pojaviti Isus Krist, ali znamo da nas taj dolazak ni u kojem slučaju ne smije iznenadit. Da nas ne bi iznenadio ostaje nam da budemo pripravnici. Njegovo je da dođe, a naše je da budemo spremni. Ako svoj um i svoje srce upregnemo u trajnu spremnost nikada nas neće iznenadit. Mnogi su mi dolazili i povjerali kako je Isusov dolazak blizu. Oni su u Europskoj uniji vidjeli obnovljeno rimsko carstvo, oni su u ovom ili onom potresu vidjeli kataklizmu. Ja to sve ne osporavam niti se želim umarati s tim. Mene više brine mir i sigurnost. Opća globalizacija, zajednička tržišta, razne slobode i mnogi vladini i nevladini mirotvorci. Mir, mir, mir... sve rješavati diplomacijom i mirom. Mir znači sigurnost! Sigurnost znači mir!

Upravo dok čovječanstvo uključujući i Crkvu bude govorilo: 'Mir i sigurnost' baš tada će iznenada... sveti ostatak

biti uznesen, a na zemlju će se oboriti propast. Svijet i crkva koja je čuvala vanjski oblik pobožnosti naći će se gola. Pokušat će smokvinim listom sakriti svoju golotinju, ali to neće biti moguće. Svijet i veliki otpad neće moći umaći svemu onome što zemlja nikada prije nije iskusila, a nikada ni poslije neće. Usljedit će porođajni bolovi. Trudovi kakvih nije bilo i nikada neće biti. Sinovima svijetla poslana je poruka – da ustraju do kraja. Ne spavajmo, kao što to čine ostali, nego se probudimo. Bdijmo, budimo trijezni, oprezni, budni, upozoreni i na straži, mirni i pažljivi. Obucimo oklop vjere i ljubavi a za kacigu uzmimo nadu spasenja. Bog nas nije namijenio da propadnemo. Nije nas namijenio da nas izloži Svom gnjevu i nije nas ni izabrao ni odabrao da nas osudi, nego da možemo dobiti i dosegnuti željeno Njegovo spasenje kroz vjeru u našega Gospodina Isusa Krista, Mesije. Koji je umro za nas, da bilo da smo živi ili mrtvi, kad se pojavi u svoj Svojoj slavi, upravo On, Isus Krist, da možemo zajedno biti okupljeni oko Njega i živjeti s Njim i imati udio u Njegovom životu. I dok se mnogi trude oko mira i sigurnosti, oko humanih vrijednosti, mi savjetujmo, opominjimo u Kristovom Duhu, ohrabrujmo jedan drugoga i potičimo na dobro. Izgrađujmo i jačajmo jedan drugoga po pomazanjima Duha koje obnašamo, da bi se uzdržavali od svake vrste zla. Grozimo se na grijeh i držimo se daleko od njega i klonimo se svih onih koji u njemu uživaju, da bi nas Sam Bog, izvor svakovrsnog mira, posvetio skroz na skroz, i duh i dušu i tijelo. Da bi nas odvojio od svake svjetovne stvari i učinio nas čistima i potpuno posvećenima Bogu po Duhu Svetome. Čistima je sve čisto! A onima kojima nije čisto, ništa nije čisto. Neka nas naš Bog u Isusu Kristu i krvi Njegovoj sačuva, čitav naš duh i dušu i tijelo bez mane i mrštine kod dolaska našeg Gospoda Isusa Krista Mesije. Radost je znati i vjerovati, vjeran je Onaj Koji nas je pozvao k sebi i potpuno je pouzdan i riječ Mu je vjerodostojna i On će doista ispuniti Svoj poziv i učinit da opstanemo sveti i u

posvećenju. I on će zasigurno nas učvrstiti do kraja – održati nas postojano, dati nam snagu i osigurati naše opravdanje, to jest, biti naše jamstvo protiv svih optužbi ili tužbi tako da ćemo biti bez krivice i besprijeekorni u dan našeg Gospodina Isusa Krista Mesije. Bog je vjeran, vjerodostojan, pouzdan i uvijek vjeran Svom obećanju i moguće je ovisiti o Njemu i dobro je osloniti se na Njega sve do dolaska Njegova Sina.

~ šesto poglavlje ~

Agresija

Dolazak Isusa Krista bit će očitiji sa pojavom velikog otpada. U Crkvi će se događati veliko zanemarivanje vjere. Mnoštvo vjernika će otpasti od vjere iz nekih od slijedećih razloga:

1. Agresivno širenje razornih vjerovanja i teorija.
2. Agresija na istinu. Svi oni koji će imati i imaju želju da u životu promiču istinu bit će žestoko napadani. Bit će podvrgavani psihičkim i fizičkim kušnjama, testiranjima i trpljenjima. Napadi će imati za cilj smesti, zbuniti pa čak i pomesti sve koji žele ustrajati na temeljima nauke apostola!
3. Agresija na vjeru, pouzdanje, oslonac i priljublivanje na Krista. Zli će napredovati a vjerujući će imati mnoge poteškoće i probleme na svim poljima. Kušnja na vjeru mnoge će dovesti do pitanja smisla i uvjerljivosti njihove vjere.
4. Agresija na egzistencionalna pitanja. Oni koji ne vjeruju ili odustaju od vjere, oni se snalaze. Oni koji vjeruju moraju svoju vjeru dokazivati čekanjem.
5. Agresija u obliku straha. Zli duhovi siju strah i strahom opsjedaju srca mnogih. Nažalost, mnoga Božja djeca će odustajati od vjere jer će se bojati za svoju psihičku i fizičku opstojnost.
6. Agresija od većine. Nevjera je stanje većine. Teško je biti drugačiji na bilo koji način. Odoljeti ismijavanju

sotonskih duhova i ljudi njima podložnih: 'Pa zar ste vi jedini u pravu?' Jedini ili ne jedini, ali ja želim ostanuti na putu za Kristom.

7. Agresija preko Crkve. Sve veća raspuštenost nasuprot reda. Neodgovornost nasuprot savjesnosti. Bezobzirnost, bahatost, neosjetljivost nasuprot obzirnih, poniznih i osjetljivih. Postavlja se pitanje kakve šanse imaju poslušni vjernici u odnosu sa neposlušnim nevjernicima. Gledaj na Isusa je jedina šansa.
8. Agresija na duhovno stanje. Nemoći, neuspješnosti, porazi, neizvjesnosti i razna zbivanja nama suprotna izazivaju duhovnu apatiju. To nas navodi da odustanemo od svojih vjerskih načela i da posegnemo da sami rješavamo probleme. Više je dobra u Boga nego zla u cijelom paklu. Jači je Onaj Koji je s nama, Tvorač svega, nego Njegovo stvorenje – palo i otpalo, sotona.
9. Agresija od mnogo ljudi na različitim područjima. Neki su ispunjeni Duhom i od Duha Svetoga poticani. Neki su ispunjeni od đavola i od sotone poticani. Takvih je mnogo i oni sa mržnjom i raznim neprijateljskim aktivnostima djeluju protiv nas. To se dešava i u samoj Crkvi.
10. Agresija preko sumnji. Kako nam se mnogo puta čini da smo totalno nemoćni. Sumnje nas odводе u žalosti, žalosti u nezadovoljstva, nezadovoljstva u pobune i ogorčenja. Zar smo sve to zaslužili? Kakav je to put? Put vjere je put slave, a agresije su samo prepone kao prepreke. Vjeru čuvat, trku trčati i plemenitu bitku dobiti.

Ja o vama, zemljo i more, jer je sotona sišao k vama s velikim gnjevom, svjestan da ima samo još malo vremena. Agresija je njegov pristup k nama s ciljem nasilnog podčinjavanja njemu i njegovoj vlasti. Agresija je nasrtljiv, nasi-

lan, neprijateljski napad na našu vjeru s ciljem da se ona slomi ili potre. Kao sljedbenici i poznavaoči Isusa Krista, ne bismo smjeli smetnuti ni u jednom trenu, s uma, da je on protivnik, krvnik ljudski od početka. On je zavodnik i moramo paziti da nas ne bi prevario. Njegove nakane vrlo dobro su nam poznate, jer ne bismo smjeli biti neupućeni u njegova lukavstva. Najveća zabluda nastaje kad nas uvjeri da on uopće i ne postoji. Ni njega ni njegovih zlih nakana. To je već velika prednost nad nama. Druga velika zabluda je – lako ćemo. Kako ćemo, lako ćemo! I dok mnogi vjernici drijemaju, đavo oštro radi. On zna da još malo vremena ima da muči i uništava Crkvu Isusa Krista, pa sebi ne daje odmora u smišljanju i izmišljanju novih patenata da se zavede sve što se zavesti bude dalo. Puno puta je čuo od propovjednika da će među znakove vremena dolaska Isusa Krista ući i znak velikog otpada. Gledajući na srca i ponašanje dao se u potjeru za onima koji to neće vjerovati. Petar i još mnogi drugi iza njega upozoravali su – Otriježite se! Bdižite! Protivnik vaš, đavo, kao ričući lav traži koga da proždere. To su njegove namjere. On ima svoja vrhovništva, poglavarstva i vlasti smještene na zemlji. Svi gradovi, sva naselja imaju vojarne sa okupacionim silama. Iako je fizički ograničen, bez autoriteta i neke osobite moći, on zavodi, on navodi na krivi put, a ljudi samo vjerujući mu, slijede ga ili idu putovima od njega postavljenima. Znam da nije svemoćan, znam da nije sve prisutan, ali znam da ono što čini, čini vrlo lukavo, a i svagdje se brzo nađe ili stvori. Miriše krv vjerujućih. Kao dobar pas krvoslijednik slijedi potencijalne žrtve i na žalost mnogi će zavedeni ili ukrivo navedeni, otpasti od Boga i dužne časti prema Sinu Njegovu. Sredstvo zavoda je naša nevjera. Nevjera je stav srca da se ne vjeruje svemu onome što Bog govori. Nevjera je sredstvo protivljenja Božjim zapovijedima, Božjoj volji i Božjoj namjeri. Nevjera ima u svojoj naravi nepokornost, neponiznost, neposlušnost, bezbrižnost i buntovnost. Izrael je svoju nevjeru izražavao

prigovaranjem, rogeborenjem, neslaganjem i buntovnošću. Sva nevjera i nevjernost pod sotoninom je kontrolom, pod uplivom demonskih duhova koji upravo čovjekovu nevjeru u odnosu na Boga, koriste kao slobodu svog stalnog djelovanja u sinovima nevjernih. Riječ kaže da i mi kršćani, dok smo bili mrtvi za Boga zbog života u svojim prijestupima i grijesima, bili smo medij pod uplivom struja ovoga sadašnjeg svijeta i slijedili smo kneza ovog Eona, sile u zraku. Bili smo mu pokorni i pod stalnom njegovom kontrolom. Ali milošću Božjom, Sveti Otac nas je istrgnuo i izbavio i privukao k Sebi iz vlasti tame i područja mraka i premjestio nas je u kraljevstvo svoga ljubljenog Sina, u vladavinu, htjenje djelovanje Sina Njegove ljubavi. Mi smo izuzeti iz sotonine imperije, ali nismo izuzeti iz – imperija uzvraća udarac. Sam pojam imperije znači vlast, gospodstvo – tako da smo izloženi stalnim napadima kneza ovog svijeta. on zna da nema vremena, a puno posla – varat, varat i varat dok se ne umnoži broj prevarenih, dok se ne ostvari veliki otpad. Agresivno širenje razornih vjerovanja i teorija. Upravo to je područje najžešćeg i najlukavijeg djelovanja sotone. Dolazak Isusa Krista bit će proslavljen u Njegovim Svetima time što će se On proslaviti u Svome narodu koji će Mu se diviti koji će Ga ljubiti i uživati u Njegovoj slavi. Njegov narod, svi oni koji su Ga vjerovali i svi oni koji su Mu vjerovali koji su se priljubili i pouzdali u Njega, koji su se u svim okolnostima oslonili na Njega. Njegov narod koji je primio Njegovu Riječ s povjerenjem i koji je povjerovao i svoju vjeru potvrdio u svojim životima. Duh Sveti Koji je utvrđivao one koji su čuli Riječ osobno Isusa, Koji ih je na sve podsjećao, koristio Kristove učenike da govori, dok je Bog istovremeno potvrđivao Svoju Riječ raznim čudesnim znakovima, raznim silnim djelima i darovima Duha Svetoga koje dijeli po Svojoj volji. To se zbivalo i zbiva uoči dolaska Isusa Krista kao što imamo dolazak Isusa Krista, tako imamo dolazak i antikrista, čovjeka grijeha, bezbožnika koji će

doći, dakako, uz suradnju sotone, popraćen svakovrsnim silnim djelima, varavim i zavodničkim čudesnim znakovima i svakovrsnim pokvarenim zavođenjem namijenjenim onima koji propadaju za kaznu što nisu prihvatili ljubav prema istini da bi se spasili. Zato im Bog šalje djelotvornu zabludu da vjeruju laži, da budu osuđeni svi koji nisu vjerovali u istinu, već pristali uz nepravdu. Mnogo puta su me pitali odakle znaci, odakle čudesa. Teško je to objasniti onima koji ne vjeruju pa i dolazak bezakonika, antikrista bit će popraćen naporima i djelatnostima samog sotone koji će velikom silom i svakom vrstom čudesa i znakova nastojati zavest. Čuda su prije svega za mnoge čudesa, a onda su zavodnička i lažna. Sotona će raditi po neograničenom zavođenju i navođenju na zlo i sa svakom vrstom bezbožnih varki da bi zavarao sve one koji trebaju da poginu, da zbog svoje nevjere odu u propast. Nevjerno srce zbog svoje nevjere neće primiti i prihvatiti istinu koja izbavlja, nego odbijajući je odbili su šansu da se spase. Mnogi učitelji i mnogi propovjednici izbjegavaju reći istinu, da upravo Bog šalje zavodnički utjecaj, dopušta djelovanje prijevara i zabluda tako da budu osuđeni svi koji nisu htjeli vjerovati u istinu. Koji su odbili da pristanu, da se pouzdaju ili da se oslone na Istinu, već su pristali i našli zadovoljstvo u nepravdi. Došla su vremena kad ljudi ne podnose zdrave nauke i spasonosnu pouku. Zar da mijenjamo tradiciju. Mnoge nauke već su se dobro ukorijenile tako da njihovi sljedbenici ne trpe govore istine. Svaka nauka je istina za one koji ju slijede. Božja djeca slijede Riječ po Duhu Svetome objavljenju, ali Taj Isti Sveti Duh jasno i izričito kaže da će u posljednjim vremenima neki otpasti od vjere, odvratit će se od vjere obazirući se na zavodničke duhove i demonske nauke. Odavno, u svijetu su se pojavile mnoge varalice, zavodnici, lažni učitelji i lažne vođe. Svatko tko ne ostaje u Kristovoj nauci i ne živi po Kristovoj nauci, nema Boga, ni Oca ni Sina ni Duha Svetoga. To sotona negira. Svi smo mi braća, ali na različite

načine. Nema bratstva na različite načine – možda ima bratimljenja. Braće se postaje nanovo rođenjem, a bratimljenja se ostvaruju na raznim zajedničkim interesima. Isus dolazi po Svoju braću i Svoje sestre, po sve koji su rođeni od Boga i od Duha Svetoga. Nikakve ostale bratovštine nemaju mjesta u istini Kristova dolaska.

Agresija na istinu

Pojam istine je vrlo rastezljiv. Biblijski pojam istine je vrlo konkretan: 'Ako ustrajete u Mojoj nauci, uistinu ste Moji učenici, upoznat ćete istinu, a istina će vas osloboditi. Duh Istine, uvest će vas u svu istinu. On neće govoriti Sam od Sebe, već će govoriti što čuje i objavit će vam buduće. Duh Sveti, Kojega će Otac poslati zbog Mene, naučit će vas sve i sjetiti vas svega što vam rekoh. Duh Istine Koji izlazi od Oca, svjedočit će za Me. On će Mene proslavit, jer će uzeti od onoga što je Moje i to vama objaviti.' Dakle, biblijska istina je strogo vezana uz Krista i Duha Svetoga ili Duha Istine. Nijedno proročanstvo kao ni poduke sadržane u Pismu nisu stvari samovoljnog tumačenja pojedinaca ili grupa-cija, jer nikad neko proroštvo a koje čini kanon Svetoga Pisma, nije došlo od ljudskog htjenja, nego su ljudi govorili i pisali od Boga, potaknuti od Duha Svetoga. Dakle, ni jedna biblijska istina nije predmet osobnog ili posebnog tumačenja, razumijevanja, rješavanja i razrješenja, nego su ljudi govorili od Boga. Oni su bili poticani, pokretani i gonjeni od Svetoga Duha. Duh Sveti nije govorio Sam od Sebe, nego je uzimao i davao, uzimao i objavljivao. Zato psalmista može reći – srž je Riječi Tvoje istina. Sve zapovijedi Tvoje istina su sama i Zakon Tvoj sama je istina. Isus sam za Sebe kaže: Ja sam Put Istina i Život. Ja sam se zato rodio i zato došao na svijet da svjedočim za istinu. Svatko tko je prijatelj istine sluša Moj glas.' Boga nitko nikada nije vidio i Jedinorođenac – Bog, Koji je u krilu Očevu, On Ga je objavio, Jedinoro-

rođenac od Oca – pun milosti i istine. Ta istina je bila napadnuta, tu istinu đavo napada i sve one koji žele biti prijatelji istine, trpjeli su i trpjet će agresiju pakla. Đavo je otac laži, sušte suprotnosti istine. Istina je uvijek sveta, posvećena, čista, jedinstvena, božanstvena i uvijek dolazi od Boga. Ona ne podnosi nikakav mix, ne tolerira nikakve ostale sadržaje, nema je u ničemu što nije od Boga osvijetljeno i oživotvoreno. Ne smijemo miješati opći pojam istine sa biblijskim pojmom, jer imenica istina je u općoj uporabi kao i pridjevi koji ju pobliže opisuju, a da ta istina nema uske veze sa istinom Isus. Biblijska istina je rast po Duhu Istine na svaki način i u svemu u Njega Koji je Glava, Isusa Krista, Pomazanika. Naši kršćanski životi su životi koji izražavaju istinu Isusa u svemu. Govorimo istinito, postupajmo istinito i živimo istinito. Djelujemo u svim svojim funkcijama da rastemo do pune zrelosti, do mjere veličine samog Krista, dok u Njegovom dolaskom ne budemo preobličeni u cijelosti u Lik Njegov i ne postanemo kao On. U kršćanstvu su poznata vremena kad su ljudi bezbožni i nepravedni u svojim obještima gušili i priječili Istinu i činili je nedjelotvornom. Pavle se pitao - tko se umiješao, tko to sprečava i tko vas je zaustavio da ne pazite i da ne slijedite istinu. Tko je taj tko vas je naveo da se ne pokoravate istini. Malo kvasca, malo naklonosti zabludi, malo popuštanja lažnim učiteljima i biva prožeta cijela hrpa. Iskrivi se čitava zamisao vjere i zavede se cijela Crkva. Primjer Crkava u Galaciji. Svi oni koji zbunjuju lažno se pretvarajući u sluge pravde primit će kaznu, snosit će kaznu nad njima otkrit će se Božja sveta srdžba i Božji sveti gnjev. Ipak, ja ne želim ni vama ni sebi da se o dolasku Isusa nađemo u poziciji lude djevice, ne mudrog graditelja ili jaraca. U đavolu imamo neprijatelja istine ali mi nećemo zauzimati suprotna stajališta niti suprotna gledišta po pitanju biblijske istine, zato jer ljubimo Isusa svim srcem, svom dušom i svom pameću svojom slijedit ćemo Ga do kraja. On

će nam pomoći da ustrajemo i da začeto u nama bude i dovršeno.

Agresija na vjeru

Agresija na vjeru, nasilje na pouzdanje, neprijateljski napad na oslonac na Krista. Taj oblik agresije toliko će napredovati da će doista uoči dolaska Isusa Krista biti upitna istina hoće li Sin Čovječji naći vjere ili pouzdanja na zemlji. Mnogi problemi i mnoge poteškoće u raznim životnim područjima dovođit će kršćane u dilemu imali li više smisla vjerovati. Tražit ćemo objašnjenja, ispitivati se... kajati se, ali sve će izgledat kao jalov posao. Razume će nam napadat misao – da je najbolje od svega časno odustat. Dobri glasovi o vjeri uvijek su glasovi daljine. Mi hoćemo vjeru u blizini. Predaj Gospodinu put svoj i uzdaj se u Njega, On će učinit. Prepusti Gospodinu putove svoje, u Njega se uzdaj i On će sve vodit! Povjeri Gospodinu svu svoju brigu i on će te potkrijepit, neće dati da ikada posrne pravednik. Zazovi Me u dan tjeskobe i oslobodit Ću te, a ti ćeš Me slaviti. To su razni stihovi iz Riječi koji potkrepljuju našu vjeru. Ti stihovi su istina, ali u njima stoji nešto što svojom vjerom moramo potvrdit – to je čekanje. Abraham je vjerovao i čeka. Svaki trenutak čekanja je trenutak Božjeg djelovanja. Izak je bio produkt strpljivog čekanja. Danijel je bio bačen u lavlju jamu i cijelu noć je čeka. Ognjena peć je bila naložena sedam puta više no uobičajeno, mladići su čekali da u samoj utrobi ognja otkriju da je Bog Taj Koji doista čini. Nama je napisano da će posljednji dani posljednjih vremena postati teško snošljivi i jedva podnošljivi. Što raditi dok čekamo? Ispunjavati se u Duhu. Obnavljati svog nutarnjeg čovjeka, obnavljati svoj um u kojemu mislimo. Oblačiti se i jačati se u svoj silini Njegove moći. Sa ispunjenjem dolazi i uslišenje. Pa ako nas i ne bi izbavio, ne naša volja, budi volja

Tvoja. Nestrpljenje su čavli koji oštećuju naše pneumatike i oni postaju sve prazniji i ne uporabljiviji. Čekanje i ispunjenje ono nas jača i čini sve čvršćima i sigurnijima. Vjera je stav srca i ona mora imati mnogo više od – htjeti vjerovati. Svaki vrhunski sportaš ne smije ostati samo na htjenju. On se mora uhvatit u koštac sa izazovima do ostvarenja svoje vjere – do cilja. Kršćani su prosvijetljeni odnosno imaju cjelovit uvid u učenje Evanđelja. Cjelovitost se ne mjeri množinom znanja nego razumijevanjem biti. Izabrani smo i pozvani da budemo sveti, posvećeni i očišćeni u Kristu Isusu. Da svjesno ne zaostajemo ili da smo u nedostatku bilo kojeg duhovnog dara čije primanje ovisi o našoj vjeri i o sili božanske mudrosti koja djeluje u nama po Svetom Duhu, dok čekamo i bdijemo, dok živimo u neprestanoj nadi dolaska našeg Gospodina Isusa Krista i Njegove objave nama i nas u Njemu. Mi čekamo da On dođe, dok čekamo život živimo i provodimo vjerom u Njega. Mnogo toga nam se čini sebično korisnima, ali Bog u Svojoj milosti nesebično nas čuva za Sebe i od nas samih i od svih izazova koji bi nas odvojili od Njega. Dok mi čekamo On čini. Sve agresije na našu vjeru pretvara u još voljenije povjerenje svetih u Njegovu svetost. Smisao samog života bio bi vrlo jadan kad bi se svodio na tjelesnu prirodu čovjeka – u sebe, na sebe i pod sebe.

Agresija na egzistencijalna pitanja u životu

Nasilje nad onim što je najnužnije za goli život, za opstanak za puko postojanje i preživljavanje. Vrijeme u kojem živimo je izrazito potrošačko. Potrebe za potrošnjom su ne-realno velike i dovode do jednog po duhovni život opasnog stanja – biti ili imati. Ono što je u ljudskoj prirodi, u prirodi je tijela svakog kršćanina da pokuša naći zlatnu sredinu, stanje u kojem će biti i imati. Svako od ovih stanja ima svoju cijenu i teško jedna cijena pokriva zahtjeve i imati i biti.

Taj problem rješava zadovoljstvo. Lijek za prenaplašeni konzumizam je duhovno zadovoljstvo pa zato i Riječ daje: Neka vaš karakter ili moralna naklonost bude slobodna od ljubavi za novcem, koji je izvorom mnogih zala. Koji uključuje pohlepu, zavist, škrtost, želju i čežnju za moćnim osjećajima kroz posjedovanje zemaljskih imanja. Biti zadovoljan svojim sadašnjim okolnostima, onim što imamo nije baš uvijek lako. Nije lako gledati da netko ima više ili da neko me ide bolje. Sotona koristi priliku da nas podsjeti da smo izabrali krivi put – zašto biti zadovoljan i zašto se zadovoljavati mrvicama, kad svijet i svjetski kapital upravo pogoni pohlepa. Kad smo duhovno takvi mi smo uglavnom nezadovoljni pa čak i okolnostima kad zato i nemamo nekih naročitih razloga. Teško vjerujemo da On, Sam Bog brine za nas. On osobno je rekao da nas neće na nikoji način zanemariti, zapustiti ili ostaviti bez potpore. On sam je obećao da nas neće ostaviti u nikojem smislu i slučaju bespomoćne, odbacene i pogažene ni u jednom trenutku neće umanjiti svoju božansku ustrajnost prema nama i našim okolnostima. Zadovoljstvo je prvi znak da mu vjerujemo. Nezadovoljstvo je simptom slabe vjere ili čak nevjere. Pobožnost koju prati zadovoljstvo zaista je izvor ogromne koristi. To duhovno zadovoljstvo s onim što imamo, koje daje osjećaj unutrašnje dostatnosti uistinu veliki je i obilan dobitak. Svi smo mi svjesni da ništa nismo donijeli na svijet pa je očito da ništa ne možemo ni odnijeti iz njega. Goli smo došli i goli ćemo otići. Prihvatit od Boga i biti zadovoljan svojom sudbinom punina je duhovnosti. Nismo uznemireni ili zabrinuti kad smo u nekoj potrebi. Bog nas je po Duhu naučio da se znamo suočiti i sa situacijama imati i nemati. Da znamo izlaziti na kraj bez ičega i živjeti u oskudici. Nova evanđelja to ne smatraju radosnom vijesti, ali mi se pridružimo svima onima koji su svjedočili i svjedoče – imam snage za sve u Kristu Isusu Koji me osposobljava, uči i hrabri. Spremni smo na sve i dorasli smo za bilo što u Njemu, jer On nam neumorno

ulijeva unutrašnju snagu, jača našeg nutarnjeg čovjeka po Duhu Moj će pravednik živjeti od vjere. Kada bude Isus dolazio On će u svojim pravednicima nalaziti zadovoljstvo vjere. Ako li otpadnemo, prestat ćemo biti zadovoljstvo Božje. Vjerom u Isusa bit ćemo ovjenčani slavom i čašću. Kao što je Isus ljubio pravednost a mrzio bezakonje i zato Ga je Otac pomazao uljem radosti, takvi i svi mi ako ustrajemo ljubiti pravednost, ljubiti Božju istinu, bit ćemo pomazani uljem vječne radosti. Nevjera rađa nezadovoljstvo, a nezadovoljstvo postaje pravi El Dorado za sotonske duhove. Mnogo nevjernih i nezadovoljnih napuštaju svoje položaje i idu da slijede nove duhove i nova obećanja prosperiteta. Još malo, vrlo malo i Onaj Koji treba da dođe, doći će i neće zakasniti i neće odustati. Ne odustaje Gospodin od izvršenja obećanja, kako to neki misle, nego nas strpljivo podnosi jer neće da se itko izgubi da svi pristupe obraćenju, da se broj neznabožaca ispuni. Sve svoje brige vezane uz ovozemaljsku egzistenciju bacite na Njega, stavite na Njega, prepustite Njemu, jer On se brine za nas. Ne brinite se tjeskobno ni za što. Brige su strašni tereti, ali ih je Isus pobijedio, a naše sredstvo pobjede je vjera u Isusa.

Agresija straha

Sotonski duhovi siju strah i strahom žele odbiti vjeru vjerujućih. U posljednjim vremenima strah se nalazi posvuda oko nas. Strah nas je preko svega, jer ništa nam se ne čini naročito logičnim i normalnim. Ono što ne zamjećujemo a što sotona u svojoj zavodničkoj misiji vrlo vješto čini – svih vrsta strahova koliko hoćeš, ali sve je manje straha od Boga. Egzistencionalni strahovi od ljudi, statusni strahovi ispunili su ljudska srca, a potisnuli strah od Boga. Ljubav je ohladnjela, bezakonje se raširilo, grešan je naum u srcima onih koji čine zlo, straha Božjeg nema pred njihovim očima. Gospodin nad vojskama - On jedini neka nam svet bude, jedino

se Njega bojte, strah od Njega neka vas prožme. Strah je Gospodnji početak mudrosti. U strahu je Gospodnjem veliko pouzdanje i Njegovim je sinovima utočište. Strah od Gospodina daje život i tko se njim prožme i ispuni, zlo ga ne pohodi. Mnogi Isusa nazivaju Gospodom, Gospodarom: Ako Sam Gospodar, ako Sam Gospod, gdje je strah od Mene? Da straha nema govori grijeh. Kad bi se ljudi bojali ne bi olako i neodgovorno činili grijeh. I ako nazivamo Ocem Onoga Koji sudi nepristrano prema osobama, provodite sa strahom vrijeme svoga boravka u tuđini! Što taj strah u osnovi znači – da se ponašamo s pravim poštovanjem, odgovorno, savjesno za sve vrijeme svog privremenog boravišta na zemlji. Da čuvamo sa svom ozbiljnošću svoje zajedništvo sa Isusom i svoju jednodušnost s' Njim. Da budemo kao On, sveti, čisti i da budemo odsjaj slave Njegove, svjetionik u olujnom moru, da budemo otisak biti Njegove u mraku što pade na zemlju i postaje sve tamniji. Susret sa Isusom na oblacima iščekujemo, a sada ljubeći Ga svim svojim srcem, svom svojom dušom i svom svojom pameću uživamo u zajedništvu. Ja sam sa vama u sve vrijeme do svršetka svijeta! To je uvjetna istina vezana uz ostanite u Meni i Ja Ću ostati u vama! Kao što mladica ne može sama od sebe, ako ne ostane na trsu roditi roda, tako ni vi, ako ne ostanete u Meni, jer bez Mene ne možete ništa učiniti. Mnogi vjeru doživljaju samo deklarativno, ali vjera je odnos između dva slobodna i ljubeća bića, taj odnos uzajamne potrebe, taj odnos ovisnosti rađa strah od Gospoda, ali izbacuje sve ostale strahove napolje i tjera svaki trag straha. U ljubavi nema straha – strah ne postoji. Ljubav izvire od Boga i onaj koji ljubi rođen je od Boga. Bog je ljubav i u Njegovoj nazočnosti svi strahovi i zastrašivanja nemaju mjesta. Mladić rumena obraza, David, u Golijatu ne vidi strah niti ga se boji. Golijat je bio izveden ispred filistejskih četa da zastraši Izrael, vojsku Božjega naroda, bojne redove živoga Boga. I on je uspijevao jer čim bi Izraelci ugledali toga čovjeka pobjegli bi daleko

od njega i strah ih je uhvatio. Kad je David pošao na Golijata, Šaul mu je rekao: 'Idi i Gospodin Bog neka bude s' tobom. David je pošao na Golijata, izazivača straha i zastrašivača u Ime Gospodina Sebaota, Boga Izraelovih četa koje je on izazvao. David nije eksperimentirao kao sedmorica sinova nekoga Skeve, velikog židovskog svećenika koji su pokušali nad opsjednutima zvati Ime Isusovo i u to Ime izgoniti nečiste duhove. Ali im zli duh odvrati: Isusa poznajem, i znam tko je Pavao. A tko ste vi?' David je išao u Ime Onoga Tko je doista bio s njim. I pobjeda nad strahom – Golijatom je došla, rukom ljubavi, rukom Boga Koji je sama ljubav. Strah donosi sa sobom misao kazne. Ali, ako smo u vezi sa Njim, ako smo u zajednici i ako Bog po Duhu prebiva i ostaje u nama, ljubav je dovršena i postiže savršenstvo u nama da možemo imati sigurnost na dan suda – da se možemo suočiti s Njim i sa sigurnošću i sa slobodom pristupiti k Njemu. Tko se boji nije dosegao punu zrelost ljubavi, nije još dorastao do potpune i savršene ljubavi.

Težite za ljubavlju. Ispunjavajte se u Duhu, jer je ljubav Božja izlivena u našim srcima po Duhu Svetome Koji nam je dan. Oblačite se u bojnu opremu Božju, Duha Svetoga da se možete suprotstaviti đavolskim napadima straha. Straha od đavola. Tjeskobne brige i strah kao fobija dolaze iz filistejskih redova i izaziva ga Golijat. Postoji prirodni strah, ali ako taj strah prelazi prirodnost i postaje natprirodan, da blokira cijeli sustav naše vjere taj strah je iz pakla. Uzmite i na se stavite bojnu opremu Božju da se mognete oduprijeti u zli dan i kad sve nadvladate, održati se. Veliki otpad je istina, ali mi ne moramo biti dio njega. Mi se ne bojimo jer smo jaki u Gospodinu. U Njemu smo osposobljeni Njegovom silnom moći kroz sjedinjenje sa Njim i kroz stalno zajedništvo sa Njim. S Njim smo jedno u Duhu i od Njega po Duhu crpimo tu snagu koju nam osigurava Njegova bezgranična sila. Mi nismo u borbama sa tijelom i krvlju iako nas sotona

vara – da jesmo. Mi smo u borbama protiv samovlašća i sila, protiv zlih duhova i njihove vladavine, koji upravljaju svijetom ove sadašnje tame, protiv zlih duhova sila zla u natprirodnim područjima. Zato oblačimo potpuno Božje oružje da se imamo čime borit. Jozua i Kaleb bili su ljudi drugog duha i Bog je bio s' njima. Da bismo se suprotstavili treba sila, da bismo se oduprli treba sila, da bismo zadržali svoj položaj i da nas nikakvi strahovi ne bi polomili, treba sila, u zli dan, u dan duhovne opasnosti koja čak ne može postati i fizička, treba sila, sila kao pokrivač o koji će se moći pogasiti sve vatrene strijele zloga. Da bismo ustrajali do konca – treba sila. Trebaju izvori Očevog obećanja što potekoše iz gornje sobe napuniti naše jezero, našu duhovnu akumulaciju. Ako akumulacija presuši nastaje otpad. Gospodnji strah je dobar saveznik u nastojanju da se ispunimo silom. Strah što lomi kostur naše vjere nije od Boga i jedino ga možemo pobijedit i eliminirat je zajedništvo sa Bogom. Obnavljamo svakodnevno svoje zajedništvo, obnavljajmo i popravljajmo iz dana u dan, da jača naša ljubav, da sve više i više ljubimo Boga svog, svim srcem, svom dušom svojom i svom pameti svojom. Oko nas je strah. Svijet će sve više biti prožet sa strahom jer valjat će pogledat u oči koje kao oganj plameni gore. Valjat će stat pred Onoga čije su noge slične mjedi kad se užari u peći. Valjat će čut Njegov glas koji će biti kao grmljavina velikih voda. Mi ćemo biti prožeti ljubavlju Onoga Koji nas ljubi, na mjesto straha bit će ljubav. Težite za ljubavlju! Bog nas ljubi. Ne dajte se prevarit – ništa u nama ni oko nas ne smije pokopati strah od Boga, kao što nitko od nas ne smije izvršiti nasilje nad našim srcima i ispuniti nas strahom što vlada u svijetu. U strahu od Boga leži naša sloboda, naš mir, naša radost, naša pjesma... naša vječnost s' Bogom. Sa svih strana u Crkve su provalile raspuštenosti koje su dovele mnoge sporove među vjernicima u svezi teologije. Vjernici se okupljaju oko svojih stjegonoša jedni druge optužuju za lažna učenja. Svako učenje koje

potkopava strah od Boga – lažno je. Svako učenje koje poništi ili oduzme nešto od učenja Biblije u odnosu na Kristovo kraljevstvo i Njegov skori dolazak, u odnosu na svetost i čistoću koja je opisana i nama po Njegovoj krvi obećana Bog će kazniti. Onaj Koji daje ovo upozorenje i svjedoči o ovim stvarima, kaže – da, to je istina. Dolazim! Dolazim uskoro. Da, dođi Gospodine Isuse Kriste.

Agresija od većine

Manjina onih koji imaju vjeru u Isusa podnositi će teške oblike nasilja od većine čija vjera će se više svoditi na tradiciju ili hir. Naročita agresija će se provoditi nad svima onima koji će unatoč svim okolnostima htjeti biti kao On. Sve ono što nas čini sličnima Isusu bit će izloženo progonu. Iako, čvrsto stoji Božji temelj, siguran i nepokolebljiv i nosi onaj pečat: Gospod pozna Svoje i neka se i nadalje svaki koji se naziva Gospodnjim Imenom odvaja od zloće, neka ostavi svaku vrstu bezbožnosti i neka čvrsto stoji po strani od nje. Zna Gospodin svoje, ali za Gospodnje zna i sotona. On će podrivat i potkopavati svaki čvrsti stav srca, svaku vjeru i svako duboko duhovno pouzdanje u Boga i Sina Njegova, Isusa Krista. Svako propovijedanje i učenje posvećenjem koje ostvaruje Duh Sveti, svetosti jednakoj Njegovoj i strahu od Boga doživljava suprotstavljanje većine. Svijet živi bez Krista. Crkva koja sve više i više živi samo vanjski oblik pobožnosti, živi u nevjerstvu prema Kristu. Nasilje se širi unatoč deklarativnoj pripadnosti kršćanstvu sa bilo kojim predznakom. Šaćica onih koji žive u Božjem strahu, koji odbijaju da žive dvostrukim životom, trpe i trpjet će ne samo od svijeta nego i od mnogih onih koji se nazivaju vjernicima. I sam svjedočim da sam puno puta podnio od svijeta i to mi nije tako teško padalo jer sam bio svjestan da od njih to mogu i moram primiti. Ono što me je uvijek iznova i iznova teško ranjavalo to su udarci za koje se nisam nadao, a

bili su podli, bezobzirni, nemilosrdni i nepredvidivi – udarci takozvane crkve. Usudio sam se drznut i sebi i svim slušaocima govoriti o stvarnom Isusu. Ti govori izazivali su promjene doista drastične – lica pojedinaca sve su više sjala, ali lica mnogih izgledala su kao u negativu. Sa skorim dolaskom Isusa Krista to protivljenje biva sve intenzivnije, teško za nosit, teško da se izade na kraj. Pritisak i nevolje očitovat će se u raznim oblicima a naročito vrlo brutalno će se obračunavati sa onima koji žele propovijedanjem Krista zaustaviti poniranje mnogih u veliki otpad. Velike vjerske denominacije čine svoje. Poplava novih učenja i prakse nastale iz karizmatiskih pokreta čine svoje. Mješavine kršćanskih nauka i učenja sa istoka čine svoje. Sve je naizgled poprilično idilično i službi općeg stanja dobrih osjećaja čovjeka, ali ne daju odgovor na pitanje straha Božjega. Mnogi roditelji u naizgled dobroj nakani, podupirat će buntovne želje svoje djece naročito na područjima sjetilnih užitaka – seksa, muzike, provoda, tuluma... Sve to će pod pritiskom roditelja ući u crkve – tekstovi će bit pro kršćanski, a pratnja i prateći vokali ne samo da će dolaziti iz svijeta već iz samog pakla. Nasilje većine izazivat će vremena velike zbunjenosti i nepoučeni i neutvrđeni vjernici teško će se snalaziti u svemu tome. Najgore od svega je stanje kad ta šačica koja želi živjeti u svetosti i Božjem strahu dođe u dilemu – kome vjerovati? Propovjednika i propovijedi sila i autoriteta koja stalno stvara strah Božji u slušaoca bit će sve manje i manje. Prvo su zatrti, a onda će tražiti... ima li još Riječi o stvarnom Isusu. Prihvatiti borbu sa većinom izgleda kao jurišati na vjetrenjače. Zato Riječ uči – kloni se. Stanimo uz svoju braću i svoje sestre koji nisu savršeni i nepogrešivi, ali ipak opranih srca krvlju Isusa Krista zazivaju Ime Gospodnje. Skinimo svoje poglede bez obzira na imena i moći koje stoje iza njih sa svih učitelja i evanđelista koji ne promiču svetost i strah Gospodnji i uprimo svoj pogled na Začetnika i Dvršitelja vjere.

Marljivo nastojimo da se pokažemo pred Bogom kao prokušani

Marljivo nastojimo da se pokažemo pred Bogom kao prokušani, kao radnici koji se nemaju čega stidjeti, koji valjano propovijedaju, govore i žive Istinu. Ne trgujte, ne pravite kompromise i mješavine svetoga i nesvetoga. Što je sveto sam Duh Sveti jamačno će svjedočit vašim srcima, a stvarnost će vam potvrđivat istinu kroz teško suprotstavljanje i protivljenje. Moderno je govoriti o Duhu Svetome. I pripadnici pokreta new age-a mnogo govore o Kristu Duhu. Od mnogih čut ćete: Hajde da pjevamo i glasno se molimo i govorimo u novim jezicima. Prvi sat provodi se u pjevanju, pljeskanju, raznim oduševljenjima. Slijedi molitva u jezicima. Poneki polažu ruke jedni na druge i mole u jezicima. Službe završavaju propovijedima u čijim pozadinama su razno razna ne biblijska uvjerenja o Isusu. Poslije svega ideš kud hoćeš i činiš što hoćeš. sotona će te uvjeravat: Ne nećeš umrijeti! Zar je baš tako Bog rekao? Zna Bog da ćete postat kao on... Zbunjujuće i vrlo konfuzno to djeluje na sve koji hoće biti kršćani, ali ne sa svim svojim srcem. Gleda Bog i vidi tvoje i moje srce. Ako vidi iskrenost i spremnost na iskazivanje dužnog štovanja, sačuvat će i izbavit će. Novi jezici su znak krštenja u Duhu. Kao milosni dar mogu nam služiti da bi bili svjedoci velikih istina o Bogu koje će poznavao i tih jezika razumjet i primit novim jezicima, nosilac tih dara ne govori ljudima nego Bogu, nitko ga ne razumije, duhom govori tajanstvene stvari izgrađujući samog sebe. Kad se sastajemo, svaki od nas može imati hvalospjev, puku, objavu, govor u tuđem jeziku ili njegovo tumačenje, ali neka sve, bude tako da bude na izgradnju. Ako se govori tuđim jezikom, jedan neka tumači! Ako li nema tumača, neka obdareni tuđim jezikom šuti u crkvi, neka govori sam sebi i Bogu. To je biblijska istina, ali mnogi podliježu atraktivnosti neistina. Svjedočio sam da nažalost mnogima nije

do istine nego do neistine. Mnogima su važni osjećaji pa makar bili i lažni. Nažalost, to sotona zna i vješto koristi. Mnogi vjernici su postali dobri jer govore u jezicima, a ne govore jezicima da bi bili na sliku Krista, sveti, posvećeni i pomazani strahom Božjim. I upravo tu leži agresija na onu manjinu koja želi biti kao On u odnosu na većinu koja ima za namjeru dobar osjećaj. I kao što je u rasnom, nacionalnom ili inom smislu teško biti u manjini, jednako je teško vjerovat istini u mnoštvu malo vjernih i nevjernih. Teškoća može biti subjektivna i kao takva prenaplašena, ali ona objektivna zna da je to naša sudbina. Kroz mnoge nevolje i mnoga protivljenja od većine i neistomišljenika dolazimo do kraljevstva Božjega. Posljednje dane u posljednjim vremenima agresija će postajati sve agresivnija naročito onih koji ne vjeruju u odnosu na one koji žive svoju vjeru i ljubav prema Bogu i blišnjemu svome. Zašto smo manjina? Je li to biblijska istina biti vjerujuća manjina. Prvo pitanje na koje valja dati odgovor: 'Ali, hoće li Sin Čovječji, kad dođe, naći pouzdanja-vjere na zemlji?' Oni će sačuvati vanjski oblik pobožnosti iako su se odrekli njezine sile. I njih se kloni! Ne dopustite da vas olako izbezumi i preplaši ni govor, ni objava kako je dan Gospodnji već tu. Neka vas nitko i nikako ne obmane: jer ako prije ne dođe onaj otpad to jest, dok ne dođe prorečeni veliki otpad onih koji su ispovijedali da su kršćani... To nam sve govori o duhovnom stanju većine koji će ići u smjeru pojave čovjeka grijeha, bezakonika, antikrista. I dok će manjina iščekivati Isusa, pojavu sjaja velikoga Boga, u isto vrijeme većina će biti u službi dolaska antikrista.

Isus je učio: „Uđite na uska vrata“

Na Svojoj veličanstvenoj propovijedi na gori blaženstva Isus je učio: 'Uđite na uska vrata, jer široka vrata i prostran – širok put vode u propast i mnogo ih je koji idu njim. Kako su uska vrata i tijesan put koji vodi u život i malo ih je koji

ga nalaze! Poruka i poduka su vrlo jasne – širok put i široka vrata i većina, mnogi na njih ulaze i njim idu, nažalost u propast. Mala vrata i uzak put, ulaz su i putovanje manjine, svetog ostatka. Mali broj neke vjerske sljedbe ne mora da znači da oni idu uskim putem i da su ušli na uska vrata. Širok put omogućuje grupašenje, sektašenje, da svi na istom putu a da pritom održavaju pristojno rastojanje. Na uskom putu i na uska vrata ulaze jednodušni, rođeni od Boga i oni koji imaju zajedništvo sa Isusom i jedno su u Duhu sa Njim. Na radost, oni su jednodušni i međusobno. Njima je prva zapovijed jednaka drugoj. Širokim putem i na široka vrata ulaze malo vjerni, agnostici – ljudi koji zastupaju idealističko, filozofsko učenje koje poriče mogućnost spoznaje objektivnog svijeta, vjernici ne biblijskih učenja, vjernici koji biblijski uče ali ne slijede taj nauk kao i svi nevjernici. Na širokom putu stvaraju se koalicije, rađaju se mješavine svega najboljeg iz različitosti kao i razni globalizmi – zaokruživanje istina i ideja. Ekumenizam je vrlo sofisticirana homoidna ideja koja na uštrbi istine nameće mir i sigurnost. Na širokom putu ona nema alternative. I upravo dok ljudi budu uprezali svoje umove i svu svoju humanost u mir i sigurnost i olako budu liječili rane stvarnosti vičući: 'Mir! Mir!' Istina je da mira ima sve manje ili kao što Jeremija piše – mira nema. Tad je Gospod govorio, a vjerujem da to važi i za danas: Stanite na negdašnje putove, raspitajte se za iskonske staze i koji put vodi dobru? Njime pođite i naći ćete spokoj dušama svojim. Uđite na uska vrata i uzak put, bit ćete manjina, ali bit ćete sigurni da vaš put vodi u vječnost. Drugo izrazito učenje o manjini je: 'Ne boj se stado malo, jer je odlučio vaš Otac da vam dadne kraljevstvo. Ako tko hoće ići za Mnom, neka se odrekne samog sebe, neka svaki dan uzme svoj križ i neka Me slijedi!' Malo stado, svakodnevno odricanje od samog sebe i ustrajno i uporno slijeđenje Pastira daje nam realnu sliku veličine – manjina. Koliko je ljudi spremno odreći se sebe – svojih ambicija, svojih životnih

interesa i podrediti se Isusu i ići za Isusom? Svijetlo je došlo na svijet, Svijetlo istinito Koje rasvjetljuje svakoga čovjeka, ali Ga njegovi ne primiše. Ljudi su više voljeli i nažalost još više vole tamu nego Svijetlo, jer su im djela zla. Svatko tko čini zlo mrzi Svjetlo i ne dolazi k Svijetlu da se ne otkriju njegova djela. Kad su mnogi od Isusovih učenika odlučili da Ga napuste, On se obratio preostaloj manjini: 'Zar ćete i vi otići?' 'Gospodine komu ćemo otići? Ti imaš Riječi vječnoga života. mi vjerujemo i znamo da si Ti Svetac Božji' – odgovori Mu Petar. Petar je bio tradicionalista, ali je ostavio sve i pošao za Isusom. On je prihvatio da bude proganjana manjina – sveti ostatak i da dijeli sudbinu svih onih koji sve ostaviše i pođoše za Isusom. Jedan me rođak po tijelu upita: 'Kako si mogao ostaviti tradiciju svoje obitelji? Odgovorio sam mu da mi se tradicija mojih rođaka ne sviđa. Svi oni su imali u tradiciji da završe u paklu, a ja sam odlučio tu tradiciju prekinuti i upućivati na nova vrata i na novi put. Agresija većine pogonsko je gorivo od Boga izliveno da manjina ustraje do konca. Istina je mnogi će dati skupo za jeftino. Ezav je sa suzama tražio promjenu odluke, bogataš unatoč bogate prošlosti nije imao ni za kap vode da si rashladi jezik. Ja i moj dom služit ćemo Gospodinu sve do dolaska.

Agresija preko Crkve

Tu istinu započet ćemo razmatranjem jednog Starozavjetnog događaja. U vrijeme ostarjelog Samuela Izraelovi sinovi zatražiše od njega da im postavi kralja kao što ga imaju svi ostali narodi. Samuel se pomolio Bogu preko toga pitanja i dobio od Boga napatuk: 'Poslušaj glas naroda u svemu što od tebe traži, jer nisu odbacili tebe, nego su odbacili Mene, ne želeći da Ja kraljujem nad njima! Ostavili su Mene i služili tuđim bogovima – tako oni čine i tebi. Iako im je Samuel objasnio sve neznodne strane uspostavljanja kralja i

njegove vlasti oni nisu htjeli da poslušaju Samuelov glas: Ne! Hoćemo kralja da vlada nad nama. Kad je Jeremija prorokovao nesreću sa sjevera kao propast veliku i pozivao na put k dobru, odgovor je bio: 'Ne idemo!' Kad je vikao: 'Pazite na glas roga!' Odgovor je bio nećemo pazit. Nisu bili spremni slušati Riječi Božje –dapače, odbacili su je. Bog je obećao da neće ostaviti, ali narod Božji ostavio je Boga i pri tom najčešće činio dva zla: ostavi Mene Izvor vode žive te iskopa sebi kladence, kladence ispucane što vode držat ne mogu. Svi koji Te ostave postidjet će se, a koji se odmetnu od Tebe bit će u prah upisani, jer ostaviše Izvor žive vode. Nažalost to je najveći problem koji se javljao u odnosu čovjeka i Boga, koji se javlja i koji će po dolasku Isusa Krista bit sve pojavniji. U posljednji dan blagdana, Isus je stajao i vikao: 'Ako je tko žedan, neka dođe k Meni; i neka pije tko vjeruje u Me. Kako veli Pismo: iz njegove će nutrine poteći potoci žive vode. Gospodnja vika i danas odjekuje zemljom, Gospod zove, jedini problem je ima li žednih koji žele piti sa Izvora žive vode i sami postati izvorom te vode. Pojava velikog otpada govori o sve većem odbacivanju pravoga puta i sve većem zastranjivanju. Oni zavedeni zavode i mame, i vabe nesigurne i neutvrđene duše. To su izvori bez vode i magle tjerane za koje je sačuvana osuda tame. Braćo, molite se za nas, da se oslobodimo pokvarenih, nepristojnih, nepravednih i zlih, energično pakosnih ljudi – piše Pavle Solunjanima. Nemaju svi vjere i ne ustrajavaju u njoj. Sva agresija takvih nad nama bit će osvećena. To je pravedna odluka i pravo je da Bog osveti nevoljom, našim mučiteljima zauzvrat dadne muku, i nedaćom one koji nas žaloste i muče. Pravedno je pred Bogom da vas koji ste tako ožalošćeni i izmučeni, nagradi olakšanjem i odmorom kad se покаže Gospod Isus s neba sa svojim moćnim anđelima u plamenom ognju. Velika muka vjernicima svetosti i posvećenja, žalost i iscrpljenost dolazi od obijesnih ponašanja bezbožnika i bezakonika. Bezbožne i svjetovne osobe koje is-

krivljuju milost, tu nezasluženu dobrotu Božju, taj duhovni blagoslov i naklonost našeg Boga u bezakonje i raspuštenost i nemoral koji poriču i odriču se našeg jedinog Učitelja i Gospoda, Isusa Krista, Mesije, Pomazanika. Danas su Crkve pune raspuštenosti, pune su nedostataka duhovne stege. Crkve se popunjavaju ne onima koji prigrliše vjeru, nego onima koji će dolaziti i ispuniti crkvene zakone pristupa. Mnogi koji ulaze u Crkve su tjelesni, neduhovni, koji imaju narav tijela i pod nadzorom su općih duhovnih poriva. U crkvama ima zavisti i ljubomora, svađa, prepiranja i razdora, neslaganja, ne snošenja, ne trpljenja i svih ostalih rodova tijela. I kako reći da smo duhovni a ne tjelesni, jer se ne ponašamo kao poticani od Duha Svetoga, sveto i posvećeno u strahu Božjemu, nego se ponašamo po ljudskom uzoru, poticani od tijela pa čak i od demonskih duhova kao nepromišljeni ljudi. Djelo svakog pojedinog od nas postat će otkriveno, javno i otvoreno, dolaskom Isusa Krista. Dali trebamo čekati kraj i da na kraju shvatimo svoj život kao promašenu iluziju.

Što možemo i što moramo urgentno mijenjat?

Naša viđenja, naše želje, naš stav dati Bogu da nas uvede u tokove istinske duhovnosti. Naši

pokušaji da duhovnu malaksalost kod mnogih u Crkvi promijenimo doveli su nas u poziciju da nemamo više prijatelja. Sugestija tijela je napustimo Crkvu. Riječ govori da ne ostavljamo kako neki običavaju, svoga vlastitog sastanka, već se sokolimo međusobno, i ovo to više što vidite da se približuje dan – još malo, vrlo malo i doći će Onaj Koji ima doći; neće zakasnuti. Više ne možemo a da ne vjerujemo da je svemu blizu kraj. Što s' nama? I nama je došao kraj!! Svi pokušaji i sva nastojanja da se kraljevstvo nebesko širi i održava u vlastitoj sili i u vlastitim metodama propale su. Mi smo stvarno govorili da sve najbolje pripada Njemu i to

smo svjedočili svim silama, samo što nas je mali broj ili neznatni broj razumio. Jednoga dana stao sam kao ogromni stroj što razgrće kamenje po cestama. Stao sam jer ispred mene nije bilo više kamenja, nego kameni koji su me totalno blokirali. Nisam razumio Boga zašto mi je to dopustio. Bio sam čvrsto uvjeren da sam bio jedan od boljih Njegovih radnika. Pozvao me u ured. Uzeo sam si vremena da budem nasamo s Njim i pripremio sam se da čujemo što Duh poručuje. Dobro je posjedovati nebeske vizije, težiti svetosti i poniznosti, ali ja trebam Tebe. Kad primaju frizerku na posao, ona mora dovesti model i na modelu demonstrirati sve svoje vrijednosti i vrsnoće. Model sam ne čini ništa! On je samo svjedok veličina. Sjetio sam se Gideona: 'Previše je naroda s tobom a da bih predao Midjance u njegove ruke. Izrael bi se mogao pohvaliti i reći: Vlastita me ruka izbavila'. Toga trenutka sam shvatio On je Svjetlo, a ja samo svjetiljka. On je Miris, a ja sam bočica. On svijetli a ja samo odražavam Njegovu slavu. Molio sam Ga da me ponovo očisti kao sinove Levijeve i da me pročisti da se moje oči ponovo otvore za istinu. Ne mijenjam ja, ali Bog mene treba u Crkvi i u svijetu kao model za one koji ustrajno čekaju i iščekuju. Jednima će model biti mrzak i odbacit će ga, a ponekima će biti ohrabrujući. Oni koji model odbace odbacit će svaki izgovor. O kako je veličanstveno shvatit milost i blagoslov svoga poziva i razumjet mjesto postavljanja svoga svijećnjaka. Mnoštvo ne znači mnogo. Veliko nije uvijek i najbolje. Kako sam bio žalostan kad sam shvatio sve što se dešava nije stvar moja, već to je odnos čovjeka i Boga. Moj odnos je moj i samo moj, kao što je bio odnos Samuela i Boga jedno, a svega Izraelskog naroda i Boga drugo. Shvaćanje da veličine i senzacionalnosti nas ostavljaju praznima i suhima, ne vode nas da mijenjamo ljude oko sebe, ni silom, ni snagom, nego da Duh Sveti mijenja nas od nas čini odsjaj slave svoje i otisak biti Svoje. Mojsije nije mogao sakrit svoje zajedništvo sa Bogom – lice mu se sjalo. I mi ne skri-

vajmo svoje ne zajedništvo, već trčimo Njemu tražeći Ga dok se da naći da u Njemu zadovoljimo sve svoje najdublje duhovne potrebe. Dopustimo Bogu da nas potrese i da u nama sruši stare, formalne i super crkvene strukture. On će od nas učiniti ognjišta koja će mnogi željeti ugazit, ali nama će biti dovoljno da On osobno dolijeva ulje i da ognjište nikad ne gasne. Krenimo unatoč agresiji crkve da živimo vječne vrijednosti. Ne dopustimo da nas pala, mlaka ili mrtva Crkva nagovori da pođemo njenim putovima. Ne bojmo se nasilja ni prijetnji jer to je čak i potrebno da se među nama očituju ovce, a također i jarci. Nažalost Crkva je jedno od naših najtežih i najbolnijih razočarenja, ali Crkva je naš dom, mjesto gdje se dvoje ili troje sabiru i Gospod je s njima. Puno puta problem je u tome što mi vidimo ljude, a ne vidimo anđele i Gospoda. Mi se brinemo što s' ljudima, a ne brinemo da Gospodinu otiremo noge kosom i suzama.

Izdavat će jedni druge i mrzit će se međusobno

Isus je rekao: Izdavat će jedni druge i mrzit će te se međusobno. Podvrći će vas mukama i ubijati vas... bit ćemo u mnogim progonima i pogiblima od lažne braće, u trudu i mucu. Ali uživat ćemo u slabostima i uvredama, u nevoljama i progonstvima, u tjeskobama koje podnosimo za Krista. Doista je istina, kad god smo mi slabi onda smo doista i jaki jer se u našim slabostima savršeno očituje Njegova snaga. Neki su se uvrijedili kad sam propovijedao da se treba čuvat svijeta, a još više Crkve, jer u svijetu očekujemo nevolje pa nas to i ne ranjava teško, ali u Crkvi očekujemo nešto drugo pa ako to ne dobijemo teško smo ranjeni. Sjećam se jedne mlade duše. Bila je snuždena i potištena. Nije više mogla podnositi licemjerstvo i lažne ljubavi. Pokušao sam ju odgovorit od nauma da ostavi sve, ali nisam uspio. I sam sam bio žalostan nad činjenicom da te prvo zovu Isusu a onda sve živo poduzmu da te otkinu od Njega. Opstao sam jer radi

čovjeka nisam došao Kristu ni radi čovjeka neću napuštati Krista. Mnogi su otpali i sad mi izražavaju nepovjerenje i neprijateljstvo. Mnogi su me upućivali na put Kristov, a sad mi nude putove materijalnih blagostanja božanskog zdravlja i snage univerzalne vjere. Zovu me da pušemo u šofare, zovu me da osvajamo svjetove, zovu me da vežemo sotone... i puno lijepih stvari nude mi. A ja sjeo pod stari drveni križ i ne dam se. Godine su me dovele da sam još više gladan životvornog Duha i žedan žive vode, jedva čekam da Onaj Koji ima doći dođe. Ja odoh s' Njim i k Njemu, a oni koji misle i vjeruju drugačije ostavljam da se uvjere u svoju vjeru, u svoje dvd, u ta svoja nova otkrivenja, u te nove nauke, nova evanđelja. Mnogi su zbunjeni, a i sam sam zbunjen kad vidim kako narod nije čuo i ne vidi da će ustati mnogi lažni i mnoge će zavest. Sam Pavle je upozoravao starješine efeške crkve da paze na se i na cijelo stado u koje ih je Duh Sveti postavio kao nadglednike i pastire. Trebali su čuvati kao što i mi trebamo čuvati Crkvu Božju koju sebi Isus steče krvlju Svojom. Već tada se znalo da će u Crkvu provaliti mnogi okrutni vuci koji neće štedjeti stada. I između njih kao i između nas, dići će se neki kao što su se i podigli koji uče opake nauke i odvlače učenike za sobom. I nije problem samo u tome što neki odvlače nego je problem što neki pristaju uz prijevarne i đavolske nauke. A što se dešava – jer iako su upoznali Boga nisu Mu iskazali ni slavu ni zahvalnost kao Bogu. Postali su isprazni u mislima svojim i njihovo je nerazumno srce potamnijelo. Umišljajući da su mudri i da su na tragu novog blaga, postali su ludi te su zamijenili slavu besmrtnog Boga kipovima to jest slikama smrtnog čovjeka, ptica, četveronožaca i gmazova. Istinu su Božju zamijenili lažju te su počeli da se klanjaju i iskazuju štovanje stvorenju umjesto Stvoritelju. Za kaznu što nisu i neće da prihvate ljubav prema istini da bi se spasili, Bog im šalje djelotvornu zabludu da vjeruju laži da budu osuđeni svi koji nisu vjerovali istinu, već pristali uz nepravdu i nepravde-

nost. Lažne nauke nisu bezazlene igračke. Svi zavedeni više nisu u stanju da vide što je istina. Davolske nauke nude više, nude bolje, nude ono što ne nudi ni ljubav ni milost. Neki su odustali od Duha Svetoga zato jer mnogi karizmatički pokreti su legla tih lažnih učenja. Ma narode Božji, Duh Sveti je Sveti, Milostivi i Duh Slave. Ne bojte se ničega što dolazi od Njega, ali strahujte od svega što nije u odobrenju i vođenju Njegovu.

Agresija na duhovno stanje

Želimo biti duhovni. Nastojimo da se duhovno izdignemo, ali svi naši napori i nastojanja nailaze u nama i oko nas na vrlo žestok otpor. Otpor nam pružaju u fizičkom i psihičkom smislu. Zbunjuju nas raznim doktrinama, a naročito se boje naše različitosti. Kad odlučite da se Duhom Svetim ispunite suprotstaviti će vam se iznenada mnoštvo nemoći, raznih neuspjeha, slijetat će porazi, a nad glavama se nadviti neizvjesnosti. Imat ćemo i imamo osjećaj uzbune u paklu i žestoka suprotstavljanja svih njegovih podanika. Vrijeme uoči dolaska Isusa Krista je upravo vrijeme nemilosrdne i žestoke agresije na duhovna stanja Crkve. Mnogi smo svjedoci duhovne anemije koja vlada u Crkvama. Nismo sigurni da li Crkve zastupaju duhovne nebeske interese ili su to produžene ruke svijeta. svjetovnost u Crkvi jednaka je gotovo svjetovnosti na korzu bilo kojeg mjesta. Pod pritiskom crkve su dopustile da joj materijalizam i njegove vrijednosti otmu duhovnost i duhovne vrijednosti. Materijalizam je uveo modernizam, a modernizam je utemeljen na čistim temeljima materijalističke filozofije. To čudovište zauzelo je naše propovjedaonice, naše zborove a ugodno se smjestilo i na naše stolice. Govoriti o Duhu Svetom, znači napadati poredak koji se već temeljito ustrojio i zauzeo obrambene pozicije. Govorit o Duhu Svetome znači podržavati još par starih evanđeoskih vjernika, na koje ionako više nitko i ne mari.

Ono što je najteže za razumjeti ni materijalističke vrijednosti nisu drvene, željezne... i one imaju duhovnu potporu demonskih duhova. Sotona zauzima razume i zaposjeda srca ljudi. Ako naše srce teži za starom vjerom od gornje sobe pa do danas, naša glava će nas ometati, jer ako glavom prihvatimo i srcem uzvjerujemo – bit ćemo ispunjeni. Obnovit će se kraljevstvo Božje u našem biću. Isus će postat Alfa i Omega, Prvi i Posljednji, Početak i Svršetak. Moći ćemo ponovo svjedočiti; drage duše postoji, istina je, postoji kršćanski život ispunjen Duhom Svetim. Taj život nije trenutno oduševljenje ili kad se malo popije pa drži dok drži. Duh Sveti je Onaj drugi. Kad je Isus odlazio, pred odlazak obznanio je dolazak drugog Paracletosa – Branitelja. Njegova služba jasno se očitovala na Isusu, a vrlo jasno i divno ocrta se u apostolskim poslanicama i životima kršćana sve do danas. Veličanstveno će se ocrtat u umrlima u Gospodinu – oni će uskrsnut i u živima u Gospodinu – oni će se preobraziti u jedan hip, u tren oka, na glas posljednje trube. Naše tijelo Njegov je stan. Po Duhu Svetome mi smo građani, zajednica naroda Božjega, domovine koja je u nebu, odakle ozbiljno i strpljivo očekujemo dolazak Gospodina Isusa Krista, Koji će preobraziti i dati novi oblik našem jadnom poniženom tijelu i učiniti ga sličnim tijelu Njegove slave i veličanstva, provodeći onu silu koja ga osposobljava da sve sebi pokori. On će vas naučiti sve. Onaj Koji boravi u nama otvara pred nama vrata bogatstva skrivene žive Riječi. On nam otkriva i objavljuje istinu, a upoznavajući istinu istina nas izbavlja. Kod obraćenja, molio sam se za krštenje u Duhu Svetome. Nakon kratkog vremena primio sam to nebesko blago, a znak primanja bili su novi jezici. Nakon toga postao sam svjestan cjelovitosti i učinkovitog djelovanja Duha Svetoga. Duh Sveti postao je mojim učiteljem. Vodio me kroz Bibliju i otvarao tajna vrata mnogih redaka. Imao sam prijatelja koji mi je rekao da je sedam puta pročitao Bibliju, ali on ništa od toga što ja vidim jednostavno ne vidi. U prvi

moment bio sam zbunjen, dok me Duh Sveti nije uveo u tu istinu: Ti Me poznaješ jer boravim u tebi. Svijet me ne poznaje jer Mene, Duha Istine, on ne može primiti.' Duh Sveti Očevo je obećanje nama dano da nas vodi, da nas uči i podučava volji Božjoj, da nas sjeća i podsjeća na sve što je Isus govorio. On nam je dan da u nama proslavi Isusa. Nitko ne može tako slaviti, obožavati i uzvisivati Isusa kao Duhom Svetim ispunjen čovjek. Nisi samo pametan već si i duhovan – i to je razlika. Dobio sam jednu skriptu o autoritetima od Boga danima. Pročitao sam ju i šesti autoritet mi je posebno zapeo za oko. Mi imamo pravo natjerati sotonu da nam vrati što nam je pokrao i ne samo da nam vrati ukradeno nego da nas i obešteti. Obeštećenje je bilo sedmerostruko. Autor je iznio vlastiti primjer, a služio se dosta blijedim tekstovima iz Mojsijevih knjiga. Trljao sam ruke, e sad ćeš ti meni vratiti sve što si uzeo. Autoritetom koji mi je Bog dao, naredujem ti... sve nazad i to još uvećano za sedam. Hvala Bogu, za Svetog Duha. Duh mi govori – znaš li ikoga komu je sotona išta vratio? Ne znam! Znaš li ikoga koga je sotona obešteti? Ne znam! Znam da je mnoge ošteti ali da je štetu nadoknađivao, ne znam! Pa kako onda možeš to da vjeruješ? Pa doista, kako? Hvala Bogu za Duha Svetoga. Sad nam može biti jasno zašto svijet i knez ovog svijeta vrši toliku agresiju i nasilje nad nama kad želimo – samo biti duhovni. I sami se mnogo puta opiremo Duhu Svetome, jer smo preokupirani ovim svijetom i prezaposleni stvarima ovoga svijeta. Svijet je pun ljudi koji imaju oči a ne vide i ne mogu vidjeti zavodnika i zavodništvo. Svijet je pun obrazovanih i pametnih ljudi, a ipak ne dokučuju i ne mogu razumjeti da je sotona njihov protivnik, krvnik ljudski od početka. Elizej je bio u Dotanu sa svojim momkom, pod šatorom. Oba su bila u istom šatoru i u istim okolnostima, ali nisu jednako vidjeli. Istina je da su oba vidjela veliku vojsku, brojne konjanike... ali njihovo viđenje određivalo je njihovo duhovno stanje. Prorok Elizej je primio obilje Duha Svetoga što bijaše na

Iliji, a mladi momak je bio isti onaj kao i mnogi oko nas – u tijelu, gledao je tjelesnim očima i vidio što tjelesne oči mogu vidjeti. Kad se Elizej pomolio Bogu da mu otvori oči da može vidjeti cjelovito – mladić je poskočio unatrag i povikao: 'Aleluja, slava Bogu! Gora je puna ognjenih konja i kola. Gospodin nad vojskama je s nama! Doista je istina da se ne trebam bojat, jer ih ima više s nama, nego s njima. Iste okolnosti, dva čovjeka, ali jedan je doista pomazan Duhom Svetim. Mnogo puta zastanemo i pomislimo- da sam bar ja Elizej. Ne zvuči li to podosta licemjerno, ako uzmemo na znanje: Evo, Ja ću poslati na vas ono što je Otac obećao. Vama je, ovaj obećani dar namijenjen. Vašoj djeci i svima koji su daleko, koliko god ih pozove k sebi Gospodin, naš Bog. Svima koji prigrliše vjeru, prihvatite Njegovu Riječ i krstite se. Gdje smo mi? Prigrlili vjeru – jesmo!?! Prihvatili Njegovu Riječ – jesmo!?! Krstili se u vodi u Ime Oca i Sina i Duha Svetoga – jesmo!?! Jesmo! Jesmo li? Ako je nama namijenjeno Očevo obećanje – jesmo li ga prihvatili. To je dar i ničim se ne zaslužuje. Isus, sad uzvišen Božjom desnicom, pošto je od Oca primio obećanog Duha Svetog, izlio je... krstio je u Duhu Svetome. Ivan je svjedočio osobno: 'Na Koga vidiš da silazi Duh Sveti i ostaje na Njemu, to je Onaj Koji krsti Duhom Svetim'.

Što to od Isusa ne bi primili? Otkupljenje krvlju Kristovom, opravdanje, iskupljenje, spasenje, izmirenje..., sve. Sve osim da izlije Duha Svetoga, krštenje u Duhu. Zar to ne? On je moj Spasitelj i neka bude moj Krstitelj. Jedan vrlo dragi brat krstio me u vodi, a jedan vrlo dragi brat, koji sjedi sa desne Oca Svojega i Ne postidje me se, krstio me je Duhom Svojim. Sad imam zajedništvo sa Isusom, čvrsto, nesa-lomljivo, jer sam jedno u Duhu sa Njime. Ne držim zgodnim danas, uoči Njegova dolaska, išta drugo znati osim Isusa Krista i to rassetoga, uskrslog i uzašlog na nebesa. Vjerujem da svatko tko je opran krvlju Isusa Krista treba biti i kršten

Duhom Njegovim. Duh sveti započinje djelo spasenja u nama osvjedočavajući nas o našem grijehu. Duh Sveti odražava Božje djelo u nama održavajući nas u čistoći. Svi mi često pogrešujemo ali nas Duh Milosti podsjeća da krv Isusa Krista ima moć, čudotvornu moć... da i danas prekriva sve grijeh. On, Koji je poslan da bude s nama od početka i u nama do kraja, ispunit će nas Svojom nazočnošću i osobno posvećivati. On će nas obući i On nas oblači u silu sa visine da opstanemo do dana dolaska Isusa Krista. Gle dolazim skoro! Duh Sveti i Nevjesta, Crkva, duhovni kršćani govore, viču: Dođi! Dođi. Ako smo svjesni potrebe Duha Svetoga u ovim danima i ako vidimo da i sama pomisao na duhovno ispunjenje izaziva agresiju – dođimo. I neka svatko tko je žedan, tko je bolno svjestan potrebe ovih stvari kojima se duša želi osvježiti i ojačati – dođimo! Tko god ozbiljno želi da se ispuni neka dođe i neka pije, neka uzme i neka prisvoji što nam je namijenjeno i neka ga prožme i poteče iz njegove nutrine – vode života. O svi vi koji ste žedni dođite na vodu. Ne dajte se smesti i omesti. Ako novaca i nemate, dođite i badava pijte. Isus zove: 'Ako je tko žedan, neka dođe k Meni, i neka pije tko vjeruje u Me. Kako veli Pismo – Iz njegove će nutrine poteći potoci žive vode. Želim dočekati Isusa sretan, veseo, pocikujući... radujući se. Dosta mi je magle, olovnih oblaka..., raznih zbivanja suprotnih mojim očekivanjima. Vani neka bude što treba da bude, ali u srcu neka bude isto što treba da bude – punina Duha Svetoga. Svijet ne možemo mijenjat, ali možemo piti i možemo se napit Žive Vode. Ne želimo odustat od načela vjere u Duhu Svetom izgrađene. Ne želimo se hrvat sa vremenima i okolnostima u svojoj snazi i sili, već Duhom Njegovim. U svijetu imamo nevolju – u to smo čvrsto već uvjereni, ali u Isusu imamo pomazanje, ulje radosti, pobjedu. Jači je Onaj Koji je u nama nego onaj koji je u svijetu. Bog je s' nama, Tvorac neba i zemlje! U Duhu Svetome čekamo i iščekujemo pojavu sjaja Velikoga Boga, Njegovu objavu i objavu našu. Sotona pok-

reće akcije protiv nas, ali on je samo jadno, palo i otpalo stvorenje. I kad se predstavlja snažno i zastrašujuće laže, a mi ga nadvladavamo i pobjeđujemo vjerom. Vjerujemo Isusu.

Agresija od mnogih ljudi na različitim područjima

Čovjek je naš srodnik. Njegovim uplivom mi možemo rasti i napredovati, ali možemo propadati i umirati. Ljudi i njihove aktivnosti u mnogima će lomiti vjeru u Boga, mnoge će navest na put otpada i mnogima će biti uzrok ili povod duhovnog umiranja. Razmahat će se bezakonje i mnogi će tada posrnuti u vjeri. Ljubav kod mnogih će ohladnjeti i to će mnogima biti povod da vjeru više ne doživljavaju kao nešto vjerodostojno. Nažalost, svjedoci smo nasilja u cijelom vremenskom razdoblju koje se naziva posljednjim. Kako se bezakonje sve više raširuje tako nazočimo i svjedočimo sve veće nasilje svih oblika oko sebe i u svijetu u kojem živimo. Svjesni smo i nesvjesni kroz kakve sve patnje, trpljenja, nevolje i zvjerstva polaze ljudi a da im to čine neki drugi ljudi. Ono što ne želiš sebi nemoj činiti ni drugome – vrlo lijepo zvuči u teoriji u prokršćanskoj dogmi, ali to tako se slabo vidi u srcima i rukama čovjeka. Crkve, obrazovne ustanove... domovi i ulice, suočene su sa velikim i vrlo surovim nasiljem. Agresija, teror i nasilje postaju standardi ponašanja... uzročno posljedične reakcije čovjeka čovjeku. Filmovi, knjige, časopisi, novine a naročito elektronski mediji sa sve većim i većim mogućnostima puni su nasilja i prava su demonstracija sile i moći terora i agresije. Borba protiv nasilja nailazi na mnoge poteškoće. S jedne strane žalimo ljude koji su žrtve nasilja, s druge strane gledamo ljude gladne i žedne nasilja. Količina nasilja prodaje knjigu, čita novine, gleda film... ostvaruje profit. S treće strane gledamo na ljude koji čine agresiju, teror ili nasilje kao heroje i

heroine kvarta, regije... i zemlje. Čovjek koji terorizira ženu nije papučar. Čovjek koji ne dozvoljava da mu netko prčka ispod nosa, snažnog je karaktera. Napada nasilja ima i u vjerskim institucijama pa i među samim vjernicima. Problem postaje to veći što agresija poprima epidemiju ako ne i pandemiju – virus koji je smrtonosno zarazio čovječanstvo. Svagdje se vide i osjećaju njeni tragovi. Sva humana i intelektualna nastojanja da se neutraliziraju ili barem minimiziraju agresije bilo koje vrste djeluju kratkotrajno. Globalizirani svijet sve više liči na trulu bačvu. Jednu rupu zakrpamo a tri nove se otvaraju. Ako uzmemo Riječ Božju onda će nam sve te pojave postati jasne. Grijeh se širi. Ljubav se hladi. Ljudi sve manje znače jedan drugome. Materijalizam i štovanje tvorevine ljude su iskvarili. Zemlja se puni i ispunjava sve više nepravdom. Gotovo svako ljudsko biće podložno je iskvarenosti, sve se sve više izopačuje i svaka misao i pomisao u čovjekovoj glavi sve više naginje samo zloći. sotona kao knez ovoga svijeta zna da ima još vrlo malo vremena na raspolaganju. Sve više potiče ljude i upotrebljava ih kao oruđa da nanose jedni drugima udarce, da zadaju jedni drugima boli i nesreće. Posebna meta napada su sveti, posvećeni, odvojeni za Boga. Ti napadi imaju zadaću satrt našu vjeru u Boga. Pavle je doživio u pokrajini Aziji nedaće koje su bile krajnje i nepodnošljivo opterećenje za njega tako da je gubio svaku nadu i u sam život. Agresija je bila iznad njegove snage. On i Timotej prepoznali su zašto je Bog dopustio takvo nasilje do mjere smrtne osude, zato da ih sačuva od pouzdanja i ovisnosti o sebi umjesto u Boga Koji podiže i mrtve. On ih je izbavio i spasio i oslobodio od takve smrtne pogibli jer su u Njega stavili svoju nadu, svoje radosno i pouzdano očekivanje. Oni se nisu nadali samo za tada, nego su vjerovali i znali Kome vjeruju. To i nas mnogo puta zbunjuje – mi moramo biti sigurni kome vjerujemo i znati zasigurno da je On vjeran! Da će nas iznova i iznova osloboditi iz opasnosti i uništenja. Da će nas izbaviti iz zamke ptičare-

ve. I kad nas svi budu ostavili, On će priteći u pomoć. On će nas jačati u Duhu. On će nas izbavljati iz lavljih usta i mnogih opakih pothvata. I sam sam svjedok da me Gospodin izbavio i privukao k sebi od svakog napada zla i nakana zlih ljudi. Svjedočim da će me On sačuvati i sigurno dovesti u svoje nebesko kraljevstvo, jer On Koji je začeo u meni to spasavajuće djelo kadar je i hoće da ga dovrši. Kad sam bio dijete i našao se u opasnosti – čvrsto bi se hvatao svojih roditelja. Sve sam svoje snage upotrebljavao da budem što priljubljeniji njima, a krajičkom oka sam gledao dali me još uvijek neprijatelj može dohvatiti. Kad sam odrastao onda sam primijetio da gledam kako me neprijatelj želi prožderati, a nisam se priljubljavao, čvrsto hvatao u zagrljaj Onoga Koji me može i hoće spasiti. Pouzdavajući se u sebe i svoj razbor, oslanjao se na vrbov klin. Klin bi ubrzo pukao a ja bih zazivao pomoć. Kako je teško prihvatiti lekciju – poslušnost Njegovu glasu vrednija je i od najbolje žrtve! Pokornost je bolja od ovnujske pretiline. Tako znamo biti nepokorni i samovoljni bez obzira što je nepokornost kao grijeh čaranja, a samovolja kao zločin s idolima. Ako Bog daje Duha Svetoga samo onima koji Mu se pokoravaju, onda se nemamo čemu čuditi što su crkve danas i što se sve dešava u njima. Teško je danas naći pokorne volje Gospodnjoj, one koji žive kao mudri. One koji sebe čuvaju čistima i pomno paze da nemaju udjela u grijesima drugih. Grijeh se uistinu razmahao i mnogi su njime pometeni. Sad je to mnogima skriveno debelim slojem prašine religioznosti, ali ti čovječe Božji, bježi od toga! Kao mudar u Duhu premudrosti iskorišćujući vrijeme milosti unatoč tome što su dani zli i puni agresije ljudi odanih zlu. Uočavajte što je volja Božja za nas, sveti ostatak, sveti narod, odvojen za Boga, ispunjavajte se u Duhu. U Duhu Svetome težite htjenjem i djelovanjem za pravednošću, za pobožnošću, za vjerom, ljubavlju, postojanošću, blagošću. Težimo za strahom Božjim i sličnošću Kristu. Unatoč agresijama ljudi zlih čudi i nakana, držimo se neoka-

ljanima i bez mrlje i bore, besprijeornim do pojave našeg Gospodina Isusa Krista Koji će se pokazat u svoje određeno vrijeme, u punini vremena. Čuvajmo povjereno blago. Klonimo se svjetovnih i ispraznih govora, jer ako se ne uklonimo, sugovornici će nas odvući u veću bezbožnost. Mi smo pozvani i odabrani da jačamo milošću Krista Isusa, da budemo jaki iznutra, ojačani u milosti i duhovnom blagoslovu koji se jedino može naći i postići u Kristu Isusu. Luda i ne zauzdana zapitkivanja odbacimo. Ne bavimo se tričavim sporovima, glupim i besmislenim zapitkivanjima pogotovo ako znamo da njima izazivamo ili podupiremo svađu i prepiranje. Kako se moramo čuvati grijeha tako se moramo čuvati i kloniti onih koji izazivaju razmirice i sablazan suprotno nauci koju smo po Duhu primili.

Svi koji čine i govore nasuprot nauci ili naučavanju kojem su podučeni ili po Duhu u Kristu uglavljeni, zaslužuju da se okrenemo od njih, da ih se klonemo, da ih izbjegnemo, jer takvi ne služe našem Gospodinu Isusu Kristu već svojim vlastitim prohtjevima i niskim željama i dodvoravajućim i laskavim govorom odvrćaju srca bezazlenih i prostodušnih ljudi. Nazočio sam mnogim agresijama i nasilju u crkvama. Uvijek bi se klonio jer Duh Gospodnji me čuvao i očuvao. Svi koji su željeli raspravu a pri tom bili užareni ko vulkanska lava ili naoštrenih jezika kao samurajski mačevi, svima onima koji su se upustili u njihovu raspravu nije bilo na blagoslov. Stanje nisu promijenili, ali su svojom neposlušnošću Riječi sebe doveli u vrlo delikatna stanja. đavo pravi igrokaz. Ne moraš biti jedan od njegovih glumaca, ali ne moraš biti ni jedan od njegovih gledalaca. Igrokazi nisu samo za one koji u njima sudjeluju, nego i više od toga, oni trebaju zabavit, zavest ili nešto slično učinit onima koji to gledaju. Ovo ne smijemo zaboravit kao što nam piše apostol Petar: na koncu vremena, u posljednjim danima, pojavit će se izrugivači, podrugljivci, koji će živjeti prema vlastitim

požudama i pitati: 'Gdje je Njegov obećani dolazak? Otkada su umrli naši očevi i dalje sve ostaje kako je bilo od početka stvorenja. Sve se jednako nastavlja. Na zapadu ništa novog. Za vrijeme dolaska već smo govorili, za naša duhovna stanja, kakvi sve onda morate biti svetim življenjem i pobožnošću dok očekujete dolazak dana Božjega... i o tome smo govorili. Sad govorimo o agresiji onih koji pitaju – gdje je? Koji nam se rugaju – nije valjda da vi još uvijek vjerujete u to. Ako su anti Božji stavovi postojali i u vremenima apostola, možemo li uopće zamisliti u što su se do danas razvili. Prvo negira se Božanstvo Isusa Krista. Drugo izrugivači izvrću ruglu i iskrivljavaju dolazak Isusa kao Boga. Već u vrijeme apostola pojavio se i antimilenijski stav ili stav protiv dolaska Isusa prije milenijuma ili tisućugodišnjeg carstva. Postmilenijci i ne govore o drugom dolasku Gospoda Isusa. Oni rješavaju sve sami. Izrugivači se bore protiv svjedočenja Isusa Krista, jednom spašen zauvijek spašen. Nema pakla nema raja. I mogli bi o tome govoriti mnogo, ali ono što mene brine – sve to nalazi dobru i još bolju zemlju za rast i uzrast danas. Kako bi danas Pavao vikao – O nerazumni! Tko vas začara? O vi siromašni i nerazumni, nesmotreni i nepromišljeni, neposlušni i bezumni! Tko vas je očarao svojim izmišljotinama, tko vas je zanio svojim laskavim riječima, tko vas je zaveo? Nažalost, ljudi! Između vas samih dići će se neki koji će naučavati opake nauke i mnoge zavest i odvući za sobom. Jedan čovjek je nešto izgubio. Po svom gubitku nastojao je svim silama da i ja to izgubim. Kad je uspio u naumu rekao mi je sad smo jednaki. Rekoh, možda. U smislu da nemamo obojica – jednaki smo, ali ja nisam ništa poduzeo da ti svoje izgubiš, a ti si vrlo uporno radio na tome da i ja izgubim svoje. U očima Božjim ja znam da nismo isti!! Poslije apostolovog odlaska, on je znao u Duhu da će provaliti među vjernike okrutni vuci koji neće štedjeti stada. Jedino što još uvijek ne razumijem – kako ih nije strah? Gdje su izgubili strah od Boga? Neposlušnost,

nepokornost, neponiznost... i evo čaranja, idolopoklonstva, magije i raspuštenosti koliko voliš!

Agresija preko sumnji

Nasilje što se čini nad crkvom u sjeni sumnje. One su opasne jer kad prokljaju u našim srcima odvede nas u žalost. Raste žalost. Ta žalost raste i raste do rodova – nezadovoljstva, gorčine, rogođenja i pobune. Nasilje preko sumnji dovodi do istih zbivanja kao i u Izraelu. Nastaju sukobi unutar zajednica, ali gotovo cijela zajednica ulazi u sukob s Bogom. Ljudi traže rješenja, traže izlaze, traže promjene... Sve je to u rukama Božjim. Kako pokrenuti ruke Gospodnje? Kako postići ono što želiš Onim Koji to može. Sumnja! Što tu radi i koja joj je zadaća? Sve što se dogodilo Izraelu dogodilo se da bude nama za primjer. U svrhu simbola – a za primjer i opomenu nama. Napisalo se da nas opomene i pripremi, spremi i opremi za ispravno postupanje, djelovanje po temeljitoj poduci za nas kojima je zapalo da živimo u posljednjim vremenima. Za nas u čijim danima su vjekovi dosegli svoj vrhunac, svoje dovršenje i zaključno razdoblje. Svaka noć ima svoj najtamniji dio. I upravo mi smo ti koje je zapalo to vrijeme mraka i to vrijeme kad se spušta u još mračnijim tonovima. Isus još u vremenu Svog utjelovljenog hoda zemljom je učio: 'Pazite sami na se da vam srca ne otvrdnu od razuzdanosti, pijanstva i tjeskobnih briga za život da vas ne uhvati iznenada onaj dan kao zamka jer će doći na sve stanovnike zemlje. Bdižite i molite svaki čas da biste mogli umaći svemu onomu što se ima dogoditi i održati se pred Sinom Čovječjim'. Izrael je bio izbačen, ali kod izbavljanja opazili su kako im se Egipćani u potjeri za njima, približavaju. Obuzeo ih je veliki strah. Sumnjali su! Nisu vjerovali Bogu! Reakcija – kakvu si nam uslugu učinio što si nas izveo? Mojsije ih je uvjeravao da se ne boje – Gospodin je s njima, On se bori za njih. Budite mirni! Biti mi-

ran? Jeli moguće biti miran? Nastavili su put u obećanu zemlju. Došli su na same obronke obećanja. Na Gospodinuovu zapovijed Mojsije je poslao izvidnicu da izvide kud idu i što ih čeka u obećanoj zemlji. Kad su se izviđači vratili, izvješće je sumnje, a sumnje su izrasle u mrmljanja. Sva je zajednica vikala i tu noć plakala. Opet je izbio sukob zajednice i Boga – zašto nas Gospodin vodi u tu zemlju, da padnemo od mača, a žene naše i djeca da postanu roblje. 'Dokle će Me taj narod prezirati? Dokle Mi neće vjerovati unatoč svim znamenjima što Sam ih među njima izvodio? Udarit ću ih pomorom... Unatoč što su svi oni jeli istu duhovnu natprirodno pruženu hranu, i svi su pili isto natprirodno dano piće. Jer su pili od duhovne Stijene Koja je išla za njima – nošena jedinom silom samoga Boga bez prirodnog posredovanja – a Stijena je bila Krist. Ali, usprkos tome Bog nije bio zadovoljan većinom od njih, nisu bili po Njegovoj volji jer su sumnjali, nisu vjerovali i budući da nisu vjerovali bili su poubijani i rasuti u pustinji. Njihovi primjeri su primjeri opomene i savjeti za nas, nama, da ne želimo, da ne čeznemo za zlim stvarima. Kao što su oni čeznuli ili žudili za zlom i tjelesnim stvarima. Kad su Jozua i Kaleb uvjerovali zajednicu – pa Bog je s' nama, malo je to kome što značilo. Sam Gospod iznosio je svojim učenicima i značaj ustrajnosti. Iznio im je usporedbu o tome kako uvijek treba moliti i nikada ne kloniti. Ispričao im prisposobu o sudcu koji se nije bojao Boga, ali zbog ustrajnih zamolbi udovice u nevolji, odlučio je obraniti je. Pa da Bog zbilja ne obrani svoje izabranike koji ustrajno dan i noć vape prema Njemu i da zadocni s njihovom stvari? Nemoguće! Brzo će ih obraniti. Ali, ima jedan problem, hoće li Sin Čovječji, kada dođe, naći vjere i pouzdanja u Boga, na zemlji? On je znao istinu i ona nam se očitovala u mnogim poslanicama. Svi su oni jednodušno govorili da će se grijeh razmahat. Gdje nema vjere ima grijeha, gdje vjera ne čini svoje tu grijeh čini svoje. Ljubav će ohladnet, omlačat... Nastat će u posljednjim

danima teška vremena. Vremena mnogih duhovnih invalidnosti. Vremena velikog pritiska i nevolje. Vremena kad će gotovo svaka ovca svoju vjeru imat i svoju duhovnu politiku vodit. Bit će to vremena teška da se izađe na kraj, vremena teška za nošenje. Pastiri će biti zbunjeni. Jedno su naučili, drugo traže od njih da im donose. Teški kompromisi i vremena velike tolerancije, raspuštenosti i bezakonja. Sve će se svodit na što ljepši vanjski oblik pobožnosti, što će omogućit da tjelesnost i svjetovnost dobiju svoja najbolja izdanja. Vještine i vrline zamijenit će silu pobožnosti. Vjera će postat izvor raznih mogućnosti bez straha Gospodnjeg. Tko će htjet u istini služit bit će zbunjen. Agresija sumnje napadat će – što se to zbiva? Draga dušo, ništa više nego što je Riječju prorokovano a Duhom obznanjeno. Tko još uvijek ima otvoreno duhovno uho. Još uvijek može da čuje što Duh Sveti poručuje crkvama. Kako mudro Riječ govori, na kraju budite jaki u Gospodinu budite ispunjeni Njegovim Duhom poput teško naoružanog vojnika da se oduprete sumnji, a očuvate vjeru. Bij, ojačan Isusom, plemeniti boj! Ne boj se! Čuvaj vjeru i dobru savjest! Jer Bog nas nije namijenio da nas izloži Svom gnjevu, nego nas je odabrao za spasenje kroz našega Gospodina Isusa Krista. Isus je umro za nas da kad se pojavi da možemo doći k Njemu živjeti s' Njim i imati udio u Njegovom životu. Prva prepreka je naša sumnja. Kad prorok prorokuje mi slušamo i prosuđujemo. Kad nam ova vremena pripadoše, onda prosuđujmo – hoćemo li sumnjat ili se potpuno pouzdat u Boga. Potpuno pouzdanje se očituje mirom, takvim Božjim mirom, da unatoč svih okolnosti taj mir nadilazi naš razum i čuva srca naša i misli naše u Kristu Isusu. Budi miran! Raduj se uvijek u Gospodinu, a to više što vidiš da je dan dolaska Njegov sve izvjesniji. Onaj tko sumnja on će se pitati čemu sve to? Zar smo mi zbog svoje vjernosti i odvojenja za Boga zaslužili takvo nasilje koje jedva podnosimo. Ne možemo sumnju uvijek ignorirat, ali još možemo uskratit gostoprimstvo. Za to nam

treba duhovno crpilište da možemo u svakom danu i svakovrsnoj prilici crpiti adekvatnu snagu od Njega, tu snagu koju osigurava Njegov Duh Sveti. Ustrajnost nam je zbilja potrebna. Ustrajmo tako da održimo svoj teren, da zadržimo svoj položaj u dan opasnosti. Sotona napada iz vana raznim oružjima, ali je najopasnije i najpogubnije ono koje djeluje iz naše nutrine. Sumnja je kao krtica u špijunskim službama ili kao peta kolona u bojnim redovima. Nitko ne voli krtice, podrivače, petokolonaše... ni mi ne volimo sumnjati. Opašimo oko svojih bedara pojas istine, obučimo oklop ispravnog stanja pred Bogom. Obujmo svoje noge u spremnost suočiti se s neprijateljem s učvršćenom postojanosti uzrokovanom Evanđeljem mira i radosnom vijesti. Iznad svega podignite štit spasonosne vjere o koju ćemo moći pogasiti sve vatrene strijele zloga. Vjera nam pomaže da ne mislimo na sebe već to prepuštamo Bogu. Bog misli i djeluje za nas. Što je nama nemoguće, Njemu je moguće. Uzmimo kacigu spasenja i mač kojim rukuje Duh Sveti. Molimo u svako vrijeme, bez prestanka u Duhu i uz suradnju Duha Svetoga. Naše molitve su duhovni izričaji naše vjere. Zalažimo se za sav Božji posvećeni narod znajući da i oni podnose razne agresije, razna nasilja... Ali vjerom u Isusa iščekuju Njegovu slavu.

~ sedmo poglavlje ~

Zaručnik i Zaručnica

Dolazak Isusa Krista aktualizirao je pitanje Zaručnika i Zaručnice. Bila je to slika čovjeku opće poznata. Simbolizirala je ljubav i vjernost. Najljepša slika koja na najpoetičniji način oslikava pripadnost, odvojenje, posvećenje nekome nekoga ili nekoga nekome. Koliko su danas vjernici osviješteni te istine? Pokušat ću da nas podsjetim na neke od njih. Počet ćemo sa događajem vezanim za Ivana zvanog krstiteљem. Jednog dana dođoše njegovi učenici k njemu pa mu rekoše Rabbi, eno Onaj Koji je bio s' tobom sa one strane Jordana, i Kome si ti u prilog svjedočio, krsti, i svi idu k Njemu'. Ivan se nije dao zbuniti: 'Nitko ne može ništa prisvojiti što mu nije dano s' neba. I sami ste mi svjedoci da sam rekao: 'Ja nisam Mesija, Pomazanik, Krist, već sam poslan pred Njim. Tko ima Zaručnicu, Taj je i Zaručnik. Ali zaručnikov prijatelj, koji stoji i sluša Ga od srca se veseli Zaručnikovu glasu. Ovo je veselje sad doseglo vrhunac. On mora rasti a ja se umanjivati!' Ivan je shvaćao svoju veličanstvenu ulogu. Zaručnik je došao odozgo, sa neba, i On je iznad svijeta i svega. Njega je Bog poslao i govori Božje Riječi. Njega je Bog pomazao Duhom bez mjere. Njemu je Otac sve predao u ruke. On je došao jer je ljubio prije nas, a došao je poslan od Oca Koji nas je toliko ljubio da je dao Svoga ljubljenog jedinorođenog Sina. Ivan nije imao zaručnicu, ali je bio svjedokom i prijateljem Zaručnika i ta istina dovodila je njegovo veselje do vrhunca. Zaručnik je došao sa svrhom da se zaruči sa djevojkom, čistom, nevinom, vjernom. Zaručnik

je došao da zaruči Sebi zaručnicu do vijeka u pravdi i pravu, u nježnosti i u ljubavi. Došao je da zaruči Sebi djevicu u vjernosti i spoznaji gospodnjoj. Sam Gospod opisuje Svoj dolazak po Zaručnicu, djevicu, mudru djevojku, koja se opremala i spremna izašla Njemu u susret. Naš vjernički život mnogo puta je sve drugo doli život odnosa Zaručnika i Zaručnice. Bio sam zaručnik i imao sam zaručnicu. Bili su to naši najljepši dani. Odisali su čežnjom da pripadamo jedno drugom. Tako smo voljeli biti zajedno. Opisao bih to jednostavno imali smo srca u srcima jedan drugoga. Nitko i ništa nas nije zanimalo više od činjenice da imamo jedan drugoga. To smo čuvali, to smo ljubili i do toga nam je neizmjereno stalo. Prvo da nešto kažemo o Zaručniku. Ivan poznat kao krstitelj svjedoči da On dolazi odozgo, sa neba. Jakov to obrazlaže: Ne dajte se zavarati, neka se nitko ne vara, ljubljena braćo moja. Svaki dobar dar i svaki savršeni, obilni, veliki i bogati dar odozgor je. On silazi od Oca svega, Koji daje svjetlo, u sjaju kojega ne može biti promjena ni zasjenjenja zbog mijene'. Sam Isus u razgovoru sa Židovima svjedoči: 'Vi ste od ovoga svijeta, Ja sam odozgo, od neba...' Za krštavanja svega naroda bi kršten i Isus. Kad je izašao iz vode počeo je molit. I dok se molio, otvorilo se nebo i side s' neba na Njega Duh Sveti... Kad se nalazio u sinagogi i podučavao, pruže Mu svitak proroka Izaije i On se namjeri na mjesto gdje je bilo pisano: 'Na Meni je Duh Gospodnji, jer Me pomazao. Poslao Me da donesem radosnu vijest... da, Bog je tako ljubio svijet, tebe i mene, da je dao Svoga jedinorođenoga Sina da ne pogine ni jedan koji u Nj' vjeruje, već da ima život vječni.' Otac je poslao Zaručnika da zaruči onu koja bude vjerovala. Krist je ljubio Crkvu. Krist je ljubio onu koju je i Otac ljubio. Nismo mi ljubili Boga, nego je On ljubio nas i poslao Sina Svoga kao žrtvu pomirnicu za naše grijeha. Krist je ljubio Zaručnicu i Sam Sebe predao za nju da je posveti čisteći je u kupelji vode uz pratnju Riječi, da Sam Sebi privede Zaručnicu – Crkvu kra-

snu, bez ljage bez bore, bez ičega tomu slična da bude sveta i bez mane.

Kad je izvršio predanje u cijelosti, došao je od Oca i vratio se ponovo Ocu. Odlazim Svome Ocu i vašem Ocu, Svome Bogu i vašemu Bogu. Poveo je učenike u blizinu Betanije, blagoslovio ih i dok ih je blagoslivljao, rastade se od njih, bi uznesen na nebo. Na njihove oči bi uzdignut u zrak i oblak Ga ote očima njihovim. I dok su uprtih očiju u nebo gledali kako Isus odlazi najedanput stadoše kraj njih dva čovjeka u bjelini i rekoše im: 'Galilejci, zašto stojite i gledate u nebo? Ovaj isti Isus Koji je uznesen na nebo između vas opet će se vratit isto onako kako ste Ga vidjeli da odlazi na nebo'. Oblak Ga je oteo njihovim očima. On će se opet vratit. Mi preostali za dolazak Gospodina, mi živi nećemo preteći umrle. Skupa s njima biti ćemo odneseni u zrak na oblacima u susret Gospodinu. I tako ćemo zauvijek biti s Gospodinom. Tko smo to mi. Preostali živi i umrli u Gospodinu? Zaručnica Kristova. Nakon odlaska Isusa sa zemlje, Bog Ga je uzvisio desnicom Svojom i postavio baštinikom svega. Sin, Koji je bio odsjaj slave Očeve i Koji je otisak Njegove Biti, jedno vrijeme bio je učinjen nižim od anđela, ali Ga onda ovjenča slavom i čašću i sve podloži pod noge Njegove, izuzev Samog Sebe. Pošto Ga je uzvisio dao Mu je Svoje obećanje, obećanog Duha Svetoga da Ga izlije na one koji Ga primiše. Da ukrasi djevicu, zaručnicu djevojku Svoju, da je opremi u blistav, čisti lan. Lan zapravo označuje pravedna djela svetih. Kako se postaje i ostaje zaručnicom? Vjerom u Boga i Onoga Koga On posla, ljubljenog Sina Njegovog, Isusa Krista Pomazanika. Zvanje i stanje dolazi odozgo, sa neba. Tko se odozgo ne rodi, tko se ne rodi od vode i Duha Svetoga, taj ne može ući u kraljevstvo nebesko. Što je rođeno od tijela, tijelo je, što je rođeno od Duha, duh je. Vjera dolazi od propovijedanja, nastaje od slušanja onoga što se govori, radosne vijesti koja je došla s usta Krista Sa-

moga. Vjera označava stav našeg srca da prihvaća u cijelosti istinu radosne vijesti. Vjera označava izbor oslonca i povjerenja. Odlučio sam i izabrao sam da se oslonim da se pouzdam, da se priljubim Isusu. Duh Istine uvodi nas u svu istinu o nama, o svijetu i o Bogu. Po Duhu Svetome smo osvjedočeni o vlastitoj zabludi s obzirom na grijeh. Duh Istine nam otkriva potrebnu istinu – da smo grešnici i da je plaća za grijeh smrt, a milosni dar Božji jest život vječni u Kristu Isusu, Gospodinu našem. Tko vjeruje u njega ima život vječni. Kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinji, tako je morao biti podignut i Sin Čovječji, da svatko tko Ga vjeruje, pogledom na križ i silom križa primi milost ozdravljenja od grijeha i njegovih učinaka. Kad su čuli vijest o Isusu, slušajući, duboko se u srcu potresoše te rekoše Petru i ostalim apostolima: 'Braćo, što da činimo?' Čuvar tamnice kad je vidio vrata otvorena htjede izvršit samoubojstvo. Pavao ga pozva da to ne čini jer svi zatvorenici još su bili ondje. Drščujući, tamničar je pao pred Pavla i Silu, zatim ih izvede i upita: 'Gospodo, što mi treba činit da se spasim?' Vjeruj u Gospodina Isusa, pa ćeš se spasiti ti i tvoj dom. Pokajte se i obratite se, neka se svaki od vas krsti u Ime Isusa Krista za oproštenje grijeha, tako ćete primiti dar – Duha Svetoga. Ni više ni manje. Više se ne traži, a manje ne prolazi. Vjera u Boga nije političko pripadništvo istomišljenicima. Vjera u Isusa je ljubav Zaručnika i Zaručnice.

Djelo propovijedanja je revnost kojom službenici Božji po Božanskoj revnosti i Božanskoj ljubomori rade na zaručama. Služe Zaručniku da privedu sebi djevojku čistu, neokaljanu, djevicu. Služe da ohrabruju i njeguju djevicu u opremanju, u ispunjavanju Duhom Svetim. Kad se dva tijela združe, čovjek i žena, postaju jedno tijelo. Tko se združi s Gospodinom Isusom Kristom, s Njim je jedan Duh. U Njemu smo i mi zajedno sazdana za stan Božji u Duhu. Mi smo hramovi Božji i Njegov Duh prebiva u nama. Naša vjera se

ne oslanja na našu ili uopće na ljudsku mudrost, nego na Božju snagu u očitovanju Duha i snage. To je duhovna oprema Crkve – Nevjeste – Zaručnice. To je oprema za dan pojave Krista u slavi. Za dan koji Ženik priprema Svojoj Zaručnici. Kakav će to samo dan bit! Kad Gospodin govori Sionu i Jeruzalemu da neće šutjeti, da neće mirovat dok pravda njihova ne zasja ko svjetlost, dok njihovo spasenje ne plane ko zublja. I narod će vidjet Tvoju pravednost i Tvoju slavu svi kraljevi. Prozvat će te novim imenom što će ga odrediti usta Gospodinova. U Gospodinovoj ruci ćeš biti kruna divna, i kraljevski vijenac na dlanu Boga svog. Kao što se mladić ženi djevicom tvoj će se Graditelj tobom oženiti i kao što se Ženik raduje Nevjesti, tvoj će se Bog tebi radovati. I tada će se doista očitovati pravednik i onaj koji je služio Bogu. Vidjet će se razlika onih čistih, svetih djeвица i onih koje to nisu bile. Umišljanja, tvrdnje... stavovi otopit će se kao što se topi led na suncu. Ona koja je trpjela i čuvala svoju vjeru, ona koja se borila u plemenitim bitkama, ona koja je ustrajala u trci koja joj je bila određena, ona koja se Imena Gospodnjeg bojala, sunce pravde će ogranuti, sa zdravljem u zrakama, ulazit će u slavu poskakujući u dan koji joj Zaručnik sprema. Vidjet će se da nije bilo uzalud služiti Bogu. Da nije bilo uzalud slušati, pokoravati se i u poniznosti dati se voditi u Svetost Duhom Svetim. Na gozbi kod Levija, farizeji i njihovi književnici mrmljali su na Isusove učenike i prigovarali Isusu u vezi posta i molitve, a On im je odgovorio: Zar možete natjerati svatove da poste dok je Zaručnik s njima?' Doći će vrijeme kad će im ugrabiti Zaručnika, tada će oni, u to vrijeme, postiti!' Kao vjernici svjedoci smo da su ugrabili Zaručnika i ubili. Svjedoci smo da je Zaručnik umro, za Svoju Zaručnicu, uskrsnuo i uzašao na nebesa. Sada je zadaća Zaručnika da zagovara i da moli za Zaručnicu da je nitko ne bi ugrabio na prijevaru ili je zaveo. Vrijeme velikog pritiska, vrijeme je pokušaja da se Zaručnica otme iz vlasti Kristove. Izašli su mnogi i izlaze i

mnoge zavode i odvode od Krista. Izrael je bio nazvan bludnicom, jer je napustio izvore žive vode i iskopao sebi kladence. Mnogi nažalost, podcjenjuju sve opomene i sva učenja što nam ih Gospod i apostoli ostaviše. Neće Bog dopustiti – to mnogi tvrde. Sjetimo se Adama i Eve. Sjetimo se Kaina i Abela i mnogih drugih. U onaj dan u koji s njega okusiš umrijet ćeš. Ali se bojim sada da kao što je zmija zavela Evu svojim lukavstvom da se tako ne pokvare vaše misli i ne zavedu od srdačne i iskrene i čiste odanosti Kristu. Jer čini se da se lako pomirujete kad dođe netko i propovijeda vam drugog isusa ili kako olako primete druge duhove, različite od Duha Kojega vam je Bog dao.

Sotona je krvnik ljudski od početka, ubojica, tako kaže Gospodin Isus Krist. Biti ubijen znači biti mrtav. Onoga časa kad nas davao navodi na nevjeru svome Ženiku, toga časa on nas usmrćuje. Ja to ne vjerujem! Ja ne mislim tako! Ja to ne osjećam i ne doživljavam tako! Ja u vaše tvrdnje vjerujem, jer znam da mrtvi doista više ne čuju, više ne vide, više ne razumiju, više ne vjeruju, više ne osjećaju ... pa oni su mrtvi. Ubila ih je nevjera. Usmrtila ih je neposlušnost, nepokornost, neponiznost... vjerovali su ocu laži. U Rimljanima u sedmoj glavi imamo vrlo interesantan segment o kojemu apostol Pavle piše: Grijeh je iskoristio priliku i ulovio me u zapovijedi. Prevario me i uhvatio i zavarao i ubio me. Zapovijed je sveta i pravedna i dobra ali sama zakonska odredba koja je bila namijenjena i određena da donese život u stvari potvrdila se za mene kao smrt. Znamo da je zakon duhovan, ali moramo znati da bi ga mogli činiti vjerom u Isusa moramo usmrtiti grješni zakon u svome tijelu. Ako smo tjelesni zbunjeni smo i smeteni jer ne ostvarujemo i ne izvršavamo što bismo htjeli, nego što čak naš moralni instinkt osuđuje, mi to činimo. Danas imate mnoštvo zapovijedi i moranja, a malo i sve manje sile životvorne, Duh Kristov Koji čini u nama da rađamo obiljem rodova čineći pra-

vedna djela u očima Božjim pogonjeni ljubavlju koju je Bog izlio u nas po Duhu Kojeg nam je dao. Sveti Duh oživljuje. Zakon ili slovo zakona ubija. Isus je Taj Koji nas je osposobio po Duhu Svetome i učinio podesnim i dostatnim da budemo istinske žive sluge i djelitelji Novog Zavjeta i spasenja vjerom u Isusa. Grijeh je ubojica. Svako navođenje na grijeh je ubojstvo ili nastojanje da se nekoga usmrti. Zato imamo takvu žustru borbu tijela i duha, tjelesnih i Duhovnih. Tjelesni ljudi ma bilo koje vjeroispovijesti žestoko se suprotstavljaju i odbacuju Duha, te stvarne sile pobožnosti. Ali kadgod se čovjek obrati u pokajanju Gospodinu ta suprotnost i to pokrivalo se odstrani i makne. Gospodin je Duh, a gdje je Duh Gospodnji, tamo je sloboda, oslobođenje od ropstva, sloboda od smrti. Vjerujući, Nevjesta, Zaručnica otkrivena lica gleda u Božju Riječ kao u ogledalu slavu Gospodnju stalno se preobličujući u sam Njegov Lik sa sve jačim stupnjem slave i sjaja. To poticanje, to htjenje i to djelovanje čini Gospod Koji je Duh i Koji je izlio Duha Svetoga na nas. Uoči skorog dolaska Isusa doći će čas kada će svaki koji vas ubije duhovno ili fizički misliti da Bogu služi. To će činit jer nisu upoznali niti poznaju ni Oca ni Sina a ni Duha Svetoga. Vjeruj te mi – kaže Gospod. Slušao sam osobno ljude koji su razarali djela Božja, koji su ubijali stečevinu krvi Kristove, kako kao prave ubojice ne vide ništa krivo u sebi, nego iz tih razloga oni su to morali učiniti. Bog je to dopustio. Ja se slažem da mnogo puta se ne bi duhovno odmaknuo od mnogih duhovnih mrvica da Bog nije dopustio da me udare svojim ubilačkim dahom i na taj način me prisilio da se iselim iz groblja. Narod moj gine jer nema znanje a znanje potiče i širi sveto svećenstvo. Prosvijetljeni i vođeni Duhom Svetim. Ispunjeni i uvedeni u istinu, Duhom Istine. Zaručnica je u velikoj opasnosti i jedina je opstojnost da čuva vjeru u Isusa po Duhu Svetom bez obzira na vremena i okolnosti.

~ osmo poglavlje ~

Svadba Janjetova

Svadbe su uvijek dani radosti, vrhunci želja i ostvarenja. One su završeci određenih vremena i počeci novih duhovno dubokih odnosa. Crkva kao Nevjesta, kao Zaručnica kao djevojka i djevica očekuje zaključivanje vremena iščekivanja i svadbom ulazi u trajno vrijeme zajedništva. Kad se sjedine dvoje postaju jedno i ostaju jedno. Crkvena veza, veza Zaručnice i nebeskog Zaručnika ostvaruje vezu koja traje vječno i više ih nitko ne može razdvojiti. Što Bog sjedini u Svojoj Slavi to ostaje u vječnosti ovjenčano slavom i povezano nerazrješivim konopcima ljubavi. Svadba Janjetova je veliki događaj za nebo. Janje Koje uzima grijehe svijeta, onu koju je otkupio krvlju svojom, onu za koju je položio Svoj Božanski život uzima u Svoju slavu, postavlja ju pored Sebe i vjenčava Se za nju Svoju Zaručnicu, urešenu, ukrašenu i slavom odjevenu On uzima za ženu. Sin Božji se ženi. Izrael je bio Božja žena, ali se ona odala bludu. Stečena krvlju pravednika, Zaručnica ostaje vjerna, čuva svoju čistoću, svoje posvećenje samo za Onoga Koji joj je namijenjen i Kome se ona u svojoj vjeri srcem predala. Zato u Riječi stoji, radujmo se, uzvikujmo od radosti, radujmo se u veselju i pobjednički. On pobjedi za nas! Svadba je dan vjenčanja onih što pobijediše u Njemu. Slavimo, proslavljajmo, dajmo Mu slavu i čast, jer konačno dođe svadba, približi se pobjednički dan i Nevjesta pobjedi i uđe na svadbu Janjetovu kao pobjednica. Spremala se i opremala kroz mnoga trpljenja i nevolje i opremila se i pripremila se kao Zaručnica, kao

vjerna Nevjesta, kao čista djevojka i djeвица. Obučena u fino laneno platno, tako blistavo i tako bijelo. Ono govori o pravdi pravednih, ono znači da su pravedni vjerom srca primili opravdanje. Ono predočuje, stavlja na gledanje svim svjedocima život, pobožan i Bogu mio. Haljine oprane krvlju Kristovom. Lan svjedoči o duhovnim djelima i ponašanjima svetih, odvojenih za Boga. Lanene haljine svjedoče da je Zaručnica pozvana i odazvala se pozivu da bude i da živi vođena Duhom Svetim u ispravnom stanju pred Bogom. Izabran i pozvan i odazvan, Bože kako milostivo stanje. Otac, ona što bi i je u ispravnom stanju pred licem Njegovim izvodi pred Sina Njegova i vjenčava je sa Sinom Svojim. Zaručnica se vjenčava sa Janjetom i zauvijek ostaje žena Njegova. O kako blaženstvo kriju lanene haljine. Kako su blaženi svi odjeveni u njih i kako im lica srećom odsjajavaju. Kako jesu blaženi svi koji se okitiše, uresiše i vjerom u Isusa opremiše pozvani i dozvani na večeru Janjeta, na svadbu Janjetovu. Bog je poslao Svoje obećanje Duha Svetoga da posveti i u svetosti očuva Zaručnicu, da je potiče, da joj daje htjenje i djelovanje dopadnosti. I danas kad nas Isus zove i doziva, potiče i hrabri na ustrajnost, sjetimo se ove pozicije koja je samo ljudski toplo opisana, a Duhom Svetim vođena i ostvarena. Sjetimo se sa koliko mnogo savjeta, opomena, poduka, poučavanja... otkrivenja, govora i dozivanja u pamet i u srce, Duh Sveti nastoji da nas pripremi za poziv gornjeg zvanja. Sjetimo se da su mnogi zvani, mnogima se govorilo, a nas je ta milost presvjedočila, pozvala... jeli nas doista i dozvala, ostaje na nama, na našoj volji i našoj odluci. Jeli nas dozvala da se našosmo kao On, sveti pred licem Njegovim, posvećeni samo Njemu, ispravni u očima Njegovim, očuvani vjerom i vjernošću Njemu po Duhu Svetome.

Imamo jednu vrlo ozbiljnu priču o kraljevskoj svadbenoj gozbi od samoga Gospodina ispričanoj. Ta priča u svom

završnom dijelu donosi jednu vrlo bolnu istinu – premda su mnogi zvani, ipak ih je malo izabranih. Priča počinje pripremom svadbene gozbe koju je Kralj pripremao i priredio Svome Sinu. Došlo je vrijeme da se pošalju sluge sa pozivnicama uzvanicima. Sluge su uredno izvršile svoju zadaću, izručili su pozivnice, ali pozvani ne htjedoše se odazvati. Razlozi su bili različiti. Ali u samoj osnovi – oni nisu imali interes u tome. Oni nisu marili za to! Kao i u Noino doba, Noa je sto dvadeset godina propovijedao pravdu, ali slušatelji nisu pokazivali ozbiljan interes. Kao u Lotovo doba, kao i u doba u kojem i sami živimo, tko mari, tko se ozbiljno uznemiruje, tko bdije i tko odgovorno shvaća svoj poziv i svoju pozivnicu krvlju Krista ispisanu. Uzvanici su u svim vremenima kao i danas imali svoje interese vezane uz imanja, zvanja, statuse, poslovanja, usluge i trgovine. Iako je svadbena gozba bila zgotovljena i punina njenog vremena se približila, nažalost, uzvanici se ne udostojahu odazvat. Uzvanici se ne nađoše dostojni. Kraljeva svadbena gozba bila je pripremljena ali uzvanici ne biše spremni. Kralj se razljutio. Srdžbom planu na one koji se držu sluge poslane sa pozivnicama da uhvate izgrde i ubiju. Pogubi ubojice i grad im ognjem uništi. Na mjesto onih koji su bili pozvani a nisu marili za Kraljevu svadbu i za ženidbu Njegova Sina, Kralj naredbi da sluge izađu na raskršća putova te pozovu na svadbu koga god nađu, zle i dobre. Tako se svadbena dvorana napuni gostiju. Kad nisu htjeli uzvanici, Kralj pozva druge. Kad je Kralj ušao u svadbenu dvoranu, zapazio je čovjeka koji nije poštivao osnove protokola – obući svadbenu ruhu. Došao je bez svadbenog ruha, kao što to čine moralno raspušteni ljudi. Po Kraljevoj naredbi bio je vezan i bačen van u tamu gdje će biti plač i škrgut zuba. Zaista, kažem vam, toliko vjere ne nađoh ni u koga u Izraelu. Zato vam velim da će mnogi doći sa istoka i sa zapada te sjesti za stol s Abrahamom, Izakom i Jakovom u kraljevstvu nebeskom dok će sinovi kraljevstva biti bačeni u krajnju tamu gdje će

biti plač i škrgut zuba. Na pogane se izlila milost. Sveti Ostatak Izraela i pozvani i odazvani iz svih krajeva zemlje ući će na svadbu Janjetovu. Svi oni u kojih je vjera u Isusu oživljena i njih učinila živima za Isusa. Kada dođe Gospodar i nađe one koji su Mu vjerovali i koji pod krilima vjere čekaju i iščekuju Njegov povratak. Oni koji nisu marili za Gospodinov povratak skoro će biti kažnjeni i primit će kao kaznu sudbinu među licemjerima. Među svim onima što ne udoše, ostadoše vani gdje će biti plač i škrgut zuba. Tko ima dat će mu se, tko ima Isusa imat će život u vječnosti, tko ima Isusa ima Zaručnika i on je Zaručnica Njegova, obiluje i još će obilovat. Onomu tko nema oduzet će se i ono što ima. Tko nema Isusa nema ni života i taj život što živi oduzet će mu se i nekorisni sluga izbacit van, u tamu, tamo gdje će biti plač i škrgut zuba. Kako će jezivo zvučat riječi – ne poznajem vas! Kako će stravično odzvanjati – ne znam odakle ste! Mnogi će se pokušavat identificirati – pa mi smo oni što smo govorili Gospodine, Gospodine! U Tvoje Ime i pomoću Tvoga Imena izgonili smo zle duhove i čudesa činili? I kako čudesno će izgledat – nikad vas nisam poznavao. Odlazite od Mene zlotvori. Odstupite od Mene. Mnogi će tada početi škripom zuba i velikim plačem jer vidješe same sebe istjerala van.

Mnogi nisu shvaćali Pavlovo pitanje: - 'Jesam li vam postao neprijatelj iznoseći vam istinu?' Govoreći vam istinu i postupajući tako iskreno s vama?' Živimo u svijetu fikcije, svijetu izmišljenih vrijednosti, svijetu lažnih pretpostavki i izmišljenih stvari. Živimo u svijetu mnogih iluzija i iluzionista. Oni se igraju s' nama obmanjujući nas neosnovanim nadama, neostvarljivim maštama i pustim tlapnjama. Svijet fikcije i iluzija ima svoj šator u crkvama. Nude se varljive i neostvarive utvare i opsjene. Kad se hranimo i pojimo, mnogo toga je obojeno umjetnim bojilima. Okusi su dobiveni raznim aromama, dodacima ugodna mirisa. Aroma

jagode, a da nema baš nikakve veze s' jagodom. Prirodna aroma ne znači da je od jagode, nego znači da je proizvod iz nekih jeftinih i za utjehu, proizvoda iz prirode, možda neke vrste drveta ili životinje. Bitno je stvorit dojam da piješ jogurt s jagodom. Bitno je stvoriti ugodan miris i ugodan osjećaj da služiš Bogu. Kao da ne znamo da je knez ovoga svijeta i iluzionista, ali naš Zaručnik kaže: 'Ja poznajem Svoje. Neka se odijeli od zloće svaki koji zaziva Ime Gospodnje!' Licemjerstvo, lažno predstavljanje i prikazivanje postalo je pogodena aroma, ugodno sladilo i privlačno bojilo da se zadovolji konzumirajući prohtjev tijela, želja za ugodnim mirisom, okusom i ugođajem. Ali Zaručnik kaže: 'Ovaj me narod štuje usnama, a srce mu je daleko od Mene. Uzalud misli da me štuje dok naučava kao moju nauku zapovijedi ljudske.' Zaručnik, želi da zadobije i da ima srce svoje zaručnice. Kad ima njeno srce ima i nju. Zaručnica je Zaručnikova zadovoljština, ali i Zaručnica u svom srcu nosi zadovoljstvo pripadnosti Kristu. To znači da ni posao, ni neke druge osobe ili prijateljstva nemaju mjesta između njihovih srca. Zaručnica ostavlja sve, sve što uzima njeno najbolje vrijeme, njenu pažnju, novac, ljubav, interes. Ona stoji u srcu sa istinom – Tvoja sam i samo Tvoja. Nitko mi nije važniji od Tebe. Ti Si sva moja ljepota koja označava jaku čežnju za Tobom i želju da budem s Tobom. Uoči dolaska Isusa Krista, Duh Sveti ima zadaću da nas ohrabruje i da nas potiče. Zaboravljajte i stavite po strani ili na drugo mjesto, sve što vam uzima najbolje od najboljega. Svijet razvija fikcije do savršenstva, iluzije do perfekcija da nam zaokupira srca da bismo kao narod Božji Njega zaboravili. Idemo mi u crkvu, čitamo mi Bibliju i držimo se mi kršćanskih doktrina. Slavimo mi, podižemo ruke, trudimo se... ali zaboravljamo da Bog nije čovjek, ne gleda kao što čovjek gleda. Čovjek gleda na oči, a Gospodin gleda što je u srcu. Mi zaboravljamo da Bogu ne trebaju naše vrline i vrsnoće nego: 'Daj mi, sine Moj, srce svoje,...!' 'Kada predamo svoja srca.

Bog od njih čini nova srca i novi duh udahnjuje u njih, da bismo ne svojom silom i svojom snagom, već Duhom Njegovim hodili, čuvali i vršili volju Njegovu. Da bi čovjek bio sposoban učit što je to volja Božja, valja mu se ispuniti Duhom Njegovim. Nije uzalud psalmista molio za čisto srce i za Duh pravi. Svi Božji ljudi do danas znaju da je vjera stvar i stav srca. Kad je srce u rukama Božjim i usta su, i oči su, i želje su, i ruke su i noge su. Kako glamurozno i svečano vjenčanje očekuje Zaručnica sa svojim Zaručnikom, prijestolje je Tvoje, Bože u vijek vjekova, i pravedno žezlo – žezlo je Tvog kraljevstva. Ti ljubiš pravednost, a mrziš bezakonje, stoga Gospodin, Bog Tvoj, Tebe POMA-ZA uljem radosti kao nikog od Tvojih drugova. Smirnom, alojom i kasijom mirišu Ti haljine, iz dvorova bjelokosnih harfe te vesele.

To je Zaručnik, a Zaručnica – nije li prekrasna? Jedan od sedam anđela reče Ivanu, dođi sa Mnom! Pokazat ću ti Nevjestu, Janjetovu ženu. Odvede me tada u Duhu na široku i visoku goru i pokaza mu sveti grad, posvećen grad Jeruzalem kako silazi s' neba od Boga, sa slavom Božjom u sebi. Obučen u Božju slavu – u svoj svojoj krasoti i sjaju. Njegov sjaj i odsjaj, bio je sličan, nalikovao je dragom kamenu kao što je jaspis koji sja čisto kao kristal. Veliki, sveti grad koji silazi sa neba Njegova je Zaručnica bez ljage, bez mane – pobjednička crkva sagrađena na temeljima evanđeoske istine, ispunjena, rođena i vođena Duhom Svetim. Nije li prekrasna. Kako su uska vrata, tijesan put koji vodi u život i malo ih je koji ga nalaze. Mnogo je zvanih ali je malo odabranih. Malo je onih koji su bili i jesu spremni dati cijelo srce svoje. Ako nam srce nije predano Kristu – Zaručniku u cijelosti, bit će prostora i vremena za flert. Flert ili udvaranje, puno puta i bez ozbiljnih namjera, ali odnos Zaručnika – Kralja i Zaručnice – crkve to ne podnosi. Ljubakanja sa svijetom, koketiranja, zajedništva, isti jarmovi – Bog je ljubo-

moran i dolazi dan kad će se Njegova ljubomora raspaliti kao oganj na sve one koji su se okrenuli prijeveri i lažnoj ljubavi. Tada će mnogi shvatiti kako su ozbiljne riječi – ne ljubite i ne gajite osjećaje za svijet ili stvari koje su u svijetu ili od svijeta. tada će mnogi shvatiti – ako netko ljubi svijet, u njemu nema ljubavi za Oca. U Njemu nema ljubavi Očeve izlivena po Duhu Koji nam je dan. Mnogi će razumjet značenje istine kao – odvojite se i odijelite se od njih. Izadite i ne dotičite se bilo čega nečistoga, tada ću vas primiti ljubazno i postupati prema vama s naklonošću. Bit Ću vam Otac, a vi ćete biti sinovi i kćeri Moje. Bit ćete Nevjesta Sina Moga. Zaključak je – mnogo je zvanih ali je malo odabranih. To mnoge navodi da razmišljaju da nije do njih nego do volje Kralja. Očito je da neki nisu marili iako je volja Kraljeva bila da dođu na svadbu Njegova Sina, kao što je očito i da bez adekvatnog svadbenog ruha, bez haljina od lana uvezenih ofirskim zlatom, u to vrijeme najčistijim, koje govore o svetosti i posvećenju i čistoći bez koje nitko i nikada neće prisustvovati svadbi Janjeta. Ostaje nam još puno dojmljivih savjeta koje nalazimo zapisane u Titovoj poslanici, a njihov sadržaj nosi u sebi odgovornost i ozbiljnost u kršćanskom životu od svih sudionika i u svim okolnostima kao i na svim razinama ili nivoima, da Božja Riječ ne bude izvrgnuta prijekoru, nepovjerenju a ni izrugivanju ili huljenju. Savjetuje se blagost, podložnost, suzdržljivost, razboritost kao ures ili ukras Zaručnice, kršćanina koji u srcu i Duhu služi na čast nauku i učenju koje je od Boga našeg Spasitelja. Traži se da se Nevjesta pokaže u svakom pogledu kao uzor dobrih djela i posvećenog truda. Na Zaručnici je da ima najstrože poštovanje prema istini i čistoći, a u držanju i naučavanju da se pokaže istinitost i ozbiljnost. Odgoj koji nazivamo milošću Božjom, odgojio nas je i još nas odgaja da odbacimo i da se odrekemo svake bezbožnosti i svake vrste nevjere i nepovjerenja prema Bogu. Da odbacimo strastvene svjetovne želje. Nevjesto, nama je određeno da živimo u ovim posljed-

njim danima promišljenim, sustegnutim, poštenim i umjerenim životom po Duhu. Znam da to nije uvijek lako ali je ostvarivo uz pomoć i suradnju Duha Svetoga.

Naš ures je duhovno zdrav život u ovom sadašnjem svijetlu i vremenu. Mi smo svjetionici a Duh Sveti je goruće svijetlo u nama. Mi ne odgovaramo za odluke brodova, ali odgovaramo za svijetlo. Mnogo puta se umorimo, posustanemo pa nam se čini da i ne možemo dalje, jer sve je protiv nas samo je Bog s nama i za nas a to je i najvažnije! Velika protivljenja i poticanje nemoći nalazimo unutar samog sebe. Naše tijelo se suprotstavlja Duhu, a Duh se suprotstavlja našem tijelu. Zna Gospodin da Nevjesta bez Njega ne može ništa. Zna On da je Zaručnica samo mladica nakalemljena na Izvor snage i života. U ispunjenju Njegovim Duhom mi dobivao i imamo snagu za sve u Kristu Koji nas oprema i osposobljava na sve sa krajnjim ciljem svadbe Janjetove. Njegova sila nas oprema do te mjere da dorastemo svim izazovima i rugačima, u Njemu za bilo što. On nam ulijeva unutrašnju snagu jačajući našeg nutarnjeg čovjeka. On obnavlja u Duhu naš um u kojemu mislimo. On nas ispunjava u obilju da budemo doista neovisni od bilo čega ili bilo koga drugog. On ukrašava Svoju djevicu uljem, uljem radosti, životvornim uljem... djelotvornom silom i snagom da živimo život za Njega i dostojan Njega. On je Izvor svakovrsnog mira koji Nevjesti nadilazi razum i razumijevanje i čuva srce njeno i misli njene. Često pogrešujemo i to nas iznova i iznova uvijek boli. Ako možemo ili mislimo da to nije istina da grijeshimo – lažemo. Dok smo u ovim bijednim tijelima zato koristimo blaženu milost da čistimo i peremo svoje haljine u krvi Janjetovoj da bismo oprani krvlju Njegovom imali vlast i pravo približavati se Njemu, drvetu života. Mi se ukrašavamo i mi se urešavamo. Mi rastemo, mi se preobličavamo da u času pojave Njegove slave možemo biti ugotovljeni. Danas mnoge više zanima vrijeme, mjesto i okol-

nosti vezane uz svadbu Janjetovu, nego važnost – biti spreman. Bog nam je Svoje Riječi stavio u usta i srca u sjenu ruku svojih sakrio nas je da bismo mogli biti i održati se kao narod Njegov, kao Zaručnica Sina Njegova i u punini vremena očitovat se kao takvi, kad nas Bog bude objavio kao Zaručnicu Sina Njegova. Klicanje i radost nebom će odjekivati. Trube i harfe uveseljavat će svadbu Janjetovu. Odjekivati će zahvalnice i glasovi hvalospjevi Bogu i Zaručniku. Danas i do tada, Gospodin je Tješitelj naš. On nas opasava snagom mišice Svoje. Zato, svi vi koji težite za pravdom, koji Gospodina tražite i koji se u Isusa Krista uzdate, nećete se posramiti. Čuvajte i nadalje haljine svoje čistima i srca svoja ispunjavajte Duhom Svetim. Ne oslanjajte se na razbore svoje, na moćnike ove zemlje i svoju mišicu ne smatrajte stupom oslonca. Ne dotičite ništa nečisto. Klonite se zlih i đavolskih nauka koje se izruguju s' istinama Gospodnjim. Tko ima Isusa doista ima život. Tko nema Isusa nema života unatoč pozitivnom mišljenju, snazi izgovaranih riječi, univerzalnih zakona vjere i bogatstva iz ustava nebeskih. Ni božanska zdravlja, ni moći, ni sile, ni gore da premještamo, ni sebe da predamo ognju. Svatko može mislit o Isusu što hoće, može vjerovat i govorit o Duhu Svetome što mu bi dopušteno. Ostanimo Nevjestom do kraja znajući da sve ima svoje vrijeme i da će Bog u punini vremena očitovat Svoju istinu o Zaručnici i o Svadbi Janjetovoj. Sve što je lažno i čemu je otac sotona propast će.

~ deveto poglavlje ~

Ne svi

U Isusu smo postali Božja baština, nasljedni dio. I sami smo postali baštinici, jer smo unaprijed izabrani, određeni u skladu s' Njegovom namisli. Bog nas je u Isusu izabrao prije stvaranja svijeta da budemo sveti i bez mane pred Njim. Prije stvaranja svijeta istinski nas je odvojio za Sebe kao Svoje u Kristu. U Svojoj ljubavi namijenio nam je i planirao za nas da budemo posvojeni kao Njegova vlastita djeca. Predodredio nas je po sebi za sinove u Isusu Kristu. I Izraelci koji su se prvi nadali Kristu i neznabošci koji su čuli Riječ Istine i povjerovali i priklonili se i oslonili se na Isusa Krista i zapečaćeni su pečatom davno obećanog Svetog Duha. Taj Duh postao je garancija našeg nasljedstva, prvi plod, zalog i pred okus, kapara naše baštine u očekivanju i iščekivanju svog punog izbavljenja i našeg stjecanja potpunog Božjeg vlasništva, na hvalu slave Njegove. Kako nam je potrebno obilje Duha mudrosti za otkrivenje i uvid tajne nama darivane. Oči naših srca da su svjetlom natopljene da budu do krajnosti prosvijetljene da bismo mogli uvidjeti, spoznati i shvatiti koliku nadu pruža Njegov poziv koliko bogatstvo slave krije Njegova baština među svetima i kako je bogato Njegovo slavno nasljedstvo u Njegovim svetima i odvojenima. Sa dolaskom Isusa Krista po nevjestu, sa svadbenom večerom Janjetovom ne mijenjaju se biblijske istine, niti se Bog mijenja. Pismo govori istinu o Bogu ali istinu i o čovjeku, kako onome koji vjeruje tako i o onome koji Boga ne vjeruje. Riječ posebno dotiče grupaciju onih koji vjeruju i

predskazuje razvoj vanjskog oblika religioznosti. Mnogi će otpasti od vjere ili kako mi to volimo reći – pojavit će se veliki otpad. Izaći će učitelji koji neće ispravno iznositi Riječ Istine nego će propovijedati lukavo izmišljene bajkovite stvari i mnoge povući za sobom. Za one koji budu ustrajali u vjeri u Njega i istinu Njegove Riječi, predskazano je veliko trpljenje, vremena velikih nevolja i progonstava. Još je Gospod u svom učenju govorio Petru: Šimune, Šimune, pazi, sotona je dobio dopuštenje da vas može rešetati kao pšenicu, ali Ja Sam molio za te da tvoja vjera ne malakše. Tako i ti... učvrsti svoju braću! I doista, crkva je kroz sve vrijeme prolazila kroz sito i rešeto. Riječ, naročito poslanice, pune su ohrabririvanja i savjeta da vjerujući ne sustanu i klonu. Promotrite pomno Onoga Koji je od grešnika podnio takvo protivljenje protiv Samoga Sebe, da ne sustanete i ne klonete duhom. Razmišljajte o Isusu Koji je pretrpio takvo bolno protivljenje i gorko neprijateljstvo protiv Sebe, ocijenite i uzmite sve to u obzir u usporedbi s našim kušnjama da se ne izmorite, da ne gubite hrabrosti te da ne omlačate ili omlitavite u svom duhu. Nije lagano na dugo vrijeme trpjet protivljenje i svakovrsno neprijateljstvo i pritom ne kloniti u sebi. I David govori da je iznemogao od jecanja, od žalosti oko mu je slabilo, jer je imao mnogo, mnogo neprijatelja. U svakom slučaju ako želimo stići do kraljevstva nebeskog, ako želimo postići cilj svoj – spasenje duše, put nas vodi kroz mnoge nevolje. Drugog puta nema! Na putu moramo biti trijezni, budni i stalno bdjeti, jer uz put naš protivnik, sotona obilazi kao ričući lav čekajući da ugrabi priliku da koga klonulog proždere. Predskazivanje Riječi o stanju vjernika uoči Kristovog dolaska nije Božja volja već Božje znanje kroz providnost. On je znao i Svetim Duhom jasno i izričito govorio da će se u posljednjim vremenima neki odvratiti od vjere, obazirući se na zavodničke duhove i demonske nauke. Taj proces krenuo je paralelno sa procesom evangelizacije u Duhu Istine. Već je Pavle opominjao efeške starješine pri

opraštanju sa njima da će poslije njegova odlaska provaliti među njih vuci koji neće štedjeti stada, i između njih samih dići će se neki koji će naučavati opaku nauku da odvuku učenike za sobom. Ako pogledamo u povijest crkve možemo se osvjedočit razvoju raznih učenja i ti razredi imaju mnoge podrazrede, i te vrste evoluiraju u nove i nove vrste često put pogubne u još pogubnije.

Učenje je temelj. Mi trebamo i moramo biti građevina sagrađena na temelju apostola i proroka gdje je sam Krist Isus glavni ugaoni kamen. U Isusu je čitava građevina sagrađena, sklopljena, vezana i spojena i podiže se, raste, povećava se u sveti hram u Gospodinu – posvećeno svetište, posvećeno i sveto za Gospodnju prisutnost. Netko mi reče kakve veze ima nauk sa spasenjem? U Isusu Kristu. Upravo u Njemu, i u zajednici jedan sa drugim, ja i ti, mi – mi se ugrađujemo u tu građevinu da stvorimo određeno prebivalište stan Božji u Duhu. Ne znamo li da smo hram Božji i da Duh Božji prebiva u nama? Dođite i ugrađujte se kao živo kamenje u duhovnu kuću, za sveto i posvećeno svećenstvo. Dopusnite Bogu da se od nas samih kao živog kamenja sagrađi duhovna kuća, nastamba Božja. Vjerujemo, priljubimo se, oslonimo se na izabrani dragocjeni ugaoni kamen. Pouzdajmo se u tu dragocjenost da bi upravo taj kamen koji će kod mnogih izazvati spoticanje i sablazan, nama bio ugaonim kamenom – da bismo bili i ostali izabrani rod, sveto svećenstvo, posvećeni narod, narod posebno odvojen za Boga, da upravo po nama pokaže čudesna djela i otkrije krijeposti i savršenstva Onoga Koji nas je pozvao iz tame u svoje čudesno svjetlo, Onoga Koji nas je istrgao iz vlasti tame i prenio u kraljevstvo Svoga ljubljenoga Sina u Kome imamo iskupljenje, otkupljenje i oproštenje grijeha. Taj temelj, unatoč svim našim spoznajama, čvrsto stoji. I danas on je siguran i nepokolebiv i nosi pečat ili natpis. Gospodin poznaje Svoje. Srest ćete mnoge koji su Gospodnji, ali kako želim u dan

pojave slave Njegove biti prepoznat od Njega i da mi On kaže – poznajem te. Uđi u radost Gospodara svojega. Riječ Božja predskazuje vremena kad ljudi neće podnositi zdrave nauke, nego će tražit učitelje da ih podučavaju prema njihovim strastima. Uvijek je bilo teško propovijedat istinu. Danas u poplavi novih nauka naročito iznjedrenih iz karizmatičkih pokreta mi srećemo mnoge koji odvrću uši od istine, a okreću se lukavo izmišljenim bajkama. Tko to ne bi htio biti bogat? Tko to ne bi htio imati božansko zdravlje? Tko to ne bi sotonu satjerao u mišju rupu, a da ne biva proganjen i tlačćen? Tko to ne bi želio biti mali Bog? Tko to ne bi svezao sotonu i uspostavio kraljevstvo nebesko? Tko to ne bi snagom izgovorene riječi mijenjao okolnosti? Tko to ne bi zatražio od sotone da mu vrati ukradeno i da ga sedmerostruko obešteti? Tko? Svatko neduhovan, svatko tjelesan pa i za duhovne to je izazov!? Karizma je odavno izašla iz svojih okvira. To područje puno mistike, puno misteriozne duhovnosti proizvelo je toliko toga što se biblijskim argumentima i činjenicama Svetoga Pisma ne može pokrit. Tumačenja neke nove logike dovode u labirinte teškog snalaženja i još težeg izlaženja iz toga. Slijepe ulice na čijim krajnjim granicama su ponori propasti. Prva dogma, temeljna točka u nauci vjere, mienje koje se usvaja kao sigurno je – Duha Istine svijet ne može primiti, niti Ga vidi niti Ga poznaje. Druga dogma, druga doktrina ili nauka ili teza odnosi se na pitanje svijeta. Tko je svijet? Odgovor je jasan – tko se odozgo ne rodi, tko se ne rodi od vode (Riječi Božje) i Duha Svetoga, taj ne može ući u kraljevstvo nebesko. Što je rođeno od tijela, tijelo je bez obzira na ambalažu! Što je rođeno od Duha, duh je! Treća dogma, tko se vjerom združio s Gospodinom, s Njim je jedan Duh. Te doktrinarne istine nas navode da shvatimo – da smo mnogi udovi jednoga tijela kojemu je Glava Krist. Udovi mogu biti različiti i po uzrastu i po veličini, i po vrsnoći i vrlini, ali zajedničko im je da su jednoga Duha, da imaju jedinstvo Duha, povezanim

mirom. Jedno tijelo i jedan Duh, kao što ste svojim pozivom pozvani samo k jednoj nadi, jedan Gospodin i jedno krštenje, jedan Bog i Otac sviju, Koji je nad svima, koji djeluje po svima i u svima stanuje. I to je odgovor na pitanje – što je svijet? Sve ono i svi oni koji nisu utkani ili ugrađeni kao živo kamenje, u kuću Božju, u tijelo Isusa Krista, u jedinstvo Duha s Njim, to je svijet. Ako gledamo na ono što doista vidimo i što doista praktično kušamo – pitamo se gdje je crkva. Imena nažalost ne govore mnogo. Nazivi crkava često puta samo su crkveni marketing, prodaja vjerske robe na izvjesnom tržištu ili sve djelatnosti izvjesne sljedbe s ciljem boljeg plasmana vjeroispovjedačke robe. Jehovini svjedoci su svjedoci svega osim samoga Jehove što je usput rečeno, najlošiji prijevod Božjega Imena. Negiranje postojanja pakla i dovođenje u pitanje apsolutno savršene pravde Božje to je ponuda koja ima svoje potrošače. U trgovini je poznata teza – svaka roba ima svoga kupca, samo treba biti uporan i strpljiv. Netko vjeruje da je Isus Božji Anđeo!? Netko vjeruje da Isus nije Bog!? Netko krštava samo u Ime Isus!? Netko negira Trojstvo!? Netko osporava osobnost Duha Svetoga!? Netko vjeruje u čistilište!? Netko vjeruje u zastupništvo majke i ostalih svetaca!? Netko vjeruje... i još mnogo toga drugoga!? Svi imamo slobodu da vjerujemo u ono u što smo uvjereni! Sve nam je slobodno i svojom voljom sami određujemo put svoga vjerovanja. Pučki rečeno – svi smo mi kovači vlastite sreće! Svi ćemo mi žeti samo ono što smo i sijali. Svi ćemo mi ubirati plodove onoga što smo vjerovali. Nama je upućen poziv, a na nama je hoćemo li se odazvat. Istina je, pozivi pljušte sa svih strana, a na nama samima je kojemu ćemo se odazvat. Svaka ptica svojem jatu leti. Najčešće se odazivamo tamo gdje vidimo i nalazimo svoje interese. Bog je isti, On se ne mijenja. Isus Krist isti je i jučer i danas i sutra kao i Duh Sveti. Riječ Božja, ni Ona se ne mijenja unatoč različitim tumačenjima i razumijevanjima. Htjeli mi to ili ne, vjerovali ili ne vjerovali, bit će kako Bog

reče. U punini vremena Isus će se vratiti po Svoje jer je tako obećao. On će doći! On dolazi...! Isus dolazi bez obzira na volju i stanje onih koji bi Ga trebali iščekivati. Njegov dolazak mnoge će osvijestiti. Mnogi će tada osobno razumjet: 'Neće svaki koji Mi govori Gospodine, Gospodine! Ući u kraljevstvo nebesko...!' Mnogi će tada razumjet da nisu najzobiljnije shvatili savjet – ispitajte i provjerite i ocijenite sebe da vidite da li stojite u vjeri i pokazujete i donosite njezine prave rodove. Mnogi će razumjet koliko su vremena uzeli od Boga i potrošili optužujući druge. Kušajte i provjerite sami sebe! Prepoznajte li u sebi da ste odozgo rođeni, znate li temeljito i istinito kroz iskustvo Duha da je Krist u vama, da ste sve sličniji Njemu, da rastete u Lik Njegov i da se iz dana u dan preobražavate u tu sliku sve jasniju i Njemu sličniju. Mnogi će Mi u onaj dan – veli Gospodin, reći: Gospodine, Gospodine! Zar nismo pomoću Tvoga Imena prokovali, pomoću Tvoga Imena izgonili zle duhove, pomoću Tvoga Imena čudesa činili? Tada Ću im kazati – veli Gospodin, nikad vas nisam poznao. Odlazite od Mene zlotvori! Zar ne susrećemo vračare koje nam u Ime Božje žele gatati. Zar ne srećemo razne sluge iz svijeta magije koji se koriste Imenom Božjim. Mnogi proroci čija proroštva su u temeljima učenja i slijeđenja njihovih vjernika koriste Ime Božje. U našem vremenu to je prisutno svuda oko nas. Dolazak Isusa po Nevjestu vezan je uz dolazak velikoga otpada i pojavu čovjeka bezakonja, čovjeka grijeha koji se protivi Kristu i sebe uzvisuje ponosito i bezočno protiv i iznad svega što se naziva Bogom. Dolazak bezbožnika, bezakonika ili antikrista bit će uz suradnju i potporu sotone, popraćen velikim i svakovrsnim silnim djelima i svakom vrstom varavih čudesnih znakova. Dešavat će se i dešavaju se čudesa, lažna i zavodnička, namijenjena onima koji propadaju, zlotvorima, svima koje Isus ne poznaje. Svi koji će propast i poginut samo zato jer nisu prihvatili ljubav prema istini da bi se spasil, Bog šalje djelotvornu zabludu, zavodnički utjecaj, vjeru

u laž, da budu osuđeni svi koji nisu vjerovali u istinu. Nisu se oslonili na istinu nego su umjesto toga našli zadovoljstvo u nepravdi i pristali uz nepravednost. Iako su znali odredbe Božje prema kojoj izvršioци tih djela tijela, svijet, zaslužuju smrt, ne samo da se nisu klonili od toga već su svojim primjerima i stavovima odobravali i djela i one koji to čine. Zato u crkvama srećemo zbrku. Srećemo mnoge zbunjene naročito u odnosu kako bi trebalo biti i kako u stvari je. Ako čekamo Isusa, ako smo rođeni odozgo, ako nas Duh Njegov vodi nemojmo se izmarati čuđenjima što se zbiva već upregnimo svoja srca i svoju vjeru u Boga u najvišu razinu. Pomoć je nama u Gospodinu.

~ deseto poglavlje ~

Mir

Uvečer toga prvog dana u sedmici, dok su vrata kuće gdje bijahu učenici bila zatvorena zbog straha od Židova, dođe Isus, stade pred njih te im reče. 'Mir vama!' Zašto im je Isus ponudio mir? Zato jer je vidio uznemirenost i strah u njihovim srcima. Pokaza im ruke i bok, kad su Ga prepoznali, obradovaše se kad vidješe Gospodina. Ponovo im reče: 'Mir vam!' Kao što je Mene poslao Otac, tako i ja šaljem vas. 'Poslije tih riječi dahne u njih i reče im:' Primate Duha svetoga! Zašto je ponovio – mir vam, zašto je dahnuo u njih Duha Svetoga? Znao je njihov sustav, sumnje, strah, brige... neizvjesnost... sve su to smrtonosni virusi. Koji bespošteno napadaju mir. 'Evo, Ja Ću poslati na Vas ono što je Otac Moj obećao. A vi ostanite u gradu dok se ne obučete u silu odozgo!' Za čekanje, za iščekivanje treba nam mir. Puno puta vidimo ljude pune straha, uznemirene... dok čekaju. Nemaju mir. Kad su otišli za Isusom u blizinu Betanije, On ih je blagoslivljao i rastao se od njih. Oni padoše ničice pred Njim pa se zatim s velikim veseljem vratiše u Jeruzalem gdje su sve vrijeme bili u hramu hvaleći Boga. Čekali su u miru i miru dočekivali i u miru primili, svi su se napunili Duha Svetoga. Strah, nesigurnost, sumnja, nevjera, briga, neizvjesnost, uznemirenost su brane koje sprečavaju poplavu Duha radosti. Te brane su vrlo nemilosrdne u posljednjim danima posljednjih vremena. Ljudi su unatoč govora o miru i sigurnosti gurnuti na ulice gdje mira nema, ni sigurnosti nema. Unatoč borbi za mirom, nacije su bolesne, ispunjene

strahom i nemirom. Epidemija nemira se širi tako strelovito da gotovo svaki čovjek mora imati svoga psihoterapeuta. Farmakologija iznalazi nove i nove kemijske preparate da donesu barem kap mira u svijetu nemira. 'Ostavljam vam mir, mir i to svoj, vam dajem.' Ja vam ga ne dajem kakav svijet daje. Neka se ne uznemiruje i ne plaši vaše srce! 'Čuli ste da sam vam rekao: Idem i vratit ću se k vama',... Isus je znao da će poplave nemira mnoge obeshrabit. Mnogi će odustat! 'Ovo vam rekoh, da u Meni imate mir. U svijetu ćete imati patnju. Ali ohrabrite se: Ja Sam pobijedio svijet!' Mi smo ranjivi i naš mir je podložen ranjavanju. Ako smo ranjeni, ako smo oboljeli, ako su bujice nevolja i patnji probile bedeme našeg mira, potražimo iscjeljenje – Njegove nas rane iscijeliše. Ispovijedajmo i priznajmo sve ono što je naš mir unakazilo i dopustimo da nas krv Njegova Sina, Isusa, čisti i očisti od svakog grijeha i da nas rane Njegove iscijele od svega što je naštetilo miru što ga primamo od Njega. Ako je ikada crkvi trebao mir – onda je to danas i sve više i više što se približuje dan pojave slave Sina Božjega. Sve su Poslanice u proslovima donosile: 'Milost vam i mir od Boga Oca našega i Gospodina Isusa Krista! Kad bi te netko sad upitao – imaš li mir, što bi odgovorio? Unatoč dogmama, doktrinama... raznim duhovnim aktivnostima, mi trebamo mir, dvadeset četiri sata dnevno, trideset jedan dan mjesečno, tristo šezdeset i pet dana godišnje i sve do kraja – mi trebamo mir! Živimo u tijelu i moramo se boriti sa svojim tijelom. Težnja tijela je smrt. Misao tijela, osjećanje i razmišljanje bez Svetoga Duha, smrt su. Zato je Isus dahnuo na svoje učenike i izlio Očevo obećanje, jer težnja Duha život su i mir duše sada i zauvijek. Kraljevstvo se Božje ne sastoji u jelu i piću kako to najčešće materijalizirani svijet proklamira, nego u pravednosti i miru i radosti po Duhu Svetome. Jeste li ikad bili radosni i bez mira. Duh mira, Duh je ulje radosti. Samo duše preplavljene mirom, unatoč okolnostima, imaju radost, raduju se!

Bog je Izvor svakovrsnog mira. Naše zajedništvo s Bogom omogućuje nam i opskrbljuje nas mirom. Mir u sebi, mir u svojoj obitelji, mir u crkvi i mir na ulici i to je Božji mir nama dat i nama ostavljen. A sam Bog, Izvor mira neka vas potpuno posveti, to jest, odvoji od svake svjetovne stvari, učini nas čistim i potpuno posvećenim Sebi i neka se sačuva naš duh i duša i tijelo i neka se nađe bez mane, sačuvano besprijekorno za dolazak Gospodina našega Isusa Krista. Vjieran je On Koji nas je pozvao i On će učinit. Vremena nisu obećavajuća. Unatoč svega kroz što prolazimo, ne izjedajmo se i ne brinimo se tjeskobno ni za što, kao da smo išta kadri promijeniti, nego u svakoj prilici, u svemu iznosimo svoje potrebe Bogu prošnjom i molitvom i sve u zahvalnosti. Govorimo Bogu iako znamo da On sve zna i prije nego otvorimo svoja usta. Naš govor naše je povjerenje, izraz našeg oslonca i priljubljenja pred oblakom svjedoka. I Božji mir koji nadilazi svaki razum čuvat će srca naša i misli naše u Kristu Isusu. Mir Božji bit će smireno stanje naše duše osigurano spasenjem u Kristu, krvlju Kristovom. U ispravnom odnosu sa Bogom i zadovoljni svojom zemaljskom sudbinom, mir će Božji zaposjesti naš život i postaviti stražu nad našim srcima i mislima u Kristu Isusu. Čineći što smo naučili i primili, čuli i vidjeli na mnogim svetim svjedocima i oblikujući život prema tome i Bog mira, Bog Izvor svakovrsnog mira, nepomućenog, nesmetanog blagostanja bit će s' nama u sve vrijeme, u svim prilikama i neprilikama sve do kraja. I taj Bog, Izvor mira, Koji izvede od mrtvih našega Gospodina Isusa, Velikog Pastira ovaca zbog krvi vječnog Saveza, osposobit će nas za svaku vrstu dobrih djela. Osposobit će nas po Duhu da možemo uočiti i izvršiti Njegovu volju. Ojačat će nas, usavršiti, dovršiti i učiniti upravo takvima kakvi trebamo biti. Zasada, svaka opomena, svaka stega, svako karanje ne pričinjava se nečim što donosi radost nego više nam izgleda mučnim i bolnim. Kasnije, svima nama koji smo u disciplini odgajani i izvježbani, donosi

plod pun mira ili miran plod pravde. Dolazi žetva, sa suzama smo sijali, ali ćemo u miru i radosti žeti. Zato se po Duhu Svetome okrijepite i ojačajte, ispravite ili uspravite olabavljene, mlitave i klonule ruke i ojačajte svoja klecava, klimava i malaksala koljena. Pravo hodite svojim nogama. Presijecite i učvrstite, i poravnajte i izgladite, i neka su ravne staze za vaše noge, učinite ih da budu sigurne i ravne i prikladne stazama koje idu pravim smjerom tako da se ne iščaši hromi ud, nego radije da ozdravi. Mir je rod Duha Svetoga. Težnja za ljubavlju, težnja je i za mirom. Oče, po zaslugi Sina Svoga, po krvi vječnoga saveza, podari nam mir u ovim olujnim vremenima. Želimo kao mudre djevice ogrnute mirom iščekivati Tvoj dolazak. Molimo Te da upravo Tvoj dolazak nas nađe ispunjene svakovrsnim mirom. U svijetu pa i u crkvama doživljavamo i proživljavamo mnogo toga što nam želi ohladiti ljubav, ukrasti radost i raniti mir. Iscijeli ranama Svojim naš mir. Milost i mir neka bude s' nama sve do objave Kristove i naše objave u Njemu. Krvlju mira vodi nas mirom, jer teško i vrlo teško je biti miran u ova zla vremena. Želimo žetvu pravde, sklada s Božjom voljom u mislima i djelima, plod sjemena koje smo posijali u miru, trudeći se i gradeći mir u sebi i u drugima, po Duhu Svetom, sa smirenošću, sa Božjim mirom u krotkom srcu, bez straha i uzburkanih strasti i moralnih sukoba. Kralju mira... dolaziš. Dođi!